

ABONAMENTS

Barcelona mes	1.000 Ptas.
Catalunya i territoris de la República	1.000 Ptas.
Extremadura	1.000 Ptas.
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	1.000 Ptas.
Països convenients postal, id.	1.000 Ptas.
Altres països, id.	1.000 Ptas.

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS EROONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 550, 1.000 — TELEFON 17.600
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 10.600

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 757.5 mil·límetres. Temperatura actual: 9.0 graus. Humiditat relativa: 46 per cent. Velocitat del vent: calma. Visibilitat horitzontal: en promig; 5 quilòmetres. Estat del cel: 7/10 d'aigu, 1 cl. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 18.0 graus. Temperatura mínima: 7.0 graus. Recorregut del vent: 245 quilòmetres. Previsió: nublada; insolació en el dia d'ahir: 10 hores zero mínims.

EL PERILL DEL TEDI

No ens fem pitjors del que som

Poques setmanes abans d'esclatar la guerra eren ben poques les persones de bona fe que la creguessin imminent; fins en els medis diplomàtics costava d'admetre la sinistra realitat que es projectava damunt d'Europa. Feia anys que se'n parlava, i en algunes ocasions a les cancelleries s'havia produït una esgarriada de terror; però passava l'esglai, tornava a restablir-se la normalitat diplomàtica, i la gent i els diaris continuaven parlant de la guerra com d'una aventura temible, però remota i poc probable. Tot plegat feia l'efecte d'un joc d'espèctacles que s'entretenien a estemordir els pobles amb un panorama de malvestats que ni ells mateixos creien que arribés a complir-se mai. No obstant, un cop desfermada, la guerra anà més lluny de totes les previsions; per una reacció d'horror ben natural, els mateixos que l'havien anunciada, com se sol vaticinar que tal poble, per unes determinades raons geològiques, un dia o altre desapareixerà, s'esforçaven a demostrar que aquell cataclisme no podia durar més de quatre mesos, i donaven raons econòmiques, polítiques i aritmètiques per tranquil·litzar tants milions d'homes al·lucinat per la catàstrofe que es presentava imponent. Tots s'enganyaven. S'havia calculat tot; ningú, però, no tenia idea de les fabuloses reserves de ferocitat que feien en el fons de la naturalesa humana, i això va esgarrar els comptes. Havien calculat com si es tractés d'una eclipsi, però no havien previst que seria la consciència, l'instint fraternal dels homes, allò que s'esgarraria.

La guerra venia quan més lluny la creia tothom. Els uns hi anaven refugiant que seria joc de poques hores i els altres s'hi veien arrosegats més per l'esperança d'acabar-la de pressa que per l'anyada cruel de prolongar-la. I, malgrat tot, va durar quatre anys mortals. Tothom s'havia equivocat en tot. De l'any divuit ençà l'horitzó psicològic europeu ha canviat ben bé. Fa quatre anys que es parla de guerra; tothom viu amb l'esglai al cor, les imaginacions s'emmalalteixen de les imatges de malvestats que les habiten. L'espectacle de la guerra polaritza les energies i els atians de la majoria dels pobles europeus; allò que ara fa vint-i-cinc anys era un mite que s'allunyava infinitament com un miratge, s'ha tornat un altre mite que segueix els homes com una ombra tràgica; els pobles d'Europa van pel món grintant-se a cada pas, i sempre troben la diabòlica ombra que els estalona. El seu errant s'ha creat un turment nou: la humanitat corre, es precipita a l'abisme pel foc que ella mateixa s'ha creat a la cua. La guerra, però, no s'acabarà per enlloc i potser passarà anys sense que faci la seva aparició destructora.

Els pobles, però, en parlen i s'hi obsessionen; tots invoquen el dret a defensar-se com si tinguessin l'enemic a quatre passes. Aquests recels i aquestes nequies són l'expressió d'un egoisme nacionalista portat al deliri. Són nacionalismes frenètics, feixistes, nazis, el que vulguen, per espècie de demència; duen, però, per a mantenir aquesta hiperestèsia defensiva necessària la droga del perill imminent de la guerra perquè sense l'estímul d'aquest flagell no podrien mantenir la temperatura que han provocat entre els seus nacionals. Algú havia profetitzat que per arribar a la veritable fraternitat universal, caldria passar per una crisi de nacionalismes aguts, un "delirium tremens" de les personalitats col·lectives. Potser la profecia és certa, i això que avui ens sembla tan paradoxal — la desconfiança furiosa entre els pobles justament quan l'home disposa de més mitjans de comunicació i de convivència que mai — és una cosa natural per més que ens desconcerti i ens torturi. El fet és que sense la pressió i la urgència dels problemes internacionals, els interns perdrien qualitat i consistència a molts països. Un francès, un alemany, un anglès o un bel·lès, no pot deixar de relacionar les vicissituds internes de la seva pàtria amb les oscil·lacions de la política exterior, perquè la preocupació més profunda de qualsevol d'aquests països no és altra sinó la preponderància de la seva personalitat col·lectiva en tant que personalitat de l'escena internacional.

Si algun país d'Europa es troba fora de l'atracció d'aquest remolí és Espanya. La noció aegantada d'una desconfiança peremptòria difícilment produirà un paroxisme pràctic. Per als espanyols, per als catalans particularment, l'espectre de la guerra no pot ser un interès creixent d'horror, perquè molta gent evoca aquell cataclisme amb intima complaença; mentre al món la gent es degollava amb un entusiasme que gelava la sang, els negocis marxaven bé; si allò hagués durat una mica més... us diran amb un tel d'enyorament. Tot té la seva contrà; si la guerra ens va estalviar, ara no disposem de jerarquia internacional per a refiar-nos dels seus estímuls.

Les gestions del Sr. Martí Esteve a Madrid

Ha complimentat el President de la República i ha conferenciat amb el ministre de Finances

Madrid, 24. — El conseller de Finances de la Generalitat de Catalunya, senyor Martí Esteve, ha estat aquest matí al Palau Nacional per tal de complimentar a S. E. el President de la República, i al mateix temps donar-li les gràcies per haver-se interessat per la seva salut, en ocasió de la malaltia que patí recentment. El senyor Alcalá Zamora, segons ens ha manifestat el senyor Martí Esteve, l'ha rebut amb l'amabilitat en el caràcter, i ha mostrat gran interès per conèixer el descabellament dels treballs de la Comissió Mixta de Traspasos i de les coses de Catalunya en general.

A la tarda, el senyor Martí Esteve ha conferenciat amb el ministre de Finances, senyor Marraco, i ha assistit a l'entrevista, en qualitat de president de la representació catalana a la Comissió Mixta, l'ex-ministre de la República, senyor Nicolau d'Oliver.

En aquesta entrevista han quedat esvaïts tots els dubtes que sobre la valoració de la contribució territorial ha volgut aclarir el senyor Marraco. En el proper Consell de Ministres continuarà l'examen, per part d'aquest, d'aquesta important qüestió.

ELS MEMBRES CATALANS DE LA COMISSIÓ MIXTA CAP A BARCELONA

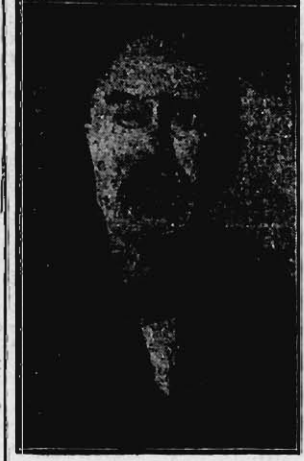
Els membres catalans de la Comissió Mixta de Traspasos de Serveis han sortit cap a Barcelona. Resten només a Madrid el senyor Nicolau d'Oliver, per considerar-se necessària la seva presència per tal d'acabar qualsevol detall que l'estudi per part del Govern dels acords de la Comissió Mixta pogués suscitar. Llevat d'un cas d'urgència, la Comissió Mixta no es reunirà novament fins a primers d'abril. Aquesta reunió se celebrarà a Barcelona.

La resposta francesa al memoràndum anglès

França s'oposa al rearmament d'Alemanya i sol·licita la tornada a Ginebra

El govern francès, després d'haver rebut algunes objeccions de l'Anglaterra, ha fet públic el memoràndum tramès al Foreign Office en resposta a les darreres proposicions britàniques fetes per Eden en el seu darrer viatge per les capitals europees.

Aquest memoràndum està redactat en forma clara i ferma, però que demostra que França no ha canviat la seva actitud conforme als acords del 14 d'octubre presos pels tres governs i que està disposada a arribar a una conclusió efectiva en matèria de desarmament. Però naturalment, com ja s'ha dit, la primera cosa que cal resoldre és la qüestió de la seguretat.

Barthou, ministre d'Affaires étrangères de França

Però les qüestions tècniques, perquè a això es reduïx l'estabilització de la xifra dels efectius i la quantitat corresponent de material bèl·lic, depenen d'una solució dels problemes polítics i de les modalitats d'aplicació del conveni que es pugui establir. En la nota del Quai d'Orsay s'observa que la base essencial per a arribar a un acord és l'entesa de França i Anglaterra, que, seguint el mateix objectiu, després del 14 d'octubre s'han trobat en desacord a conseqüència de la retirada d'Alemanya de la S. de les N., cosa que, com remarca la nota francesa, sembla haver-li donat alguns drets que ella no li eren reconeguts. Aquí apareix evident l'error de la política de MacDonald i de Simon, als quals, més que a Norman Davis, s'ha d'atribuir que no s'hagin realitzat els acords del 14 d'octubre.

La nota de França, enumerant les condicions necessàries per a resoldre el problema del desarmament, ha cridat l'atenció de Londres sobre les sancions a aplicar a la nació que violés els compromisos contractats en el conveni. Aquestes sancions, d'autoritat, no foren acceptades — com el control — per Anglaterra; després foren admeses "sub condicione", Ara deuen haver canviat les coses, si el Foreign Office ha prestat al govern francès que donés ampliacions. Aquestes no s'han fet esperar, i segons el "Daily Telegraph", el govern francès les ha especificades així:

1. Advertiment amistós.
 2. Intimidació.
 3. Represàlies econòmiques i financeres.
 4. Ruptura de relacions diplomàtiques, seguida, si cal, de boicot i bloqueig de les costes.
 5. Acció militar col·lectiva.
- (Segueix a la pàgina 7, col. 6)

El complicat afer Stavisky

Nous testimonis donen detalls de les relacions entre Stavisky i Jean Galmot

S'han trobat les joies de la banda a Londres

Paris, 24. — Hom sap que una de les primeres estafades de Stavisky havia estat descoberta per la queixa d'un agent de canvi parisiens. En aquella època, 1926, Galmot ja pertanyia al "grup" Stavisky.

En el moment que el comissari Pachot anava a obtenir de Decante, jutge d'instrucció, una ordre de detenció l'advocat Gaulier, gràcies a un subterfugi, pogué fer sortir l'estafador del gabinet del jutge i Stavisky fou introbat durant molts mesos.

Els 400.000 francs del viatge a la Guiana :: ::

Perseguit, tingué llavors la idea d'anar a la Guiana, sabent que Galmot n'era, per dir-ho així, l'amo. Allavors va demanar el concurs a J. G. com l'anomenava.

El rei del Rom no pogué refusar-li la seva ajuda, car estava lligat a l'estafador per un deute important. Però Galmot, gelós de Stavisky (car estimava Arlette Simon, tal com diem ahir), el denuncià a la policia. Fou allavors la detenció. No obstant, els policies que havien cercat la villa de Marly-le-Roi, remarcaren que havien trobat dos persones menys que no hi havia coberts a taula. Aquests dos personatges eren Galmot i Romagnino.

Aquest banquet havia de presidir la marxa de Stavisky cap a Amèrica i Romagnino era portador dels fons recollits per al viatge a la Guiana, o sigui, 400.000 francs. Tement que hom vingués a requisar a casa d'ell va confiar la suma a Galmot, que va desaparèixer amb el diner.

La gelosia amorosa i el ressentiment són versemblantment l'origen de l'odi d'Alexandre al rei del rom.

■ Han mort! :: :: :: :: ::

Moro assassinat pels seus enemics polítics, hauria declarat Galmot abans d'expirar.

Rosteing, que va assegurar durant molts anys les expedicions de rom i justes precises a Guadalupe, pel compte del grup financer que sostenia Galmot, ens ha declarat respecte d'això:

Aquestes no són les paraules de Galmot. Poc aferrar que ha dit. Ah els porcs, m'han mort!

Galmot, des de que havia estat derrotat a les eleccions tenia por. Però la seva potència no s'havia afeblit per aquest fracàs. Es va agitar, intrigué, va esdevenir molestós.

La revolució gualanesa

Rosteing continua: He conegut llarg temps a Galmot. Durant dos anys habità a la meua casa quan jo era a Guiana. Sóc jo que m'he ocupat de les seves eleccions.

Sóc jo que he anat a trobar el governador per tal que anés a trobar Galot per impedir que "fes la revolució". Car és exacte que Galmot tingué aquesta intenció. Jo mateix he assistit al desembarcament de nombroses armes automàtiques de fabricació espanyola que ell havia de repartir entre els sublevats. Però Galmot va dubtar i després abandonà la seva idea de crear un Estat independent sostingut pels Estats Units.

D'on venien les armes? Sens dubte de la banda Stavisky. Es coneixien, crec jo, des de l'any 1923. Jo crec que la rivalitat amorosa oposà els dos homes, i Arlette Simon segurament ha estat la causa de la denúncia de Mayly-le-Roi.

Rosteing acaba assegurant que Stavisky no conegué Arlette en un taller de modistes on feia de maniquí, sinó als cafès de Montmartre, on ella venia un periòdic que predicava la bondat envers els animals.

(Segueix a la pàgina 7, col. 1)

L'Institut de Sant Isidre contra les lleis del Parlament català

Madrid, 24.

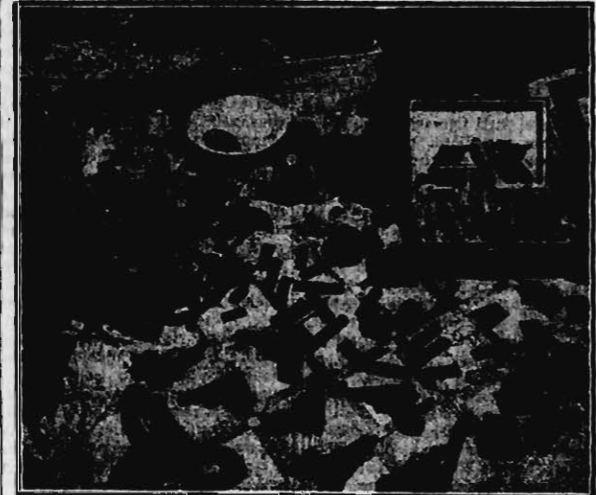
Es troba a Madrid el Sr. Josep Cirera i Boltà, un dels dirigents de l'Institut Agrícola de Sant Isidre. Vé per fer diverses gestions relacionades amb el projecte d'arrendaments rústics que projecta l'Institut de Sant Isidre.

El Sr. Cirera i Boltà ha manifestat que és desig unànime de la propietat de Catalunya que la llei d'arrendaments que aprova les Corts espanyoles sigui aplicable també a la regió catalana. És clar que això ha de comptar amb la decisió oposició de l'Esquerra Catalana, que vol impedir a tota costa l'anàlisi de Catalunya d'una llei d'arrendaments de tipus conservador. Segons diu el senyor Cirera i Boltà, aquesta actitud és una claríssima maniobra política.

Un bon servei policíac

Es descobert a Sant Martí el dipòsit de material i armes i el laboratori de bombes dels sabotejadors de tramvies

Ahir, a les set del matí, per indicacions del secretari general de la Comissaria General d'Ordre Públic, fou muntat un servei de vigilància, el qual va anar a càrrec del grup d'agents de l'Hospital, agregat a la brigada social, senyors Cle, Santuri, Renom, Puyo i Cle fill, essent-hi present el cap de la Brigada social, senyor Tarragona. Des d'aquella hora fins prop de les dotze del migdia vigilaren una casa-torre que hi ha als afores de Sant Martí, darrera mateix de la fàbrica Girona, al carrer de Provençals. Porta la lletra P. En aquella hora rodejaren la casa i dos

Les armes i explosius trobats al dipòsit descobert per la policia

d'ells, vestits com a obrers, trucaren i digueren al que els obri la porta que venien a recollir armes i líquid inflamable per a "operar" en els tramvies. Un cop dins, entraren els altres agents i detingueren els germans Manuel i Angel Soto. Efectuaren una inspecció minuciosa per les habitacions de la casa, i en una d'elles descobriren un laboratori químic muntat expressament per a la confecció de bombes i la preparació de líquids inflamables.

El material ocupat i els retinguts, aquests rigorosament incomunicats, passaren a la Comissaria general d'Ordre públic.

INVENTARI DEL MATERIAL

A continuació transcrivim el detall dels artefactes trobats a la torre de Sant Martí:

500 grams de clorat de potassa, 100 grams de serradures, 200 grs. de sofre, 1.000 grs. de barres de diferents explosius, 50 grs. de colònia, 30 grs. de parafina, 1.000 grs. de carbó en pols, 30 grs. de mercuri, 1.000 grs. d'acid nítric, 700 grs. d'acid sulfúric, 400 grs. de glicerina, 150 grs. d'alcohol etílic, 100 grams de potassa càustica, un recipient de porcellana amb un pinzell impregnat de parafina, una balança de precisió, un embut de 700 grs. amb clau, diversos flascos amb mesures i utensilis per a pesar, un sedàs petit, un morter, tres cuvetes graduades, 1 triturador mecànic, 6 probetes graduades, un tub de goma, 6 ampolles buides, 6 cuvetes de pisa fina, 1 litre de líquid inflamable, 300 grs. de pólvora negra, 1 serra d'acer, 12 tubs d'assaig, un termòmetre, un tub de ferro corbat de 15 cm. de diàmetre, un bidó buit, 80 cartutxos de dinamita de 150 grs., 4 litres de gasolina, 309 detonadors, 2 bombes esfèriques carregades, amb la corresponent metxa, 6 pistoles, 1 revòlver, 20 carregadors carregats, 20 quilos de bales blindades per a arma llarga, 203 capusles per a arma curta, 110 metres de metxa, 1 caps de cotó hidròfol, diferents atells de manyanera, un tractat de química de laboratori, un llibre de fórmules d'explosius, una llibreta de despeses i entrades amb el cost de les bombes, explosius, etc.

Com es pot veure, el servei prestat per la policia és molt important i podria molt ben ésser que tingués derivacions.

ANTECEDENTS DE M. SOTO

Sembla que aquesta casa era el niu dels sabotejadors de tramvies i el lloc on anaven a recollir les armes i el líquid inflamable els individus que es dedicaven a la realització dels actes terroristes i que després hi ho tornaven. Els dos germans no oposaren cap mena de resistència en ésser detinguts. A un

Un patriota català

Josep Moragues

El martiri horrible de Josep Moragues no ha fet molta sort entre els historiadors. Fins ara cap escriptor no ha parlat d'ell. I tanmateix el seu martiri és commovedor i revoltant com el quí més. Guimerà, poeta, ha copiat l'esgarriada, la tràgica impressió d'una testa humana degotant encara sang, que es engabiada per uns homes i penjada en un portal de la ciutat, perquè el temps la mosseguí i els ocells la picotegin.

La boca sense llavis, los ulls dos esborranes, manoyes de cabells rojos dels polsos arpaits; contref de front i celles, verdós i negreant.

I aquesta testa en ignominia, no és pas la d'un criminal indigne de la vida, sinó que és la d'un home que ha defensat uns ideals, la llibertat i una pàtria. Ha fet el crim de lluitar contra una tirania. Aquest home és Josep Moragues; la llibertat que defensava és la dels seus conciudadans, i la pàtria que volia lliure és la nostra, Catalunya.

Molt poc sabem de la seva vida. El coneixem de Governador de La Seu d'Urgell en la guerra contra Felip V. El mateix signà la capitulació de la vila. Més tard intervé en la capitulació de Cardona, on s'ha distingit com un ferotge capdavanter de la lluita. Es condemnà a mort i indultat temporalment. Però guerreja encara a Barcelona. I després de la rendició de la nostra ciutat, ha de suportar un reconeixement diari de la força militar.

Moragues no perd l'esperança d'una revolució. Hi ha certs indicis que fan creure que la preparava, i per això es veu obligat a passar a Mallorca. La seva evasió és descoberta quan intenta embarcar-se. I la mar també li fou adversa. Una tempesta el terra a la costa. S'amaga per les coves de Montjuïc, fins que un confident el lliura a la força de Felip V. Amb ell són altres tres companys — Jaume Roca, Pau Macià i D. Francesc Caillaud. Aquest darrer és detingut com a emborronador, i és acarrotat el dia 8 d'abril.

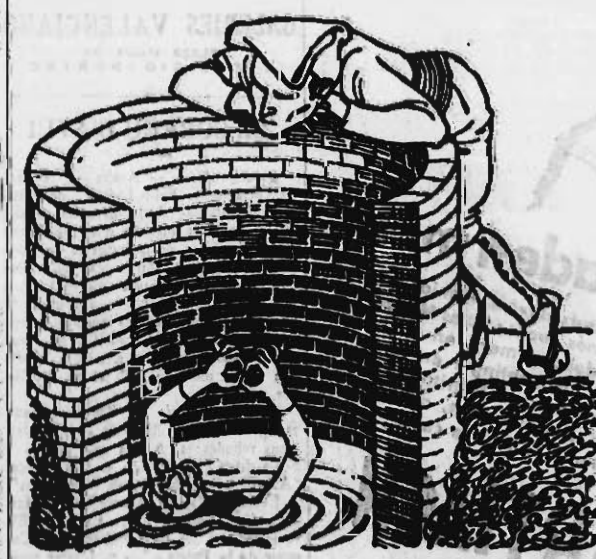
Moragues i els seus dos companys són condemnats a mort i executats el dia 27 de març de l'any 1713. L'historiador Sàmpser cita uns paraules d'un "Cronicon", que concisament explica la gesta tirànica digna només d'un Borbó:

"Moragues és portat com a home ordinari i amb los demés, ab gran aparato de gent de armes i soldadesca anant descalcs, ab camisa de penitent; al fin no mentat sens los honors (era general), sino los de Josep Moragues, foren aportats los quartets de son cos a Trinitat, llec acostumat, i lo cap ab una càbia en lo Portal de Mar, ab la inscripció següent: "Josephus Moragues obsecraturum iterum rebellis scilicet, his Reipublice clemenciam abusus, tertio tandem insitum periclitatus, et expertus." (Traduït, diu: "Josep Moragues, després d'haver comès reiteradament el crim de rebellió, i d'haver abusat per segona vegada de la clemència reial, la tercera per fi és occis per la justícia, i escarmentat). Els coscos dels altres dos catalans màrtirs foren soterrats íntegres a la Trinitat. La testa de Josep Moragues restà penjada dins d'una càbia, com una bèstia a la nostra dignitat d'homes, durant 12 anys. Fins al març de 1727 no fou lliurada a l'esposa, la qual mai no deixava de demanar per enterrar la testa sacrosanta del màrtir. L'amor pel seu marit no li deixava comprendre que aquella testa enlaire, gegrega del vent i de la pluja, era el signe de la revolució santa i de la reivindicació dels nostres drets d'homes que els Borbons solaven. Era el signe de la dignitat d'un poble oès en el martiri del seu fill; era el coronament — una càbia, quina corona! — de tota la nostra amor per la llibertat; era la demostració de la virilitat del nostre poble que "jamés no es vengué". Si ho hagués comprès, hauria desitjat que en lloc de soterrar la puga cel amunt, fins on mans humanes no abastessin i fos la nostra hantera, la bandera dels conjurats per salvar la Pàtria.

Aquesta gesta dels Borbons és quelcom més que una injúria a Catalunya: és la rialla sarcàstica d'un home vengut d'un altre home; és una covardia del vencedor: és una salvatada pròpia d'un gos rabós. Caldria estudiar la dinastia borbònica pels graus d'alienació mental que caracteritza cada individu d'aquesta família. I és per això que la traïció de Moragues la sentim més al fons de la nostra ànima com a catalans i com a homes. És que hom no sent escarriada tan sols en imaginar la malignitat sàdica del criminal que assassinà Moragues? Com devien passar els catalans pel Portal de Mar durant els 12 anys que fou engabiada la testa? Les conques ja buides del màrtir devien fixar l'ànima acorvadada dels catalans, que tenien lligada a la raula la graveta del na. I la sang que havia tancat el portal i els terros de la càbia era una fúndria per als catalans que encara vivien. Jo crec — la història ens ho fa creure — que cada vegada que un català passava pel Portal de Mar projectava plans de revenja.

I aquesta força escrutadora de les conques buides de Moragues encara s'enten avui: volen infondre'ns coratge. I nosaltres hem d'anar com a una nova refús — a negar al màrtir il·lustre perquè niuen fer front als imperialismes declarats i als feixistes vergonyants.

Manuel CRUELLES

La muller que fou llançada al pou perquè el marit no se valia sentir dir "pollós"

A la pàgina 2:
L'EXEMPLARITAT I EL SENY DE LES DARRERES VAGUES
per JAUME PARRIZEL
LA PARADOXA DE LA JOVENTUT
per ROSENDD LLATES

Recollint el pàndol en la tradicional fira de ramats

A la pàgina 3:
LES FESTES D'ARAU, L'HOMENATGE A LA MEMÒRIA DE JOSEP MORAGUES

Les Lletres i les Arts

COMENÇAMENT DE L'HUMANISME A CATALUNYA

Bernat Metge i Antoni Canals

L'humanisme del tres-cents, nascut a Itàlia, entrà a Catalunya d'una manera molt poc sorollosa i aparentment dintre el medievalisme de la nostra literatura. Considerem els dos primers humanistes catalans: Bernat Metge i Antoni Canals.

L'evolució intel·lectual de Bernat Metge és molt clara i respon a fets evidents. De primer escriu el "Llibre de Fortuna e Prudència" (1387), poema en noves rimades inspirat en Boeci, Alain de Lille, la segona part del "Roman de la Rose", i semblant a tants d'altres com el "Remède de Fortune" de Guillaume de Machaut, el "Liber Fortune" i "Elegia de diversitate Fortune et Philosophiae", etc.; cetera: medievalisme, doncs, en forma i en fons. Després (1388) ve la seva obra més important, el "Griselidis", de Petrarca — autor que ja coneixia i que admirava, i el tradueix tot confessant que està la seva versió molt lluny de l'elegància del "Iliu" en què Petrarca la posà; l'assumpt de "Valter e Griselidis", però, és de pura tradició medieval; així doncs, representa un avanç respecte al "Llibre de Fortuna e Prudència" quant a la forma. A continuació fa una versió del que ell creia Ovidi, del poema pseudo-clàssic "De Veneta": clàssicisme en forma i en fons, i escriu el "Sermó" de la més profunda tradició catalana — compareu-lo amb el "Sermó del bisbe" de "Bona amonestaments", de Turmeda, "Llibre de tres", etc. D'ara endavant les obres de Bernat Metge tenen un aspecte molt més personal, malgrat els plàgis. Un fet de caràcter polític, o religiós si es vol, arrodonix la cultura de Bernat Metge i sens dubte li assenyalen les direccions posteriors: el pas per la cort papal d'Avinyó en gener de 1395. L'estada al palau de Benet XIII és el fet més important — sovint oblidat — de la biografia de Bernat Metge. A Avinyó acompanya gent de tot arreu, les ambaixades de les corts reials, compostes de doctors, teòlegs, professors d'Universitat, gent de lletres, humanistes s'hi succeïen i es multiplicaven. Bernat Metge hi arriba amb una recomanació del comte-rei Joan I per a un dels estudiosos més cèlebres d'aquell temps, el mestre Fernàndez d'Heredia, humanista aragonès. Allà, ultra intentar resoldre els afers públics a què era destinat, tingué temps per a conversar amb d'altres ambaixadors i gent d'espirit selecte; allà tingué a mà la riquíssima biblioteca de Pere de Luna, on ultra els llibres essencials de teologia i filosofia hi havia un fons destinat al nou corrent humanista i hi constaven obres de Petrarca i Boccaccio; i allà va idear la seva gran obra, que en arribar a Barcelona la pesta de juny de 1395 li donà peu per a començar en forma d'"Apologia", de nom clàssic, fons humanístics i en forma també clàssica, en diàleg, procediment que empraren — la remarcar el mateix Metge — Plató, Ciceró i Petrarca. Obligat a anar a Mallorca i després a Montpel·ler, hi d'interrumpir el seu treball, que deixa solament començat; i que sortosament ens ha pervingut; la sobtada mort de Joan I, el seu amic, la que deixà de banda aquesta primera redacció, car la pressió li donà temps per a refer-la, i el record del comte-rei, materia per a un diàleg filosòfic que pren el clàssic nom, encara, de "Lo Somni", com el "Somnium Scipionis", de Ciceró, que és, certament, el seu arquetipus i que recorda, aquí mateix, en dir: "Publi Escipió... quan après de 34 mort li era aparegut en 'lo somni' que féu lo qual recita Tuli en lo llibre 'De Republica', e Petrarca, semblantment, en l'"Africa". Bernat Metge ha arribat al cim de la seva formació clàssica. En "Lo Somni", cert, trobareu indrets de marcat caràcter tradicional, però si bé es mira el fons del llibre segon — el més personal, tanmateix —, el qual al darrer de

l'escepticisme del primer — "ço que veig crec, e del pus no cur" — oposa els parlaments del comte-rei amb "el príncep dels mals esperits", no és més que un ressò molt natural i explicable del medievalisme, del qual no es pot desxir. Amb "Lo Somni" (1398) es clou la producció de Bernat Metge, el primer humanista català situat completament, quant a la producció literària, en el famós "trecento".

El Predicador fra Antoni Canals, per la seva banda, evoluciona vers l'humanisme per altres camins, el seu zel apostòlic l'hi porta. En 1395 tradueix els "Fets memorables" de Valeri Màxim, admirat que els romans, sense la concepció de Crist, sense sagraments, sense profetes ni apòstols, realitzessin actes tan "profitables a l'ànima e al cos e al regiment de la cosa pública e familiar". Al pròleg es manifesta un gran admirador de Roma, entre altres coses, quan diu: "On és hui tan diligent servitud feta a Déu com era la dels romans...? On és hui tanta veritat com era en los temps dels romans...?", etc. I desitja que amb l'exemple dels fets gloriosos puguin els infants catalans fer major llur virtut i donar més esplendor a Catalunya. Després, veient que els seglars es clamen de la providència divina i li presenten dificultats que no sap resoldre i que no els edifica la lectura dels llibres sants, tradueix "De Providentia", de Seneca, arma que era incontestable i de segur així, car els diu a la introducció: "No em direu que el dit Seneca així parla figurativament, no lo trobareu tot filosòfic que funda tot son fet en juí e en raó natural". Quan hi troba coses oposades al cristianisme — suïcidi, etc. — adverteix que en allò els romans estaven errats, però no gosa treure-les del text o adreçar-les com feien els traductors medievals. (Aquí el mot "medieval" en oposició a "humanistes"). La culminació del clàssicisme en Antoni Canals és el "Parlament entre Escipió e Anibal", obra en gran part traduïda de l'"Africa", de Petrarca, que cita de seguida i entusiasmat, en la qual el seu estil ha arribat a la perfecció i ha esdevingut elegant i peritós. El tema del triomf dels romans sobre els pònics, que feia batagar d'èmfasi el cor dels llatins i de tots aquells que els admiraven, tempta irresistiblement Antoni Canals, com havia temptat Francesc Petrarca, i ell, frare dominicà, que havia blasfemat els qui llegien els poemes del cicle bretó, creu dignissim tractar la desfeita dels cartaginenses i treure'n, de més a més, conclusions morals.

L'humanisme, doncs, ha entrat a Catalunya per mitjà del seu capdavanter Francesc Petrarca, que influïx en el fons de l'obra principal de Canals i en la forma de l'obra més important de Metge. En 1388 comença Bernat Metge que la seva versió del "Griselidis" comparada amb la de Petrarca "és forç grossera"; després, Antoni Canals manifesta que de l'"Africa" ha arromangat el seu "Parlament", segons "son petit enginy".

L'humanisme català neix a l'entorn de la figura tipus del clàssicisme, de Publi Escipió Africà, destructor de Cartago, la gesta del qual, per Titus Livi celebrada, ressona en mig segle catorzè en els hexàmetres de l'"Africa" i d'allà passa al "Parlament" de Canals; la seva glòria, palesada en el "Somnium Scipionis", de Ciceró, explanat per Macrobí, passà al llibre primer de "Lo Somni" de Bernat Metge.

En la nostra prosa, l'humanisme, marca el segon període; el qui segueix els grans cròniques, la darrera de les quals s'acaba el mateix any que Bernat Metge tradueix el "Griselidis". El pur estil català de Desclot, Muntañer i Pere tercer arriba aquí a la perfecció en posar-se en contacte directe amb els grans clàssics. Certament, l'humanisme català, iniciat per Bernat Metge i Antoni Canals,

"Mostrò ció que potes la lingua nostra".

El llibre nou

"Records i bel·leses de Catalunya"

per Pau Ferrer (Col·lecció Populars Barcino, Vol. C. Barcelona, 1934)

La benemèrita C. P. B., amb aquesta versió dels fragments dedicats a Catalunya de l'obra de Pau Ferrer "Records i bel·leses de España", ha arribat al volum número cent de les seves publicacions. Potser caldrà aturar-nos una mica per a remarcar, com és de justícia, l'esforç formidable dels editors d'aquesta Col·lecció, que ens ha donat obres tan interessants com els "Viajes d'Alf. Bei", edicions per a gran públic de les Cròniques de Jaume I i de Muntañer, i manuals tan extraordinaris com aquest memorable "Resum de literatura catalana", de Nicolau d'Oller, obra sense preu, perfecta en tots els sentits. Col·lecció amb una execució de continuïtat que difícilment poden lliur les coses del nostre país, acostumats a crisi i luctuacions efímeres amb dimensió d'anecdota.

Pocs llibres tan escassos per aquesta mena de commemoració, que implica la feta assolida per la C. P. B., com aquesta versió catalanesca de Jaume dels Domenys de "Records i bel·leses de Catalunya". Anostrament del que ja és nostre, i continuació dels "Records i bel·leses de Barcelona". Exaltació de la pàtria amb un bell to elegiac i sense que l'elegia es convertís mai en lamentacions de ploraments. El temps marca delicadament l'estil i el to del llibre. Runes, arqueologia i la natura sempre massa salvatge, llobrega i imponent, com és de ritual en tota la natura de la primera meitat del segle dinou. País una mica desolat amb un imperi de pedres. Girona, Sant Cugat del Valles, Tarragona romana, Santa Maria del Poble, La Seu vella de Lleida, Cervera. Arcs i portals, voltes, barcarola i romança. Walter Scott, veient sempre i fabricant aquesta deliciosa confusió — estètica i política —: "i així com el bard escocès s'enveja del nom de la seva pulcra Escòcia", nosaltres diem a la nostra pàtria: "Oh Catalunya! Terra ombrívola... de negres garrigues i de boscosos densos...", etc., etc.

Jaume dels Domenys ha fet una versió molt meritoria i ha sabut conservar totes les característiques essencials de l'estil de Pau Ferrer, que assenyalava d'una manera justa en l'adverentment que encapçalava el llibre.

Joan TEIXIDOR

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES
CORTS CATALANES, 619
BUTTERER, Pinet
ROUQUÉ, Pinet
REUTHER BLASCO, Dibutxos
A. BODI, Aquarelles
BARTOLOMEU PUIG, Situat en metall
Fins al 18 de corrent

LA PINACOTECA
PASSEIG DE GRACIA, 34
P. BARCELONA, Aquarelles
Fins al 20 de març

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 30
Moltes i objectes d'art
J. PERROU, Pinet
J. PERROU, Pinet
Inauguració avui

SYRA
OUPATICO, 202 - Telèfon 18710
JOAQUIM SUVER, Pintura
MANUEL CAPDEVILA, Pintura
PERE ABAT, Treballs decoratius

SALA PARES
BETHIXOL, 6
CAMPS-RIBERA, Pintura
Inauguració avui

SALA GASPAR
CONSELL DE CENT, 303 - Tel. 12034
Pintures, Dibutxos, Mosaics, Gravats,
Miralls i Moltescos
VICENÇ NAVARRO, Dibutxos

GALERIES VALENCIANO
PLAÇA MACIÀ, 10
EXPOSICIÓN D'ART

EL CORREU D'AVUI
★ Serrahima. — Acaba de sortir: "El principi de Felip Lloret", de Maurici Serrahima. Amb un estil simplista conta la història d'un adolescent dintre l'ambient de la burgesia barcelonina actual. Tot són coses molt simples, contades amb una emoció suau, i una mica riallera: no és aquest un to que abundi gaire en les nostres lletres. La casa Sallent, de Sabadell, li ha donat una presentació d'una elegància sobria que s'adia molt bé amb el to del llibre.

★ Josep Florals de Barcelona (any 1934). — Primera llista de les composicions rebudes: 1. A una noia cuitosa. 2. La d'una d'un jardí. 3. Benaurança. 4. Amor. 5. Primavera. 6. Ciutadana. 7. Evocació. 8. Febre d'amor. 9. Els de maig. 10. Eglòia. 11. Represa. 12. Els vots pladoncs. 13. La humi corona. 14. L'amor de la Patria. 15. L'astre mosaiat. 16. De Carba d'Itàlia. 17. Exigència. 18. Del cor als llavis. 19. Cants a la Patria. 20. "Tres gloïes". 21. "Fantasia". 22. Petites notes "Colorina". 23. Per fet de ventura "Lir entre card". 24. L'infant i l'excursista. 25. "Parla d'infant". 26. La visió del Rei En Jaume.

LA LLETJAT

"Mallorca catalana". — 19. Per l'ajolí la nostra festa. — 20. Corona de llum. "Pom de passió". — 21. Impressions de nit. — 22. "Pirreniques". — 23. Lluny del món. — 24. Quorism. — 25. Un llibre de veu. — 26. "Conte". — 27. Catorze sonets ultra-clàssics. — 28. Sonet de sonets. — 29. Llum d'Aurora. "Rimes de llum". — 30. Flora de passió. — 31. "Amor i turment". — 32. Vall del "Fresser". "Natura i figura". — 33. A l'amici i amant. — 34. Epitafium. "Desflorament". — 35. El Poble i la Mort. — 36. Triomf de l'esperit. — 37. Apres d'un instant. "Cinc mil·lennis". — 38. Catalunya. — 39. "Visca". — 40. De les hores i l'amor. "El viant i l'hostalera". — 41. Història de l'abadessa turmentada. "Baldada". — 42. Les Santes del finestrall. — 43. "Meditació de silenci". — 44. Veritable llum. "Fiat lux". — 45. L'engendrament de Jaume I. "Crucificada". — 46. La simfonia de la vida. "En re-mem". "Espiritualitat". — 47. Llucanes a Barcelona. "Sonet". — 48. El tresor de casa nostra. "Venem-lo". — 49. L'ase. "Mansuetut". — 50. Poema aneuol. "Deix". — 51. La rosa encantada. "Baldada". — 52. Salomé. "Biblica". — 53. Tres amors inconcordes. — 54. L'imperi antic. "Fonamentació invicta". — 55. La mel als llavis de l'amor. "El rusc de l'horta lluminosa". — 56. Predomini secular. "Imperator summa". — 57. Perfum del cor. "Amor matèrm". — 58. Canó dels segadors. "Veu de la terra". — 59. Cançons. "Mor la tardança". — 60. La cançó del trágic. — 61. Aventura moderna. "Soliloqui". — 62. Fulcra de floribus. — 63. Marineria. "Després del vent del cos". — 64. Jesús. El Mestre. "Meditació". — 65. Anacronística. "Forget me not". — 66. La tramuntana. — 67. "La tramuntana". — 68. "Deixet me els vós vengut a mi". — 69. L'arena. "El geni". — 70. Via Laietana. "Fugisser encis".

★ Records, lectors catalans, l'adreja de "Revista de Catalunya", d'aparició pròxima: Tineria, to. Hi subscriuen també a les llibreries catalanes més importants.

★ Amics de la Poesia. — Demà, di lluns, a un quart de vuit en punt del vespre, la notable escriptora M. de la Llum Morales farà una lectura comentada d'un escollit recull de poesies degudes als millors poemes gallecs actuals. M. de la Llum Morales, dotada d'un temperament finament sensible i que ha format la seva personalitat entre nosaltres, a Catalunya, nòrdida també d'una àvida i intensa cultura, per la seva inclinació literària ha contribuït a que guanyés una merecida notorietat que la fa destacar fortament entre les personalitats femenines més interessants d'Espanya. No cal dir, doncs, que l'anunci d'aquesta lectura de nova lírica gallega ha desvetllat un gran interès entre els Amics de la Poesia i també entre els intel·lectuals de la nostra ciutat. Com si quí les actuacions dels Amics de la Poesia són reservades només per als associats, els qui vulguin assistir a aquesta sessió caldrà que, de primer, s'inscriguin com a socis de l'entitat organitzadora, podent-ho fer així al domicili social dels Amics de la Poesia: Llorella Sunyer, Cort Catalanes, 660. L'acte se celebrará a la sala de la Llibreria Catalònia.

La vaga guanyada

JUSTICIA SOCIAL diu, referint-se a la vaga de llum i força, que era una vaga que es feia per guanyar i s'ha guanyat.

"Es ho de comparar amb molts d'aquesta vaga la situació d'ara amb la que va produir la vaga contra la Companyia Telefònica Nacional. Tota la força organitzada i de violència de la Confederació Nacional del Treball va posar-se al servei dels vaguistes, i la Companyia va resistir. Ens trobàvem en els inicis del canvi de règim, en què hi havia una veritable antipatia contra aquella empresa, un veritable estat d'opinió que li anava en contra, i que era una base admirable per a entaular un conflicte. I malgrat això va constituir un fracàs. Potser en aquestes circumstàncies el Govern nacional, l'antic Comitè revolucionari, no va actuar com hauria reunit la participació que hi tenien les escoles. Però aquell Govern ja va intervenir; però va ésser per aixalar els treballadors. Ens n'hem de recordar l'ajut. Mirem, ara, la conducta del Govern de la Generalitat, en el qual participa un company nostre. Són fets, anella d'aleshores i aquest d'ara, que serveixen per a ben caracteritzar el que és i el que no és una situació d'esquenes.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

En conflictes d'aquesta magnitud és inevitable que es plantegi un problema d'ordre polític, i que tingui lloc la intervenció dels Govern. Si els treballadors es troben reduïts a utilitzar les úniques forces sindicals, no és mai segur que puguin vencer els altres factors que, com l'ambient general i la política imperant, tenen tanta influència en la conducta de les empreses i en les fórmules de solució.

Revista de Premsa

La tasca del Parlament Català

Si l'obra legislativa del primer trimestre d'enguany ha estat important — diu Rovira i Virgili a LA HUMANITAT — ho serà tant o més encara l'obra que s'agosti. Gràcies a l'eficiència del Parlament, Catalunya quan hagi enllestit la seva organització interior, mostrarà una vera fesomia d'Estat.

"Que li donin oficialment el nom que vulguin a l'organització política de la Catalunya autònoma. El cert és que, en ésser totalment implantat el nou règim, la Generalitat adquirirà categoria estatal."

Només hi ha en el règim legal d'ara una part de les llibertats nostres. Però si aconseguim omplir fins a dalt l'ànima que tenim a les mans, Catalunya posseirà unes llibertats polítiques més amples que les que va perdre sota Felip V.

Tenim ja les ciutats, viles i llocs catalans regint-se per una llei catalana, cosa que no succeïa de dos-cents vint anys ençà. Tenim els contractes de conreu del camp català regulats per una llei catalana. Tindrem ben aviat un Tribunal Superior Català, inspirat per l'esperit jurídic nostre. Tindrem una divisió territorial interior feta per nosaltres mateixos, cosa que no teníem des de la meitat de dos segles, i així la terra catalana no durà la marca afrentosa d'indies ralles provincials traçades de Madrid estant com si posseïssim un punxo roent per damunt la can riva de la natura.

Cal que tots els catalans s'adonin del gran valor nacional que té l'obra del Parlament català. Podrà ésser discutit el contingut concret d'aquesta o d'aquella llei, tal com passa a tot arreu del món. Però el fet que Catalunya torni a la seva vida, dins una part considerable de la vida col·lectiva, per lleis pròpies, per lleis catalanes fetes en català, és un reconeixement de poder i és un enfortiment d'ànima.

Si alad, malcontent o malfiat, preguem quina garantia existeix per al manteniment de les llibertats assolides, li contestarem que la millor i més sòlida garantia de les llibertats d'un poble és el coratge patriòtic d'aquest poble. La millor i més sòlida garantia de la llibertat de Catalunya no és la que hi ha aquí haver en els papers escrits, sinó la que hi ha d'haver en la consciència i en el cor dels catalans.

El tractat amb França

PAGESIA diu que és molt menys dolent del que podia ésser-se, ja que l'antic tractat francès exigia dels seus oponents la protecció als productes de la terra, per tal de poder pagar els impostos. Vet all, però, en conseqüència, quina ha d'ésser, segons "Pagesia", l'actitud dels països exportadors.

Li comprenent la lògica dels fets apuntats, no queda altre recurs als països exportadors per tal d'evitar un envelliment en el preu dels productes susceptibles d'ésser exportats, que aplicar el sistema corporatiu d'Itàlia, on els tenidors de permisos toquen amb un sol vedador, la corporació, i és ella la que imposa els preus, o bé el sistema ideat pels negociadors espanyols, en virtut del qual als tenidors de permisos d'importació francesos els calgui cercar unes autoritzacions del govern espanyol que han d'estar a mans dels productors i que si tenen sent poden evitar que els preus s'enveroleixin.

Tenim una fe cega en els procediments liberals i entenem que no cal acudir a la negociació de les llibertats humanes per a afavorir únicament el deute. Estem com succeïx en alguns països europeus.

D'ací que ens desentem cap al sistema espanyol.

Alí, però és qüestió de fer-nos dignes d'aquestes prerrogatives.

El Govern de la República espanyola ha de maldir en primer lloc per tal que siguin rebuixats els drets de la duana francesa, sobretot en determinades èpoques, per a aquells productes agrícoles que, sotmesos a règim de contingents, ara estarien sotmesos a dues taxes. Els contingents i els aranzels excessius podrien aplicar-se indistintament, però no seria honest d'aplicar-los enssem, com ara po-

El Comitè de Llum i Força ha portat la lleuita de manera que no fos negligible cap aspecte dels que podien contribuir al triomf. Després de desfer les maniobres de les empreses ha sabut situar les negociacions en un pla d'acords raonables i articulats davant del qual, finalment, les empreses havien de sucumbir.

L'ambient polític i social de Catalunya també hi ha contribuït. El Govern de la Generalitat ha sabut veure que en aquest plebè hi havia quelcom més que un afer corporatiu, i ha sabut despullar-se de la propensió a l'autoritarisme, tan fàcil en aquests casos, per a limitar-se a allò que ha d'ésser la funció d'un Govern: fer d'àrbitre.

La reorganització del Soment

L'OPINIO assenyalava que no és cert, com afirma la Lliga, que es vagi a la desnaturalització del Soment:

L'exemplaritat i el seny de les darreres vagues

Heu-vos-els aïllats, per fi, de braços amb els obrers. Feia anys que no els havíem vist anar plegats. En aquest món, però, tot ve que arriba. Durant aquests cinc darrers dies, no hi ha hagut un sol acte de sabotatge ni una sola coacció, ni un incident pertorbador, ni una estrebada escadussera, saccejadora dels nervis sotraguats de la ciutat per tants i tants trasbalsos balders. Hi havien plantejades tres vagues les quals s'havien descafeïnat al costat nostre; totes tres importants i una d'elles, la del ram de l'oli i la força, de tanta envergadura com una vaga general i de tot això, a més, si els barcelonins ens en donàvem compte, a no ésser pels grups que hi havia a la Plaça de Catalunya parlant-ne, tot prenent el sol, o bé perquè en passar per les Rondes o el Paral·lel, ens donàvem de la presència de parelles de guàrdies que prestaven servei de vigilància a la porta de la fàbrica o a la de les oficines.

No hi estàvem acostumats i ens ha sorpresos. Feia molt de temps, més ben dit anys, en efecte, que a Barcelona una vaga era sinònim de violència, en tots els seus aspectes, car volia dir col·locació de bombes, assassinats d'obres, sabotatges incendiaris i al darrere, una curta minúscula, gairebé invisible, de programat mínim de reivindicacions de caràcter econòmic, en concepte de pretext pur. Havien estat subvertits els termes de l'equació; la causa s'havia tornat motiu, i el motiu, certament, per quan servia magníficament bé per a crear i poder alimentar un professionalisme revolucionari verbalista i remunerat, a base de mantenir l'exacerbació de les masses amb injeccions de revolució truculenta i ineficax.

Allò era un Paradís, l'aspecte del qual, però, era totalment de cabaret, però per als professionals del retori i del canvi de prometre — el prometre no a la pobra — un altre paradís revolucionari a les masses, per tal dia farà un any.

Professionalisme revolucionari que començà a Barcelona amb el terruisme i que ha vingut descabellant-se i perfeccionant-se periòdicament després, aprofitant-se de tota mena de trasbalsos socials, fins a culminar en aquest gangsterisme social que encara ara patim esporàdicament els barcelonins.

De solte, però, sorpreixen les vagues de l'oli i la força, la de la Manzanera, la dels Ferrocarrils de Catalunya, i deixant momentàniament de banda el fet de si els vaguistes tenen o no tenen raó, ja que aquest és un altre aspecte del problema, veiem com a descafeïnat tres dels tres, d'una manera assequida, gairebé model·lica: el sabotatge típic fa marxa enrera, no es practica la coacció protocolària; la bomba clàssica es fa fondreia, la bomba gangsteriana s'evapora, l'assassinat a trascanç no existeix. A més, en la dels Ferrocarrils de Catalunya, per exemple, els propis obrers determinen establir entre ells un servei de vigilància als dipòsits de màquines, a les cotxes i a la totalitat de la línia, per tal d'evitar que algun intrús s'introdueixi pel mig i practiqui la violència per compte d'altri, a fi de fer desviar la vaga en un vulgar conflicte d'ordre públic.

Aquests fets, que tenen una importància social i moral enorme, sobre tot després de la darrera vaga dels transports urbans, la qual fou un model perfecte de ximpleria revolucionària, cal fer-los remarcar.

Volen dir una pila de coses importants. La primera de totes que l'heurem de l'obrerisme català ja no pertany a la famosa F. A. L. La segona, que per fi ha triomfat el seny ancestral de la ximpleria verbalista forastera, demostrant-se l'absoluta ineficàcia d'aquesta i l'eficàcia decisiva de les nostres virtuts racials. Representa l'extorsió del verbalisme revolucionari, desviador de problemes de les luites obreres. És un guany magnífic i inapreciable. Tanc de la vaga, aquests fets, tot just iniciada ara, són definitius.

Imaginem-vos que aquestes darreres vagues haguessin caigut a mans dels mateixos elements que manipularen la vaga passada dels transports urbans. No pota pas gaire d'imaginar-se la formidable quantitat de besties de tota mena que s'haurien dut a cap i, menys encara, costa de preveure la lluita que s'haurien tingut, la qual hauria estat molt diferent de la que ha tingut ara.

Descartats els elements sistemàticament perturbadors de les qüestions socials, els que ho són per excés de malícia o d'ignorància, que en el fons ve a ésser igual, des del punt de vista de la ineficàcia, les darreres vagues s'han descafeïnat amb una normalitat absoluta: els obrers han demostrat que possien un seny, una equanimitat i àdhuc un coneixement de la qüestió que debarien remarcables i que, si més no, per aquest motiu, eren dignes d'ésser escoltats i àdhuc atesos. Més que res com a catalans cal felicitar-nos en i felicitar-los a ells. Han estat aquestes les primeres vagues que s'han fet d'uns quants anys a aquesta banda en català.

Jaume PASSERELL

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagau-la!

El Sr. Pi i Sunyer expressa la seva fe en la tasca de l'Ajuntament i en el poble de Barcelona

Ahí al migdia el senyor Pi i Sunyer va rebre els periodistes, ja que no els havia pogut rebre — digué — dijous ni divendres. Es referí a l'aprovació del Pressupost, que — digué — amb cinc sessions que sumaren vint-i-quatre hores, s'ha donat la impressió que ha estat una de les sessions que s'han estudiat més minuciosament i en detall tots els assumptes. La discussió es mantingué igualment sempre en un pla normal, i tant els uns com els altres, tant les minories com la majoria i la Comissió de Govern ieren el que calia. Es per això — afegí — que tinc el convenciment que el resultat haurà de servir per afirmar el crèdit de l'Ajuntament quan es vegi que aquest en el poc temps que fa que actua es preocupa seriosament de sortir d'una situació d'intermitència i entrar en una de normalitat i fermesa.

Dilluns se celebrà un Ple ordinari, en l'ordre del dia del qual hi ha uns dotze assumptes, entre els quals els que tenen més relleu hi ha l'autorització de cedir en usufruct a la Generalitat la capella del Parc de la Ciutadella com a monument funerari a Francesc Macià.

També hi ha la determinació de les atribucions reglamentàries dels consellers regidors i de la Comissió de Govern, la reorganització del Comitè d'Assistència Social, la renovació del contracte de Pompeu Fábregas, la prorrata de la Il·luminació.

Hi ha, després, assumptes de Provisions, dels Encants, la venda de taronges, etc., etc.

Voldria dir unes paraules — digué després — sobre la magnífica impressió que li produí el concert de la Banda Municipal del diumenge passat, tant per la Banda com pel públic. Això li feu recordar la seva estada a Rússia, en la qual entre les impressions de caràcter positiu i negatiu una de les més fortes i positives fou la del públic en les manifestacions d'art. Al concert de la Banda hi havia públic de tots els estaments dels benestants als més modestes. Crec que el nostre poble és un bon poble amb sentit constructiu. Ara que es va a reestructurar el nostre teatre, se li ha de donar també aquest sentit.

Pel que fa a la Banda, caldrà portar els concerts a les barridies, la qual cosa no vol dir que no s'hagi fet ja, per donar al poble apètit de cultura.

Acabà l'alcaldia manifestant que aniria visitant les altres institucions de cultura i que també en farà l'elogi a través de la Premsa.

Robatori en una agència de transports

Ahí a la tarda entraren lladres en una agència de transports del carrer d'Entença, número 135, de la qual és propietari el senyor Francesc Castellà. Pel volum dels gèneres robats, se suposa que els lladres eren tres o quatre. S'emportaren diversos fardells de diferents productes, el valor dels quals puja a uns 8.000 pessetes, un rellotge d'or amb cadena de metall, propietat de l'amo de l'agència, valorat en mil pessetes i 250 pessetes en metlles que hi havia en un calaix d'una taula d'escriptori. Desaparegueren sense que ningú se n'adonés i, per tant, ara com ara s'ignora qui són. La policia treballa per aclarir-ho.

Ha mort el senyor Feliu Busquets i Batlle

A l'edat de 82 anys ha deixat d'existir el senyor Feliu Busquets i Batlle, pare polític del nostre estimat amic el regidor d'Acció Catalana senyor Tomàs Pumarola.

El final, home d'un tracte excel·lent i d'una gran simplicitat, s'havia dedicat, es pot dir de tota la seva vida, a la indústria del calçat, formant part de la raó social "Busquets, Ribó i Rosell", la qual fou fundada l'any 1880 i és actualment una de les indústries del ram més antigues de Barcelona.

En donar compte d'aquesta trista pèrdua, ens plan de fer ressenyar els drets organitzadors del final, els quals, sumats a les condicions de caràcter que hem apuntat, han fet d'ell un ciutadà digne i exemplar.

A la família del senyor Busquets, i particularment al nostre amic el doctor Pumarola, acompanyem en el dol que els afligeix.

LES FESTES D'AVUI

L'homenatge a la memòria de Josep Moragues

El nostre poble no té gaire viva la devoció als seus grans morts. Caldrà que la Renaixença literària catalana desmoltés les planes glorioses de la nostra història perquè obtingués el ressò meregut els noms il·lustres de Pau Claris, Rafael Casanova o Roger de Llúria. Josep Moragues, el general català que fou penjat i esquarterat com un vil bandoler pels sicaris de Felip V no ha rebut encara de Catalunya el tribut de veneració al qual el fan mereixedor la seva vida i la seva mort. L'unicament els versos de Guimerà canatren amb bàrbara grandesa aquella testa del patriota que fou posada a dintre d'una gàbia de ferro i penjada durant dotze anys al vell Portal de Mar.

Josep Moragues era un hisendat que es llança a la lluita contra el poder il·legítim de Felip V. No admé la rendició que hagueren de pactar els consellers de Barcelona, i armà entre els seus camperols i amics partides esforçades que es feren fortes molt de temps al castell de Cardener. Tot de tradicions de noblesa i cavalleritat aureolen la memòria del guerriller català que aplegà damunt seu tot l'odi dels conqueridors i dels botellers. A nosaltres ens bastaria, però, per a honorar dignament la seva memòria, de saber que sofria la seva memòria, i que el seu martiri hagué de servir com a escament i amenaça per als catalans, amb el sinistre advertiment del seu cap tancat durant dotze anys a la gàbia de ferro. Aquesta vexació, que no respecta el repòs de la mort, ha de ésser reparada devotament pels catalans que ara retroben la seva personalitat nacional i la consciència del llur dignitat com a poble. Hem d'ajudar a Josep Moragues, català il·lustre, exemple de patriotisme heroic i record d'ignominia preterita, el monument que el nostre desgrecge i la nostra veneració exigeixen.

Aquesta idea ha aplegat els representants de tots els partits polítics catalanistes, i singularment les joventuts organitzades d'aquests partits, a reunir-se en un comitè per a gestionar l'erecció del monument, que hauria d'ajudar-se al mateix indret on hi hagué el Portal de Mar, com a record de l'escarni i com a reparació de tot un poble. És satisfactori de veure que encara és possible, a despit de les diferències polítiques, d'ajuntar col·laboracions entusiastes de tots els sectors per a una obra col·lectiva de patriotisme. Han estat reunides llistes de subscripció per a reunir cabals per al monument, i, a més, per a engruixir aquesta subscripció avui hi haurà dos actes molt importants, el programa dels quals ve a continuació.

Tots hem d'esperar que el poble de Barcelona i tots els catalans acolliran amb entusiasme la idea de l'erecció del monument a Josep Moragues i que contribuiran amb la seva cooperació a les festes d'Avui a la qual aquesta iniciativa sigui una realitat ben aviat, i que allà on durant

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Un alcalde exemplar

Per al ciutadà Carles Pi i Sunyer

La crisi del treball, avui estesa arreu del món, ha afectat també l'Africa del Sud, la capital de la qual, Pretòria, té per alcalde una dona, Mrs. Malherbe, dona de talent i vasta cultura, la qual durant molts anys, ultra ésser lliurada a obres socials, venia dirigint un important rotatiu, "Die Boerevol", òrgan de les associacions femenines, molt nombroses i de gran eficàcia social en aquell país.

Les condicions d'organització i d'administració demostrades per Mrs. Malherbe en la direcció de les obres socials fundades per ella li guanyaren l'estima dels seus conciutadans al punt que fou per ella elegida alcaldessa de Pretòria.

A penes iniciada a la dita ciutat la crisi del treball amb les seves amenaçadores conseqüències, i abans que prenguessin les proporcions que en tantes altres ciutats han desballestat l'ordre i la pau, Mrs. Malherbe, segura de poder comptar amb la confiança dels seus companys de Consistori, així com amb la dels seus conciutadans, va prendre energètiques mesures per tal de planjar cara a la crisi.

En un breu espai de temps va constituir una organització dita "Caixa de socors als sense treball", subscriu per tots els veïns benestants i per tots els industrials i comerciants de la ciutat. Amb el producte de la dita "Caixa de socors" foren ocupats centenars d'obres a treballs d'utilitat ciutadana: arranjament i obertura de carrers, places i camins, neteja, sanejament, etc. Com que els diners de la "Caixa" no permetien donar un jornal en metlles als obrers, aquests eren retribuïts mitjançant dos reconfortants àpats al dia, en tant que l'una respectiva família rebien regularment de l'Alcaldeia uns bons de crèdit, amb els quals podien adquirir als establiments comercials corresponents els queviures i articles de primera

necessitat indispensables a vida llur. El "Consell de les Dones" de Pretòria, important organisme social, la presidència del qual havia exercit Mrs. Malherbe durant molts anys; va prestar generosament el seu concurs a la intel·ligent alcaldessa, prenent al seu càrrec de preparar i servir diàriament, per torn entre els membres de l'entitat, els dos repassos diaris als obrers.

Davant d'aquest acte de generós civisme, la major part de les Associacions culturals ofereixen de contribuir mensualment — en la mesura de llurs possibilitats — a acrexir els cabals de la "Caixa de socors". Les Societats artístiques, esportives i d'esbarjo, no volent ésser menys, rivalitzaren a organitzar mensualment actes i espectacles el producte dels quals era lliurat a la "Caixa" fundada per Mrs. Malherbe, i gràcies a la qual centenars de famílies podien seguir vivint honradament del treball.

Aquestes admirables proves de ciutadania donades per la ciutat de Pretòria aconseguiren interessar el Ministeri del Treball, que va prendre l'acord — per compte de l'Estat — d'abonar dos xifres al dia a cada obrer que treballés per al Municipi sense altra retribució que els dos àpats diaris.

Així és com, gràcies a les iniciatives tan intel·ligents com generoses d'una dona alcaldessa, ha estat solucionada la crisi del treball a Pretòria, capital de l'Àfrica del Sud.

A la vegada que desapareixien els paorosos perills de la vaga i de la misèria, davant l'impetuosa nobilitat del seu alcalde, les ciutadanes de Pretòria van unir-se per organitzar una nova obra d'alta utilitat social, i la consciència ciutadana es desvetllà de tal manera, que la crisi del treball, causa de ruina en les altres ciutats, ha donat com a fruit una Pretòria més bella, més sanejada, més gran i més forta que mai no havia estat en temps de normalitat i de pau social.

Vaj la pena de meditar sobre l'obra d'aquesta dona, Mrs. Malherbe, l'alcaldeixa exemplar.

Carme KARR

Els serveis de la policia

Al local de 'Solidaridad Obrera' són detinguts 15 extremistes significats

La policia, des de fa dos dies, sembla que venia prosseguint una tenaç persecució dels elements extremistes barcelonins i dels practicades ja bon nombre de detencions.

A primeres hores d'ahir a la tarda una agència del Cos de Vigilància mantenen un discret servei per a vigilar la redacció i els tallers de "Solidaridad Obrera", situats al carrer del Consell de Cent.

En vista del gran nombre de persones que continuaven entraven i sortien del dit local, així com de ciclistes que portaven paquets, en els quals es creia que hi havia fulles clandestines, decidiren sol·licitar de la Comissaria d'Ordre públic la tramessa de més forces, a fi de voltar el local i detenir els individus que hi havia reunits.

Moments abans d'arribar les forces sol·licitades els citats agents detingueren tres individus que sortien del local esmentat; després en detingueren dotze més que eren a dins.

Els quinze individus detinguts són: Josep Praderas Navarro, d'Oscà; Enric Verdú i Salfont, de Barcelona; Valeri Mas i Cases, del Sindicat Tèxtil de Granollers; Sinesi Garcia Fernández, de León; Tomás Herrero Miguel, del Sindicat Mercantil de Logroño; Josep Pérez Morillas, de Barcelona; Joan Baltasar i Ametlla, d'Igualada; Jaume Rosquilles i Magrinyà, de Barcelona; Manuel Muñoz Díez, del Sindicat de Construcció de Segovia; Alex Gilabert i Gilabert, del Sindicat de Construcció de Barcelona, secretari, l'any 1933, del Comitè regional de Catalunya; Josep Serrato Ruiguet, de Caldes de Montbui; Josep Redondev Fernández, del Sindicat d'Arts Gràfiques d'Oviedo; Ildefonso González Gil, del Sindicat de Construcció de València; Eusebi Atensio Ramos, de Madrid; Manuel Villón Mingo, de Burgos.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Notes: Els ballets seran acompanyats per la còpia "La Principa del Llobregat". La "Dansa de Castreçol" serà acompanyada per orfeons i la còpia "Emporium". La Comissió es reserva el dret d'alterar el programa.

Els conflictes socials

Demà serà re-près el treball en el ram de l'aigua

Però fent vaga de braços fluïxos-diven els obrers. Han estat detinguts dos patrons

El senyor Selves va manifestar ahir al migdia als periodistes que el conflicte del ram de l'aigua seguia igual que el dia abans, i que havien estat detinguts dos patrons perquè tractaven directament amb el Sindicat Unificat.

Aquests patrons, que han estat posats a disposició del comissari general d'Ordre Públic, són Pauquim Ruiz i Rius, de la raó social "Germanes de Martí Rius", i Pere Torres i Bonastre, de la S. A. Manufactures Catalanes, del carrer de la Llacuna. Foren conduïts a la Comissaria general d'Ordre Públic i posats a disposició del comissari.

A LA CONSELLERIA DE TREBALL

Al matí, una representació de la Federació de Fabricants de Filats i Teixits de Catalunya, va visitar el conseller de Treball i Obres Públiques, per a canviar impressions respecte a les diferències existents entre obrers i patrons del dit ram.

Els representants dels patrons, entre altres coses, li van demanar, garanties i instruccions per al dilluns, ja que els obrers havien acordat i fet circular uns fulls, en els quals recomanaven als seus afiliats que dilluns tornessin al treball, però en les mateixes condicions d'abans, això és, fent vaga de braços fluïxos. El senyor Barrera els va dir que anessin a la Conselleria de Treball, va dir també que es reunien el Sindicat Autònom i els afiliats a la U. G. T. per a estudiar uns bases i que les portaria a la Conselleria. Va pregar als patrons que acudissin a discutir-les i aquests li van prometre que ho farien.

Referent al ram del vidre va dir que no en sabia res.

EL DILLUNS TREBALLARAN ELS OBRERS DEL RAM DE L'AIGUA

El Sindicat Unificat de Filats i Teixits de Barcelona ens prega la publicació de la nota següent:

"Secció del ram de l'aigua. — Companys, salut. En vista que el Govern de la Generalitat aixeca la clausura de les fàbriques del ram, que fou el que motivà la vaga com a protesta, aquesta Junta recomana que el vinent dilluns, tots, absolutament tots ens reintegrem el treball. — La Junta de Secció."

També visitaren el President el senyor Alomar, ex-ambaixador d'Espanya al Vaticà, i el diputat senyor Tomàs i Piera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

També visitaren el President el senyor Alomar, ex-ambaixador d'Espanya al Vaticà, i el diputat senyor Tomàs i Piera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

Avui al matí, el senyor Companys anirà al Masnou i a Malgrat, on es realitzaran diversos actes necrològics a la memòria de Francesc Macià; també anirà a Blanes, per tal d'assistir a la inauguració oficial del pont que la Generalitat ha construït sobre el riu Tordera.

La paradoxa de la joventut

La joventut, press gènericament, té dos "climes" antagònics. Per una banda és l'edat de l'entusiasme, de les visions generoses i fèl·les; per l'altra, de l'època de la vida durant la qual l'home no té cap objecte obligat ni seriós. A certa edat tots els homes circumscrits llur activitat i no poden sortir-se de la pauta que segueixen. En canvi, un jove és infinitament disponible. La seva vida es troba al punt d'irradiació de tots els camins. La rosa dels vents seria el seu emblema. I, tot i això, la joventut, tanmateix, és l'edat de l'ideal; l'única època de l'existència dins la qual l'home pot alliberar-se més fàcilment de les condicions imperatives del món; tot i està bé. Hi ha una gran part del nostre ésser que solament la realitzem de joves.

El temps, gran solucionador d'antitesis, resol la de la joventut. Les seves passions seran fortes, nobles i efímeres. Així com un vegetal floreix desproporcionadament al profit que treurà de la florida, una persona, quan és veritablement jove, enceta moltes activitats a l'estadi de passions i accions inicials, entre les quals una amb prou feines s'instal·larà definitivament dins la seva vida.

Però això és l'aspecte individual del problema. Per a la col·lectivitat és interessant de saber que hi ha una edat de l'home dins la qual, per un cert temps, li podrà exigir un esforç desinteressat; una mena de "servei civil" anàleg al militar quan a l'esport i a la forma. I a mesura que l'edat va despullant l'arbre de la joventut, reboten noves existències que es passen la flaire de mi en mi. Una joventut és una cosa efímera; la joventut és perenne.

Encara té una altra conseqüència la paradoxa joventut. Un cop finalitzada es converteix en record, i tota la vida de l'home barrejarà l'aigua pura de l'idealisme al vi negre de la materialitat. L'home és un jove que un dia s'adona que té els cabells blancs, sol dir-se. La ignorància d'aquest fenomen ha fet atribuir a doctrines utilitàries una importància excessiva.

No neguem, però, que en tinguin la realitat; però sempre hi haurà dins l'ànima humana un enyorament envers una mena d'ésser més digna d'ella mateixa, que hom ha entrellucat durant la joventut, i que sempre que no ens talla les ales la necessitat o no ens hi posa un plom l'ambició, ens obliga a procedir d'una manera distinta de com ens reclamem les exigències d'ordre merament pràctic.

S'ha observat que gairebé tots, aprofitant reminiscències joventutiles, podrem escriure un volum de versos. L'edat és el poeta. Al fons de la parado

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

LES ESTRENES

"La vida empieza"
Família Warner-First
Film presentat per Lyceum Club, dirigit per James Flood i Elliott Nugent, amb Loretta Young (Grace Sutton), Eric Linden (Ted Sutton), Glenda Farrell (Florence) i Aline MacMahon (Miss Bowser) en els principals papers.

El fet del començament de la vida, de l'arribada al món dels infants, de les condicions del naixement, dels drets, dels deures, de la tragèdia de la vida i dels pares i de la societat ha donat matèria per a una sèrie de films de tesi i per a una sèrie de tesis sobre films. Però aquestes realitzacions tenen sempre un defecte, i greu, i era la fredor pseudocientífica, el to de sermó que feia més que anticipar, repulsiu i cosa, perquè es limitava a presentar els fets guarnits d'amenaces, de lamentacions i de negrosos. Volent presentar la vida tal com és, els seus autors ens la mostren tan negra que el melodrama mata tota emoció. A més, el to declamatori de magister que no abandonen ni un moment acaba per predisposar en contra de tota l'argumentació.

El naixement, com la mort dels homes, són coses que els afecten d'una manera tan integral, tan totalitària, que agafar-ne en art, senten, no en ciència pura i seca—una cosa aspecte és com si diguéssim fer-ne una cosa esterilitzada, inhumana, una funció de bestioletes.

Per això no ens agraden aquests films que sota el nom de socials o científics ens presenten l'home i els seus problemes inicials o finals com a coses subjectes a estadístiques, a fórmules i a teories, deshumanitzats, pitjor encara, inhumanitzats.

I per això ens ha agradat d'una manera extraordinària, enorme, aquest film que sota el títol de "La vida comença" ens inicia no en els misteris tèrbols d'una mecànica fisiològica, sinó que ens posa al davant aquells altres misteris i els quals només pot iniciar l'experiència, molt més elevats, molt més profunds, simplement humans de la maternitat, de la paternitat podrien dir espirituals, despullant aquest terme de tota significació més o menys religiosa en el sentit més ampli de la paraula que correntment se li dona.

En efecte: al costat de la mecànica del fet hi ha una sèrie d'efectes secundaris, de canvis psicològics molt més interessants i de fet més importants per tal com són més inexplicables que el simple fet de posar un tros de carn viva al món. Els problemes econòmics que això suscita poden afectar simplement pel fet del naixement; si el món no fos tan poblat, aquells problemes no existirien, és a dir, són problemes actuals, que hi ha hagut un temps que no ho eren, i pot arribar-ne un altre que ho torni a ser. En canvi, la misteriosa acció del naixement d'un fill d'un home i d'una dona i d'un home sent-ne un mare i un pare, aquests són problemes eternals, independents dels nombres, de les estadístiques i dels fets socials i econòmics.

Evident que aquests darrers són interessants; però ens anem acostumant de tal manera a no considerar-ne d'altres i a fer de cada individu simplement una casella d'estadística!

I és així el que cal evitar, desplaçant l'emoció congelada pels fets econòmics sistematitzats, fent novament homes de les xifres.

En "La vida comença" tornem a veure l'home i la dona després de tant temps de no veure en aquests films més que exemples de teories. L'autor, per donar-nos un visió més totalitària, ens porta a una clínica de parts americana on ens trobem amb quasi tots els casos possibles per a treure'n com en una resultant l'espectacle de les reaccions idèntiques que un fet com el naixement d'un infant—a manera d'una droga—produïx en experts de naturalesa ben diversa. Així, hi veiem el patiment del pare que espera el naixement, l'esperança de la mare jove, la resignació de la dona d'edat, la desesperació de la noia de cabaret, i d'altres encara, tots els sentiments divergents, però que convergen en un de sol en el moment de néixer l'infant. En realitat, encara que l'acció sigui diversa, l'argument de la pel·lícula és aquest: el procés de l'esperit humà en el canvi que experimenta en el camí de la paternitat-maternitat. Sense mordre de la clínica anem sabent la història dels diferents casos; però per evitar la dispersió, per centrar l'interès en calia un de més patètic que els altres, i aquest és el d'una dona jove que, poc temps després de casada, mata un home ric i influent que volia injuriar-la.

La futura mare, condemnada a viure anys de presidi, és portada a la clínica, on va a veure-la el marit i on és el centre de l'interès de totes les internes i de tot el personal. Al costat d'aquest hi ha els altres casos; la noia de cabaret que es voldria vendre els leçons que ha de tenir, però en la qual naixerà la mare; la joia que vol un fill de totes passades i el rei; la que el perd, la que mor en el part. Tot això podria donar lloc a aquella mena de truculència científica actualment de moda; però els directors James Flood i Elliott Nugent han tingut bella cura d'evitar-la. És el sentiment, no pas l'obstetricia el que interessa en aquest film, i aquelles persones que hagin viscut el moment suprem del naixement d'un fill el reviviran en tota la seva intensitat. Un film magnífic que tots els pares veuran amb emoció.

"Colón traicionado"
Urquiuana Warner
El descobriment d'Amèrica, actualitzat, parodiad i donat en forma de revista, és un film que feia temps que calia produir. A Europa aquest fet capital de la història havia estat ja caracteritzat per l'humorista francès Depaguit, i a Amèrica per Mark Twain, i era estrany que, amb les possibilitats que ofereix, el cinema no l'hagués envestit encara. Ara la Warner ens l'ofereix amb tot l'humor, encara que no amb totes les possibilitats de què és susceptible. A mesura que el film passa pel llenguatge, hom va pensant en les coses que s'hi podrien fer sortir; però evidentment, el film comprimit que és "Colón traicionado" es convertiria aleshores en un film llarg i perdria intensitat. Duen que les millors bromes són les més curtes, i aquesta és bona, i no pas pel fet que sigui curta. Hom la desitjaria una mica més llarga. Entre altres coses gracioses del film, hi ha l'arribada de Colom a Nova York, la compra dels Estats Units per 24 dòlars i una ampolla de licor i una cançó que parla de "Barcelona és bona si la bossa sona", en anglès, naturalment. I pensar que s'havia dit que la censura el prohibia!

"En nombre de la ley"
Capitol Pathé Natan
Film realitzat per Maurice Tourneur i interpretat per Marcelle Chantal, Gabriel Gabrio i altres.

Les aventures dels traficants d'estupeficients i la lluita amb la policia donen sempre material interessantíssim. "En nombre de la ley" no és, en realitat, el que tècnicament se'n diu un film policia, sinó un film d'acció i d'aventura, però tant l'una com l'altra són ben interessants, i a través de la còpia que Filmofon projecta al Capitol hom veu la gran classe del director Maurice Tourneur, que en temps del mut, ens donà grans films americans i que des d'aleshores porta dins tot aquell dinamisme que en la producció europea el distingeix entre tots. Així en aquest veiem escenes finals magnífiques que no tenen res a envejar als millors films de gangsters.

"La felicidad no es el dinero"
Capitol Aafa
L'aventura d'un home ric que de sobte ho perd tot i amb els diners els amics i la dona que creia que l'estimava, i que enmig de la més gran misèria ho troba tot en una modesta família és una aventura amable, plena d'encís i d'optimisme, capaç de donar esperances als més desgraciats. Per això aquest film agrada al públic, que, demés, i cosa estranya, hi troba una traducció viva i gens encarcerada com són la major part. Un bon film, divertit i que té l'avantatge de sorprendre-nos perquè les primeres escenes prometen molt menys del que les altres donen.

"Civismo"
Coliseum Paramount
Film titulat en anglès "The Song of the Eagle" (El cant de l'àguila), dirigit per Ralph Murphy, adaptació d'una obra de Gene Troupe i Graham Baker, per Casey Robinson i Willard March, interpretat per Jean Hersholt, Charles Bickford, Richard Arlen, George E. Stone, Mury Brian i Louise Dresser.

Fins ara havíem vist els films on els gangsters burlaven la llei seca. Aboïda aquesta, comencem a veure els gangsters defensant la seva organització i el seu poder contra la mort amb què els amenaça la desaparició de la il·legalitat. Però abans d'entrar en aquesta fase calia una mena de recapitulació, i aquesta ens la dona el film "Civismo". Veiem, primer, de quina manera vingué la llei seca, primer amb les restriccions imposades per Hoover, aleshores comissari de Provisions, durant la guerra; el tancament de les fàbriques de cervesa, l'inici del gangsterisme i, sense entretenir-nos-hi, la reacció amb la tornada de la cervesa legal i la sortida del problema, juntament amb el dels ex-combatents sense feina, que acaben amb els gangsters en una lluita que, perquè l'assemblei més amb els procediments legals, és a pinyes, i acaba amb la detenció de tota la banda.

El film és, doncs, una excitació al poble americà perquè reaccioni contra els procediments de violència, i té un

especial interès perquè ens mostra tot el procés de la qüestió a través de l'actitud d'un fabricant germano-americà de cervesa els fills del qual lluiten a França al costat dels americans, que després tanca la fàbrica, quan la llei Volstead, i que l'obra i la defensa quan és abolida. Una pel·lícula ben interessant, com a recordatori i com a aventura.

"Colón traicionado"
Urquiuana Warner

El descobriment d'Amèrica, actualitzat, parodiad i donat en forma de revista, és un film que feia temps que calia produir. A Europa aquest fet capital de la història havia estat ja caracteritzat per l'humorista francès Depaguit, i a Amèrica per Mark Twain, i era estrany que, amb les possibilitats que ofereix, el cinema no l'hagués envestit encara. Ara la Warner ens l'ofereix amb tot l'humor, encara que no amb totes les possibilitats de què és susceptible. A mesura que el film passa pel llenguatge, hom va pensant en les coses que s'hi podrien fer sortir; però evidentment, el film comprimit que és "Colón traicionado" es convertiria aleshores en un film llarg i perdria intensitat. Duen que les millors bromes són les més curtes, i aquesta és bona, i no pas pel fet que sigui curta. Hom la desitjaria una mica més llarga. Entre altres coses gracioses del film, hi ha l'arribada de Colom a Nova York, la compra dels Estats Units per 24 dòlars i una ampolla de licor i una cançó que parla de "Barcelona és bona si la bossa sona", en anglès, naturalment. I pensar que s'havia dit que la censura el prohibia!

"En nombre de la ley"
Capitol Pathé Natan

Film realitzat per Maurice Tourneur i interpretat per Marcelle Chantal, Gabriel Gabrio i altres.

Les aventures dels traficants d'estupeficients i la lluita amb la policia donen sempre material interessantíssim. "En nombre de la ley" no és, en realitat, el que tècnicament se'n diu un film policia, sinó un film d'acció i d'aventura, però tant l'una com l'altra són ben interessants, i a través de la còpia que Filmofon projecta al Capitol hom veu la gran classe del director Maurice Tourneur, que en temps del mut, ens donà grans films americans i que des d'aleshores porta dins tot aquell dinamisme que en la producció europea el distingeix entre tots. Així en aquest veiem escenes finals magnífiques que no tenen res a envejar als millors films de gangsters.

"La felicidad no es el dinero"
Capitol Aafa

L'aventura d'un home ric que de sobte ho perd tot i amb els diners els amics i la dona que creia que l'estimava, i que enmig de la més gran misèria ho troba tot en una modesta família és una aventura amable, plena d'encís i d'optimisme, capaç de donar esperances als més desgraciats. Per això aquest film agrada al públic, que, demés, i cosa estranya, hi troba una traducció viva i gens encarcerada com són la major part. Un bon film, divertit i que té l'avantatge de sorprendre-nos perquè les primeres escenes prometen molt menys del que les altres donen.

"Civismo"
Coliseum Paramount

Film titulat en anglès "The Song of the Eagle" (El cant de l'àguila), dirigit per Ralph Murphy, adaptació d'una obra de Gene Troupe i Graham Baker, per Casey Robinson i Willard March, interpretat per Jean Hersholt, Charles Bickford, Richard Arlen, George E. Stone, Mury Brian i Louise Dresser.

Fins ara havíem vist els films on els gangsters burlaven la llei seca. Aboïda aquesta, comencem a veure els gangsters defensant la seva organització i el seu poder contra la mort amb què els amenaça la desaparició de la il·legalitat. Però abans d'entrar en aquesta fase calia una mena de recapitulació, i aquesta ens la dona el film "Civismo". Veiem, primer, de quina manera vingué la llei seca, primer amb les restriccions imposades per Hoover, aleshores comissari de Provisions, durant la guerra; el tancament de les fàbriques de cervesa, l'inici del gangsterisme i, sense entretenir-nos-hi, la reacció amb la tornada de la cervesa legal i la sortida del problema, juntament amb el dels ex-combatents sense feina, que acaben amb els gangsters en una lluita que, perquè l'assemblei més amb els procediments legals, és a pinyes, i acaba amb la detenció de tota la banda.

El film és, doncs, una excitació al poble americà perquè reaccioni contra els procediments de violència, i té un

especial interès perquè ens mostra tot el procés de la qüestió a través de l'actitud d'un fabricant germano-americà de cervesa els fills del qual lluiten a França al costat dels americans, que després tanca la fàbrica, quan la llei Volstead, i que l'obra i la defensa quan és abolida. Una pel·lícula ben interessant, com a recordatori i com a aventura.

GRAN EXIT METROPOL CINEMA

Un film patrocinat per Aero
Popular de Barcelona

I la deliciosa comèdia musical

COMPANEROS FATIGAS

per JESSIE MATTKES

Segui després "Egypt and back with imperial airways". Un viatge aeri a l'Egipte és, un tema prou excel·lent per a produir uns quants metres interessants, i el qui ha rodat aquest film anglès, possessor, com molts cineastes experimentats, de la tècnica, aconsegueix un bon resultat. No obstant, el film no deixa de pertànyer a la categoria dels que surten d'aquells bons amateurs que no obliden la cambra en el seu bagatge turístic, però que ni el temps de què han disposat ni una preparació adequada els ha permès de fer una narració que pugui estimar-se. En resum: fa de bon veure pel seu exotisme, servit en bona fotografia.

En tercer lloc, veiem "Festa major" —Mosaic català número 2—, film ja conegut per haver guanyat el concurs del Centre Excursionista del Valles, de Sabadell; en aquella ocasió diguérem la impressió falaguera que ens va merèixer l'obra d'Eusebi Ferrer, que amb "Festa major" es col·locava en un lloc preeminent de la nostra cinematografia; en tornar a veure ara la pel·lícula ens afermim en aquella excel·lent impressió. Ferrer amb aquesta aportació, es mostra l'observador agut i imprescindible per a ésser un director de debò i a la vegada tenir el sentit just de la ponderació per arribar exactament fins al límit en què s'ha d'arribar per no malmetre un tema. "Festa major", que no és altra cosa que una pintura d'aquestes festes populars, conté un seguit d'anècdotes, amb una de principal de fons, que fan de l'obra un excel·lent sàmet cinematogràfic de costums catalans sense que caiguin en el folklorisme tronat de l'esperit regionalista. Els tipus que intervenen són copats tan al viu que donen al film un sentit que tot sovint no tenen produccions professionals: el ritme és portat amb un gran encert, i el muntatge fet amb gran meticulositat; la fotografia, també bona; en conjunt és un film recomanable, com un dels primers de la producció amateur fins a la data.

Un film inèdit seguit en ordre de projecció, "Diàris"; és un afortunat "sketch" fet a base dels diaris i els seus lectors. En començar temerem que fos difícil a l'autor d'aguantar aquest film per arribar a unes dimensions normals; però les imatges se li acudeixen amb fluïdesa, i arriba a mantenir sempre l'atenció i la rialla del públic, que respon a totes les intencions de l'autor captant els detalls, que no són pocs, des de la "Parabellum" del lector leixista a la xocolata del lector del "Brusi". Entre els deversall d'idees en bona part reixides, n'hi ha un parell que pertanyen notablement al film: la "seba", que no arribarem a comprendre, i el detall final al·ludint cert és sanitari amb què acaba el paper de premsa. Amb molts poques tisorres es poden salvar aquests petits lousos, i "Diàris" quedarà incorporat als bons

films amateurs. La fotografia, discreta.

Acabà el programa amb "Escenes de la Costa", on el tema de l'aigua, tan car a molts cineastes, és glossat amb encert entre escenes de pescadors i de platja. En conjunt un film agradable, però no ens atrevirem a dir un film complet.

En resum, doncs, una sessió interessantíssima, de la qual sobresortiren notablement "Festa major" i "Diàris". Deixà ganes a tothom d'anar seguint aquests concursos, molt més interessants, sota tots aspectes, del que molta creuen.

"La vida empieza" és el film de profunda intensitat en el qual l'emoció impera i els contrastos fan aparèixer, ara una llàgrima de dolor, ara un somriure de tendresa. És una pel·lícula per a tot el món, ja que el tema ha estat tractat amb suavitat, apartament a la maternitat, com el més noble sentiment de la dona.

"La vida empieza" ha estat produïda per la Warner Bros. First National i té com a protagonistes Loretta Young, Eric Linden i Aline MacMahon.

LA MUSICA

ASSOCIACIO DE MUSICA "DA CAMERA"

Concert Bach

L'Associació de Música "da Camera" ens ha ofert aquests dies una sessió que sens dubte serà recordada com una de les millors i més solemnes manifestacions de la nostra temporada musical. Tres "Cantates" i alguns fragments de la nostra temporada musical, de Joan Sebastià Bach, omplen el programa, i l'execució d'aquestes obres fou confiada a l'Orfeó Català, als solistes senyores Andresa Fornells de Sayós i Concepció Callao i senyors Emili Vendrell i Ricard Fuster, a l'organista mestre Vicenç Maria de Giberi i una nombrosa orquestra, sota la direcció del mestre Millet.

La primera de les "Cantates" executades, "Desperteu, diu la veu forta", ja ens havia fet conèixer l'Orfeó Català, però figuraven al programa en primera audició les que porten els nùms. 161 i 50: la primera, titulada "Vina, dolça hora de la mort", per a cor, orquestra, orgue, contralt i tenor, i la segona, "Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder", per a doble cor a vuit veus, orquestra i orgue.

Dins la imponent producció de J. S. Bach ocupen les "Cantates" un lloc preeminent i són potser, amb les "Passions", i algunes altres composicions corals, les obres en les quals el geni d'aquell creador prodigiós s'ha manifestat més completament, amb tota plenitud. Bach se serveix, en la major part de les seves "Cantates", d'una forma manllevada a l'òpera, però és sorprenent d'observar com els diferents episodis que hi figuren, àries, duos, recitatius, etc., conciben amb una originalitat inenxaurible, prenen en cada obra un aspecte tot nou i són meravellament adaptats al caràcter i a l'ambient que els textos literaris evocuen. La 161, "Vina, dolça hora de la mort", és característica per la gran serenitat que domina tota l'obra. Més que un sentiment de conformitat, semblen expressar-s'hi les aspiracions de l'ànima deslligada ja de la matèria; però hi ha també en tota la música una expressió vivíssima i punyent que troba els accents més emocionants en el recitatiu de contralt: "Per a mi tot ja és fi" i en els dos cors que clouen l'obra: "Si mon Déu així ho disposa" i "El cor en la sepulcre". La nùms. 50 és tota per a cor, i asoleix una incomparable grandiositat amb el seu meravellós teixit polifònic, sostingut per una rica orquestra, en la qual les notes agudíssimes de la trompeta po-

recompensats a bastament per gran nombre d'inscripcions rebudes i amb el patrocini del Comitè Català contra la Guerra asseguren l'èxit de la vetllada.

J. Bertran de Quintana, després de la projecció del gran film humà "Tierra de nadie", clourà l'acte amb un parlament.

Completaran el programa unes riques documentals.

Del teatre al cinema

"FELIPE DERBLAY"

La cèlebre obra de Georges Ohnet "El patron de las herrierías", no deixa de representar-se a l'escena teatral... I segueix, avui com ahir, gaudint d'una popularitat immensa. Com totes les grans obres, o millor, com totes les obres veritablement populars, resisteix el temps amb un trespàs admirable. És, diríem, una d'aquelles obres que no han de morir... Per més detalls de llenguatge, d'ambient, pel seu romanticisme, marca una època que al públic sempre li agrada revivir novament.

Ja el cinema sabé recollir en bellíssimes imatges aquesta obra popularíssima i el seu èxit rivalitza amb l'obtingut i repetit continuament per l'obra teatral.

I el cinema sonor no volgué deixar de comptar entre les seves realitzacions aquesta sentimental i dramàtica obra de Georges Ohnet, perquè el sonor veia en ella innumerable possibilitats i comprenia que havia de donar major relleu de realitat i havia de fer més encisadora la seva història en afegir-li l'atribut de la sonoritat, la paraula, la música evocadora i dolça que havia de subratllar l'emoció i el sentimentalisme de les seves escenes.

I es realitzà el "Felipe Derblay" sonor, que ve a substituir en el cinema el "Felipe Derblay" mut. Perquè aquell, ja més complet, ja més interessant, perquè el diàleg ja és en aquesta obra una part de la seva ànima, pot gaudir en el cinema del mateix favor del públic, de la mateixa popularitat que l'obra teatral. Potser més encara. Perquè el "Felipe Derblay" sonor posseeix gran avantatge sobre l'obra teatral. Perquè té l'atractiu poderós d'un marc bellíssim, d'uns paisatges que s'aduen perfectament amb el dolc romanticisme de la joventut. Perquè ofereix a la vista bellíssimes perspectives que el teatre no podia oferir.

"Felipe Derblay" comptà, de més a més, per a la seva interpretació,

LA MUSICA

ASSOCIACIO DE MUSICA "DA CAMERA"

Concert Bach

L'Associació de Música "da Camera" ens ha ofert aquests dies una sessió que sens dubte serà recordada com una de les millors i més solemnes manifestacions de la nostra temporada musical. Tres "Cantates" i alguns fragments de la nostra temporada musical, de Joan Sebastià Bach, omplen el programa, i l'execució d'aquestes obres fou confiada a l'Orfeó Català, als solistes senyores Andresa Fornells de Sayós i Concepció Callao i senyors Emili Vendrell i Ricard Fuster, a l'organista mestre Vicenç Maria de Giberi i una nombrosa orquestra, sota la direcció del mestre Millet.

La primera de les "Cantates" executades, "Desperteu, diu la veu forta", ja ens havia fet conèixer l'Orfeó Català, però figuraven al programa en primera audició les que porten els nùms. 161 i 50: la primera, titulada "Vina, dolça hora de la mort", per a cor, orquestra, orgue, contralt i tenor, i la segona, "Doncs la salut i el vigor i l'imperi i el poder", per a doble cor a vuit veus, orquestra i orgue.

Dins la imponent producció de J. S. Bach ocupen les "Cantates" un lloc preeminent i són potser, amb les "Passions", i algunes altres composicions corals, les obres en les quals el geni d'aquell creador prodigiós s'ha manifestat més completament, amb tota plenitud. Bach se serveix, en la major part de les seves "Cantates", d'una forma manllevada a l'òpera, però és sorprenent d'observar com els diferents episodis que hi figuren, àries, duos, recitatius, etc., conciben amb una originalitat inenxaurible, prenen en cada obra un aspecte tot nou i són meravellament adaptats al caràcter i a l'ambient que els textos literaris evocuen. La 161, "Vina, dolça hora de la mort", és característica per la gran serenitat que domina tota l'obra. Més que un sentiment de conformitat, semblen expressar-s'hi les aspiracions de l'ànima deslligada ja de la matèria; però hi ha també en tota la música una expressió vivíssima i punyent que troba els accents més emocionants en el recitatiu de contralt: "Per a mi tot ja és fi" i en els dos cors que clouen l'obra: "Si mon Déu així ho disposa" i "El cor en la sepulcre". La nùms. 50 és tota per a cor, i asoleix una incomparable grandiositat amb el seu meravellós teixit polifònic, sostingut per una rica orquestra, en la qual les notes agudíssimes de la trompeta po-

recompensats a bastament per gran nombre d'inscripcions rebudes i amb el patrocini del Comitè Català contra la Guerra asseguren l'èxit de la vetllada.

J. Bertran de Quintana, després de la projecció del gran film humà "Tierra de nadie", clourà l'acte amb un parlament.

Completaran el programa unes riques documentals.

Del teatre al cinema

"FELIPE DERBLAY"

La cèlebre obra de Georges Ohnet "El patron de las herrierías", no deixa de representar-se a l'escena teatral... I segueix, avui com ahir, gaudint d'una popularitat immensa. Com totes les grans obres, o millor, com totes les obres veritablement populars, resisteix el temps amb un trespàs admirable. És, diríem, una d'aquelles obres que no han de morir... Per més detalls de llenguatge, d'ambient, pel seu romanticisme, marca una època que al públic sempre li agrada revivir novament.

Ja el cinema sabé recollir en bellíssimes imatges aquesta obra popularíssima i el seu èxit rivalitza amb l'obtingut i repetit continuament per l'obra teatral.

I el cinema sonor no volgué deixar de comptar entre les seves realitzacions aquesta sentimental i dramàtica obra de Georges Ohnet, perquè el sonor veia en ella innumerable possibilitats i comprenia que havia de donar major relleu de realitat i havia de fer més encisadora la seva història en afegir-li l'atribut de la sonoritat, la paraula, la música evocadora i dolça que havia de subratllar l'emoció i el sentimentalisme de les seves escenes.

I es realitzà el "Felipe Derblay" sonor, que ve a substituir en el cinema el "Felipe Derblay" mut. Perquè aquell, ja més complet, ja més interessant, perquè el diàleg ja és en aquesta obra una part de la seva ànima, pot gaudir en el cinema del mateix favor del públic, de la mateixa popularitat que l'obra teatral. Potser més encara. Perquè el "Felipe Derblay" sonor posseeix gran avantatge sobre l'obra teatral. Perquè té l'atractiu poderós d'un marc bellíssim, d'uns paisatges que s'aduen perfectament amb el dolc romanticisme de la joventut. Perquè ofereix a la vista bellíssimes perspectives que el teatre no podia oferir.

"Felipe Derblay" comptà, de més a més, per a la seva interpretació,

"Civismo"

Coliseum Paramount
Film titulat en anglès "The Song of the Eagle" (El cant de l'àguila), dirigit per Ralph Murphy, adaptació d'una obra de Gene Troupe i Graham Baker, per Casey Robinson i Willard March, interpretat per Jean Hersholt, Charles Bickford, Richard Arlen, George E. Stone, Mury Brian i Louise Dresser.

Fins ara havíem vist els films on els gangsters burlaven la llei seca. Aboïda aquesta, comencem a veure els gangsters defensant la seva organització i el seu poder contra la mort amb què els amenaça la desaparició de la il·legalitat. Però abans d'entrar en aquesta fase calia una mena de recapitulació, i aquesta ens la dona el film "Civismo". Veiem, primer, de quina manera vingué la llei seca, primer amb les restriccions imposades per Hoover, aleshores comissari de Provisions, durant la guerra; el tancament de les fàbriques de cervesa, l'inici del gangsterisme i, sense entretenir-nos-hi, la reacció amb la tornada de la cervesa legal i la sortida del problema, juntament amb el dels ex-combatents sense feina, que acaben amb els gangsters en una lluita que, perquè l'assemblei més amb els procediments legals, és a pinyes, i acaba amb la detenció de tota la banda.

El film és, doncs, una excitació al poble americà perquè reaccioni contra els procediments de violència, i té un

CAPITOL

GRAN EXIT DENTRO DE LA LEY

per GABRIEL GABRIO

Un film de
Hans Behrendt y Hans Jander
Música de Amadeo Vives
Adaptada per Tom Gilroy
Director: Hans Behrendt
Guió: Francisco Elías
Supervisor: J. Vives
Operador: Heinrich Gaudner
Arguents: Heinrich Gaudner

La primera producció nacional de
Iberica Films S. A.

FANTASIO

El film de la simpatia

**SU ALTEZA
LA VENEDORA**
MARIE WEL
Abel Gance

Abel Gance ha supervivat el film que dignifica l'obra de Georges Ohnet, i que desobroix d'aquesta novel·la i cèter d'interès inenxaurible que han de deixar en l'ànima de l'espectador —segurament lector de l'obra, ja que aquesta ha passat per totes les mans— un bell record.

"Felipe Derblay" és, en el seu gènere, una gran pel·lícula. Però pot damunt d'això és una pel·lícula poètica que parla directament al cor i l'omple de dolcíssimes emocions inoblidables.

FANTASIO

El film de la simpatia

**SU ALTEZA
LA VENEDORA**
MARIE WEL
Abel Gance

Abel Gance ha supervivat el film que dignifica l'obra de Georges Ohnet, i que desobroix d'aquesta novel·la i cèter d'interès inenxaurible que han de deixar en l'ànima de l'espectador —segurament lector de l'obra, ja que aquesta ha passat per totes les mans— un bell record.

INFORMACIO D'ESPANYA

La política de la C. E. D. A.

El Sr. Gil Robles diu que Acció Popular s'inhibeix del problema de la forma de govern

Però està disposada a governar dins del règim actual

Madrid, 24. — Un redactor de "Heraldo de Madrid", ha sostingut el següent diàleg amb el senyor Gil Robles:

— ¿Sevitaren les sessions parlamentàries que un sector de la premsa anomena vergonyoses fent vós en no mde la minoria que representa declaració clara i solenne en un sentit qualsevol, bé en acceptació de la República, com a règim, bé com a monarquia o proclamant l'acidentalitat de les formes de Govern?

— Una declaració com la que se'm demana, no evitaria les sessions que alguns anomenen vergonyoses i que jo em guardo molt bé de qualificar així.

El nostre partit, com a tal, ha proclamat, no l'acidentalitat, sino la inhibició en el problema doctrinal de la forma de Govern, però nosaltres sense fallar en el més mínim a aquest postulat, hem afirmat d'una manera clara que estem disposats, com a lleialment a la voluntat del poble espanyol, a governar amb l'actual règim i a servir-lo i defensar-lo per a servir i defensar Espanya.

Aquestes paraules, pronunciades per mi al Parlament i subratllades amb els aplaudiments unànims dels diputats de la minoria, reflecteixen amb exactitud la nostra posició i la nostra conducta.

— Per què, donat el supòsit de la vostra lleialtat a la cosa pública, us obsteïeu a mantenir un equivoc que impossibilita tota cordialitat entre els vostres afins i altres grups polítics orgànics i responsables?

— Ningú que miri serenament els fets podrà veure en aquesta actitud cap equivoc. Per altra banda la nostra conducta durant aquests anys de República és la millor prova de la rectitud del nostre procedir. En dos anys llarg de persecució les forces de dret han pogut sentir la temptació molt explorable de col·laborar-se sistemàticament davant del règim, de servir-se de les normes legals, d'adoptar procediments de violència. La nostra actitud ha conjurat aquest perill. Hi ha els nucs dretes i fortes i enquadra a la legalitat i interviuen amb eficàcia en l'actual sistema polític que són l'única garantia eficaç de pau i d'estabilitat en la vida pública espanyola.

— ¿Tindrà derivacions d'ordre polític

Acto commemoratiu del centenari del Reglament del Tribunal Suprem

Aquest migdia ha tingut lloc al saló de plens del Tribunal Suprem l'acte de commemoració del centenari de la promulgació del reglament que regula aquest alt tribunal.

Al vestíbul de la porta principal s'ha situat un piquet de la guàrdia civil, el qual ha retut honors al president de la República, que ha presidit l'acte junt amb els presidents del Consell i del Suprem, el ministre de Justícia, el fiscal general de la República, el president de l'Audiència i altres personalitats. A les estrades hi havia molts magistrats i advocats.

Oberta la sessió el secretari del Suprem ha llegit el decret d'instauració del Tribunal, i a continuació el president del Tribunal ha historiat la labor realitzada, ha dedicat elogis al president del Govern i al ministre de Justícia, com a amants de la seva recta aplicació. Ha afirmat que en el nou règim s'ha observat que l'aplicació de la justícia es fa d'una manera cordial, i la seva sana orientació arriba a tots els ciutadans.

El ministre de Justícia ha agraït els elogis que li ha dedicat el senyor Díez Medina, i ha historiat al seu temps les disposicions dictades pel règim actual, en benefici del Tribunal Suprem. Ha dit que tots els ministres que s'havien succeït estaven compromesos en la mateixa orientació.

Finalment ha parlat el president de la República. Ha recordat les diferents etapes de la seva vida en què ha passat pel dit Alt Tribunal per a informar com a advocat, en qualitat de reu i finalment, ara, com a president de la República, en presència d'aquest centenari. Ha elogiat el que en dictar la República les diverses disposicions encaminades a instaurar la justícia l'apartessin de tota tendència política, i que en compliment les reformes que a ella afecten s'efectués la transició sense rebregaments apreciables. Ha afegit que, igual que en els rams de Marina i Guerra, s'ha obtingut superació en la situació de les funcions a realitzar en la carrera dels funcionaris, de la Justícia. Ara ens trobem en un període —ha continuat— en què les institucions es troben estabilitzades, de la qual cosa ha de congratular-se'n tothom.

Tot seguit s'ha declarat terminada la sessió i s'ha retirat del Palau de Justícia acompanyat de les personalitats que l'han acompanyat durant l'acte.

S'instal·la una emissora de gran potència al servei del Govern

Madrid, 24. — Com és sabut, fa algun temps que el Govern es referí a la necessitat de posseir mitjans de comunicació superiors als ordinaris per a un cas de gravetat extrema; per exemple, la declaració d'un moviment extraordinari. La Compañia Telefónica construeix actualment una estació radioemissora de 60 kilohertz de força a Pozuelo del Rey. Aquesta radioemissora treballarà a onda mitja i eliminarà totes les estacions estrangeres. Molts aviat quedarà enllestita la seva instal·lació.

ALLIBERAMENT DE TRES MILITARS PROCESSATS

Madrid, 24. — Aquest matí han estat alliberats el capità senyor Sánchez Ocaña i els oficials senyors Talavera i Castro, últims dels firmants de l'album de felicitació al general Sanjurjo que quedaven detinguts. En ésser alliberats ells ha estat comunicat el seu processament. Els defensors dels processats han presentat un escrit sol·licitant revocació de l'auto de processament.

El projecte de protecció a les indústries i comunicacions marítimes

Madrid, 24. — Un periòdic dona avui una antipicació del que és el projecte de protecció a les indústries i comunicacions marítimes, la presentació del qual, a les Corts, fou acordada en el Consell de Ministres celebrat ahir. El projecte de llei, que és llarguissim, està dividit en diferents apartats que corresponen als conceptes de l'Estatut fiscal del vaixell, comunicacions transoceàniques ràpides i regulars, primes a la navegació, línies regulars i comercials, comunicacions marítimes de sobirania, compensació a la construcció naval, crèdit naval i una memòria explicativa.

En aquesta memòria s'exposen els propòsits a realitzar: una pla harmònica de conjunt, que pugui salvar la marina mercant nacional del col·lapse en què es troba a conseqüència de la crisi mundial, col·lapse agreujat per la nostra situació geogràfica, que fa que els vaixells estrangers puguin navegar tot el nostre litoral en el curs d'un viatge sense que hagin de desviar-se de la seva ruta. L'estudi dels impostos a la navegació continguts en l'Estatut fiscal del vaixell, s'ha fet a base que, sense representar en cap cas un dret diferencial, poguessin trobar una protecció indirecta als vaixells nacionals, que són els que en la seva major part prenen en els nostres ports més de la meitat de la càrrega i pasatge que condueixen.

Respecte a l'impost, s'eximeixen els vaixells espanyols de línies subvencionades de determinats impostos i drets.

El tràfic de mercaderies i passatgers en navegació de cabotatge nacional entre ports espanyols, queda reservat únicament als vaixells de bandera i construcció nacional.

Les línies de comunicació transoceàniques, ràpides i regulars subvencionades, seran cinc, d'acord al pla següent:

Línia número 1. — Dotze expedicions a l'any. — De la Cantàbrica a Cuba, Mèxic i Nova York.

Línia número dos. — Dotze expedicions a l'any. De la Mediterrània al centre d'Amèrica, amb escala a Canaries.

Línia número tres. — Disset expedicions a l'any. — De la Mediterrània al Brasil i Rio de la Plata.

Línia número quatre. — Dotze expedicions a l'any. De la Cantàbrica al Brasil i Rio de la Plata.

Línia número cinc. — Dotze expedicions a l'any. — De Barcelona a Filipines i l'extrem Orient, pel canal de Suez, amb extensió a ports de la costa de l'Atlàntic dels Estats Units.

Fixa després el projecte el nombre i condicions dels vaixells afectes a cada una de les línies esmentades, i diu que l'execució del servei de les línies transoceàniques subvencionades es cobrirà a navilers espanyols en llibre concurs. Els vaixells de les línies subvencionades hauran d'ésser de bandera i construcció nacional, i no podran continuar prestant serveis subvencionats quan compleixin trenta anys de servei.

En les línies comercials regulars s'estableixen unes condicions especials que han de servir per a l'exportació dels nostres productes i l'obertura de nous mercats per als fruits de Llevant i Canaries.

Les línies comercials regulars són quinze.

Per a les comunicacions marítimes de sobirania s'estableixen línies subvencionades a les illes Balears, Canaries, illes del Nord d'Àfrica, possessions del Sahara Espanyol i la Guinea, i serveis interinsulars de Balears, Canaries i els interinsulars. Per als serveis de les Balears s'estableixen set línies, i per als serveis interinsulars de Canaries, cinc línies.

En el projecte s'atja també a la construcció naval, i s'estableix el principi que els vaixells que hagin de servir línies subvencionades hauran d'ésser de construcció nacional.

En resum, els crèdits necessaris per a portar a cap aquests plans ascendeixen al següent:

Comunicacions Transoceàniques, 25 milions.

De sobirania, 20 milions.

Primes per a la navegació, 10 milions.

Línies regulars comercials, 6.000.000 pessetes.

Compensacions a la construcció naval, 15 milions.

Crèdits navals per al primer any, un milió.

En total, 78.500.000 pessetes.

LA SIGNATURA DEL TRACTAT HISPANO-ROMANES

Madrid, 24. — S'ha rebut la notícia que s'ha firmat el Conveni comercial hispano-romanes a Bucarest el dia 21. Començarà a regir immediatament.

Els projectes de llei llegits a les Corts

La pròrroga dels pressupostos. — La llei de vaga i locaut

En l'articulat s'ordena la pròrroga per al segon trimestre, amb les modificacions acordades per les lleis posteriors, que hagin de tenir reflex en el pressupost.

S'autoritzen crèdits fins al 25 per cent dels anuals.

S'afegeix que aquells que en els mesos d'abril a juny hauran de produir en proporció distinta a la que correspon a la quarta part, per referir-se a despeses que s'executaran durant el dit període en la seva totalitat o hagi nede fer-se en èpoques determinades, no coincidents amb els trimestres naturals.

Es prorroga també pel mateix espai de temps els pressupostos de les colònies d'Àfrica occidental.

Als efectes de la pròrroga dels crèdits anuals per a l'execució d'obres, d'acord amb la llei de 28 d'agost de 1931, s'incrementaran aquells en 25.574.364,44 pessetes, import de les quantitats reintegrades en 1932 al 1933, per compte de lliuraments exposats en el dit any.

Es consideraran també incrementats els dits crèdits amb el sobrant que hagi resultat de les anualitats de 1933 en finalitzar el dit any i els reintegraments que s'hagin efectuat o que s'efectuïn l'any que som, per lliuraments que s'haguessin expedid l'esmentat any 1933, al qual efecte s'habilitaran els oportuns recursos d'acord a la llei de Contabilitat.

S'autoritza el ministre de Finances per a igualar els havers i deventes del personal de tropa de carabiners als que gaudeixen en l'actualitat de la guàrdia civil.

El crèdit actual de 59.504.454,98 pessetes s'elevaran a 74.109.056,41 pessetes.

S'autoritza l'extinció de la contribució d'impostos, taxes, drets i recursos del Tresor, que es farà efectiu durant el segon trimestre d'acord amb les lleis en vigor.

LA REFORMA DE LA LLEI DE VAGA I LOCAUT

El projecte de llei llegit al Congrés pel ministre de Treball, reformant la llei vigent de vagues i el locaut ho justifica per la necessitat de veure per l'Estat perquè no tinguin emplaçament i busin les reivindicacions obreres i els drets patronals que repercuteixen sempre amb danys i nociu perjudici per a esteres estranyes a ells; i de les diferències suscitades que produeixen sempre perturbacions malesocial i cal tenir la societat a cobert d'aquests perills i evitar en tot el possible danys irreparables que es produeixen amb les suspensions voluntàries de treball.

Per aconseguir això, hi ha principalment la idea de l'arbitratge obligatori.

No es tracta amb aquest projecte de derogar els principis essencials de la llei de vaga i negar el dret a l'atur patronal, sino acomodar-los a les possibilitats pertinents, que guarden major harmonia amb els interessos i protecció de la pau pública.

La part dispositiva disposa que sempre que es produeixin diferències de caràcter col·lectiu en qualsevol treball, indústria o explotació, comerç, o professió, els que preparen la vaga, patronal o obrera, hauran de donar-ne compte al Jurat mixt de la localitat.

Simultàniament donaran compte també als delegats de Treball respectiu a l'objecte de procurar l'avençament de les parts, sense el qual requisit no podrà declarar-se la vaga.

El sancionat d'atur seran de 30 dies d'anticipació quan tendeixen a produir falta de llum, energia o aigua, o suspensió del funcionament de tramvies, ferrocarrils i altres mitjans de locomoció, o quan hagin de quedar sense assistència malalts o asilats de la població.

De 20 dies que n'puguin quedar privats els habitants d'alguna població d'articles de primera necessitat.

De 10 dies per als altres casos.

Serà obligatori per a patrons i obrers el compliment de l'anunci de vaga en els terminis fixats, puix que del contrari serà declarada il·legal pel delegat de Treball i el Jurat Mixt, i des d'aquest moment l'autoritat governativa procedirà a la detenció dels delinqüents, ja siguin obrers o patrons, i els lliurarà a l'autoritat judicial.

Per a la decisió d'arbitratge del Jurat Mixt s'eleva un dictamen al Ministeri de Treball, el qual se sotmetrà a l'estudi del Consell de Treball.

Aquest dictamenarà amb caràcter urgent sobre la solució que pugui donar-se al conflicte i sotmetrà la proposta al ministre de Treball, el qual la portarà al Consell de Ministres, que podrà imposar-la amb caràcter obligatori a patrons i a obrers, i uns altres incorreran en la responsabilitat que fixen els articles d'aquesta llei en cas d'incompliment.

Als castells seran: arrest major i multes de 1.000 a 2.500 pessetes, que es faran efectives per les associacions que infringeixin la llei.

Als obrers perdran també el dret a la readmissió i quedaran rescindits els contractes de treball, i els patrons podran admetre nou personal.

Les societats obreres o patronals que promoguin la vaga o atur i no respectin les disposicions d'aquesta llei, seran castigats amb multes de 5.000 a 50.000 pessetes, a més de les responsabilitats que puguin contreure d'acord amb la llei d'Associacions i la llei d'Ordre Públic.

Les multes es faran efectives al jutjat corresponent, i s'aplicaran en els casos que procedeixi la presó subsidiària, per insolència.

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Ha continuat al Congrés la discussió del dictamen sobre els havers de la clerecia

I s'ha posat a discussió el projecte de llei de reorganització de l'Estat Major de l'Exèrcit

Madrid, 24. — Sobre la sessió a un quart de cinc, sota la presidència del senyor Alba. El nombre de diputats que hi assisteixen és molt reduït. Al banc blau hi ha els ministres de Treball i Finances.

INTERPEL·LACIO SOBRE LA QÜESTIO ECONOMICA

El senyor MAGRANER explica una interpel·lació dirigida al ministre d'Indústria, referint-se a la qüestió econòmica i al comerç exterior, i es lamenta que per part del ministeri del ram no es faciliti diàriament una nota sobre l'exportació i importació nacional. Parla del gran descens comercial experimental per la nostra balança, que qualifica de catastròfic pel que fa referència a la nostra exportació.

Llegeix unes declaracions del senyor Gil Robles, en les quals aquest diu que per remeiar la fam s'han de buscar els diners on estiguin. Afegeix que està conforme amb aquestes manifestacions, no com a política, sino com a humà, puix que és forçós evitar que segueixi produint-se l'espectacle dolorós que ofereixen els alfarnats.

Llegeix diversos paràgrafs d'un llibre que té escrit amb el títol de "Programa econòmic i polític", en el qual proposa solucions per als problemes d'Espanya. S'ha de fer —afegeix— un pressupost que respongui a la veritat real de l'economia nacional. El que no pot ésser és que a les nubs de la nit vulguem aprovar, en família, els pressupostos que presentava un ministre dimissió. Això no pot ésser. Les Constitucions —segueix— no leren res en matèria econòmica. Té raó el comte de Romanones. Els funcionaris que vagin a l'oficina a les nou del matí han de cobrar més.

(El discurs de l'orador és seguit amb poca atenció per la Cambra, que el subratlla amb freqüents murmurs.)

Explica el funcionament dels Consells d'Administració, on hi ha consellers —diu— que cobren 100, 200 i 300 mil pessetes, sense fer res, per reunir-se a fumar bons cigars. En molts casos no tenen ni una acció, perquè les han venudes, i no és que siguin probrims, perquè jo els conec, i molts d'ells són carabassons. (Rialles.) El que no treballa —diu— no ha de menjar. Tothom ha de treballar.

El Banc d'Espanya —afegeix— és solament per als accionistes, però no per al país, puix que no ajuda el comerç ni la indústria, ni ningú. La Banca privada és una usura disresada; molts empleats, però res eficaç. La llei hipotecària és absurda, antieconòmica i antisocial. Explica el sistema hipotecari alemany, dient que és el millor i el més perfecte del món, i demana que s'imti a Espanya.

Proposa que es reformi el Reglament de la Cambra, perquè no es perdi el temps. No vol ésser escriptorista ni dretista, sino amic de la justícia. S'ha de gravar els que guanyen i ajudar els comerciants que perden. S'ha de portar una revolució, però econòmica, perquè no hi hagi fam, perquè aquesta no s'aplica amb guàrdies d'assalt, sino amb pau.

El senyor SANTALO és queixat dels gombreres amb què la Cambra ha acollit alguns paràgrafs del senyor Magraner, del qual fa un complet elogi, dient que és home treballador i generós. Afegeix que encara que el dit diputat ha tingut la delicadesa de dir que parlava en nom propi, la minoria de l'Esquerra coincideix amb les seves apreciacions polítiques, tal com la que actua en el temps, o almenys no s'aten l'essencial, perquè una ordenació pressupostària és més interessant i necessària que una amnistia parcial, o els havers de la clerecia, que han de pagar-los els creients. Acaba dient que estant els diners amb més abundància en els sectors de dretes, aquestes han d'aprestar-se a donar-los per tal de remeiar la misèria i cobrir les necessitats del poble. Aquesta seria la millor política de les dretes. (Rumors i algunes protestes als bancs agraris i de la Ceda.)

EL MINISTRE DE TREBALL promet traslladar als seus companys, els ministres d'Indústria i Comerç, Finances i Agricultura, les iniciatives del senyor Magraner.

EL PROJECTE DE REORGANITZACIO DE L'ESTAT MAJOR CENTRAL DE L'EXERCIT

Se suspèn la interpellació i es posa a debat el dictamen de la comissió de Guerra sobre el projecte de llei de reorganització de l'Estat Major Central de l'Exèrcit.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI intervé per fer algunes observacions a l'article primer del dictamen. Creu que ha de donar-se la categoria i el sou d'inspector de l'Exèrcit al cap de l'Estat Major Central, com s'ha fet en l'Armada. També oposa algunes observacions de detall a l'article segon, l'abast del qual hauria d'ésser aclarit en els termes que proposa.

El general CABANELLES, de la comissió, diu que en el dictamen es té en compte el que sembla ésser el criteri general de la Cambra en ordre a la reducció de despeses. En propers pressupostos es podrà millorar la situació econòmica del cap de l'Estat Major, que, a més, té les mateixes prerrogatives que els inspectors de l'Exèrcit.

Es refereix després a l'enllaç entre l'Exèrcit i la marina, que considera necessari per evitar que es repetixin fets com el que s'hagin construït dos aeròdroms separats per una distància de dos quilòmetres, i que han costat cada un quinze i vint milions de pessetes. Aquests dos aeròdroms han estat dotats d'una organització equivalent.

Després de rectificar breument el senyor RODRIGUEZ DE VIGURI, el MINISTRE DE LA GUERRA pronuncia unes paraules i s'aprova el dictamen, que tornarà a la Cambra per a la seva aprovació definitiva.

S'aprova després un altre dictamen de la mateixa comissió modificant l'article 16 de la llei relativa al pas a la reserva dels coronels no declarats aptes en el curs de preparació per a l'ascens.

Es posa a discussió un altre dictamen de la comissió d'Agricultura, que estableix noves normes per al funcionament de l'Institut per al foment del cultiu cotoner.

S'accepta un vot particular del senyor Alvarez Mendizábal i un altre del senyor Florensa.

Es llegeixen projectes de llei de diferents departaments.

El senyor MATESANZ demana que s'ajorni la discussió per trobar-se absent el ministre d'Agricultura, i així s'acorda.

ELS HAVERS DE LA CLERECIA

Es renova la discussió del dictamen sobre el projecte de llei d'havers passius de la clerecia.

El senyor GORDON ORDAX consuma un torn contra el dictamen. Recorda la discussió constitucional, en la qual quedà ben clar que el projecte era deixar sense possibilitat d'existència d'un concordat i de qualsevol altra classe de subvenció a la clerecia.

Recorda també que la posició del partit radical era que calia marcar el termini de dos anys perquè els catòlics poguessin organitzar el pagament de la seva clerecia, i després d'aquest termini no pagar ni un centí més i així es va consignar en l'article 26 de la Constitució, com a resultat d'una transacció entre els que demanaven la supressió d'aquell pressupost de clerecia i els que demanaven un termini per a aquesta supressió. Afegeix que les Constitucions, en discutir-se l'article que pretenia inserir-se a la llei de pressupostos de l'any 1932, van dictaminar d'una manera inapel·lable que això que volíem fer ara era absolutament inconstitucional i ningú no pot negar que l'autoritat suprema per a interpretar la Constitució, són les Corts Constituents que la van fer. (Protestes a les dretes, alguns diputats de les quals diuen que aquestes Corts són tan sobiranes per a interpretar la Constitució com les altres.)

El senyor GORDON ORDAX replica i es promou un petit aldarull amb canvi de frases entre els uns i els altres. Examina després el concepte de funcionaris que s'ha adduït aquí, i cita en contra d'aquesta opinió el Concili de Trento. (Rialles a les dretes.)

El senyor GORDON ORDAX diu que contestarà les observacions del senyor Gordon Ordax en ter el resum del debat.

(El senyor Casanueva passa a ocupar la presidència.)

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ, popular agrari, diu que cal establir que no es tracti aquí de relacions entre l'Estat i l'Església, sino de relacions de l'Estat amb unes persones que li presten una funció. Afegeix que la Constitució, amb tot i que es col·loca en una posició de laicisme agressiu, no volgué en absolut arribar a l'extrem de negar aquests subsidis que ara es concedeixen en virtut d'un compromís de l'Estat amb els que foren els seus funcionaris.

El senyor GORDON ORDAX, Però són o no funcionaris?

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: En tesi sí, però en hipòtesi no.

El senyor PRIETO pronuncia unes paraules que no s'entenen.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Què diu el senyor Prieto?

El senyor PRIETO: Jo, res.

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: No m'importa que la V. S. em faci algunes observacions.

El senyor PRIETO: No, no vull parlar. No sigui que jo acabi per aclarir això. (Grans rialles.)

El senyor JIMENEZ FERNANDEZ: Afegeix que és admissible la posició de la clerecia espanyola, que no planteja cap problema sobre la quantia de la subvenció, sino que accepta el que les Corts de la República vulguin donar-li. Acaba dient que cal anar en les relacions de l'Església i de l'Estat a un règim de separació, és clar, però no de separació persecutòria, sino de separació coordinada.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI dona explicacions sobre unes al·lusions que féu l'altre dia al senyor Gordon Ordax, i que aquest ha recordat en el seu discurs. Recorda, a més, el caràcter de funcionaris públics que les disposicions de l'Estat han donat constantment als sacerdots.

El senyor GORDON ORDAX rectifica breument i insisteix en els seus punts de vista. Proposa que el Govern es dirigeixi al Nunci de S. S. i li preguntin si el Vaticà considerà els sacerdots espanyols durant la monarquia, com a funcionaris públics.

El senyor ROYO VILLANOVA: Què té a veure el Vaticà amb això? No és cosa del Vaticà, sino de l'Estat, que els reconeix com a funcionaris perquè li dona la gana.

El senyor ALZPUN (popular agrari): Però si això no té res a veure però és prels concedeix la indemnització que es prels?

El senyor GORDON ORDAX creu que llavors ha de plantejar-se la qüestió així, i demanar un subjei, i aleshores ja serà una altra cosa.

UN DIPUTAT tradicionalista: ¿I la votarà la V. S.?

El senyor GORDON ORDAX: L'acceptaré per discutir-lo, i després el votaré o no, segons violi o no la Constitució.

El MATEIX DIPUTAT tradicionalista: Però a mi que m'importa que es violi la Constitució!

El senyor GORDON ORDAX: M'agrada molt aquesta declaració, i per això die que em dirigeixo als republicans, i no a aquells que pensen que és millor tot el que desacreïti més el règim.

El senyor ARRAZOLA (radical): Però és que no creiem que aquest projecte violi la Constitució, ni la fregui tan solament.

El MINISTRE DE JUSTICIA observa que la consideració de funcionaris públics que ell donà l'altre dia en el seu discurs als sacerdots fou solament des del punt de vista de l'Estat, com

El senyor GORDON ORDAX: M'agrada molt aquesta declaració, i per això die que em dirigeixo als republicans, i no a aquells que pensen que és millor tot el que desacreïti més el règim.

El senyor ARRAZOLA (radical): Però és que no creiem que aquest projecte violi la Constitució, ni la fregui tan solament.

LES COMARQUES CATALANES

¿Qui ha d'esser el ciutadà d'honor de la República?

Madrid, 24. — Han estat interrogats diversos polítics sobre qui ha d'esser nomenat ciutadà d'honor.

El senyor Barcia, cap de la minoria d'esquerra, ha dit:

— Si això ha de fer-se seriosament, pel rang espiritual i per la solvència intel·lectual, no hi ha dubte que ha d'esser nomenat el senyor Cossío.

El senyor Górron Odras, al qual s'ha fet la mateixa pregunta, ha dit:

— Jo crec que honor és el d'esser ciutadà.

El cap de la minoria socialista, senyor Largo Caballero, per la seva banda, ha dit:

— En els moments actuals hi ha problemes i coses massa serioses per a ocupar-se d'aquestes neries.

El senyor Maura (Honorio) ha dit que, al seu judici, el títol no el mereixia altra persona que no fos el senyor La Cierva, inventor de l'autogir.

El senyor Gil Robles, preguntat sobre el mateix extrem, ha dit que aquest títol, de concedir-lo a les col·lectivitats, opinava que a qui correspon per dret és a les dretes espanyoles.

El senyor Santaló ha dit:

— És que han pres això seriosament? Doncs digueu que cal elegir entre Pi i Margall i el republicà desconegut.

El senyor Rojo Villanova:

— Tal com estan les coses no crec que n'hi hagi un altre amb més mèrits que Cajal.

La policia aconseguix detenir dos pistolers, un dels quals ha resultat ferit

Madrid, 24. — Aquest matí, conforme és costum, diversos agents de vigilància acompanyaven diversos pagadors de les obres. A la Ciutat Universitaria, en arribar davant de les oficines d'Agroman, la policia s'ha fixat en tres subjectes en actitud sospitosa. Els agents han baixat de l'automòbil, i en adonar-se'n, els dits individus s'han refugiat darrera d'un terraple i han disparat contra la policia. Els agents s'han situat darrera d'un turonet i han contestat en la mateixa forma als agressors. S'han creat entre ambdós bàndols més de trenta disparaments. Un dels desconeguts ha aixecat el braç per sobre del terraple ensenyant la pistola que ha llençat a terra. Igual operació ha fet un altre dels subjectes esmentats; però el tercer, en cessar el foc, ha aconseguit de fer-se escapar. La policia ha detingut ambdós individus, anomenats Didac Herrero Castro, de 18 anys, bronxista; i Demetri Pérez Blanco. Didac estava ferit i ha estat conduït a la casa de socors, on se li ha aplicat una ferida de bala a la cuixa dreta, que ha estat qualificada de greu. Després ha passat a l'hospital.

EL QUE DIU EL MINISTRE DE LA GOVERNACIO

En arribar a la Cambra el ministre de Governació, els informadors li han demanat detalls sobre el fet ocorregut aquest matí a la Ciutat Universitaria. Ha dit que, efectivament, havia resultat un pistolero ferit, car la força pública en esser agredida amb reiteració, ha hagut de fer ús de les armes. No cal que digui que es tracta d'un acte de pistoleria, amb el qual — ha dit — hem d'acabar. Precissament, preparo tres o quatre mesures preventives que considero de gran interès. He de dir sincerament — ha afegit — que en aquests moments confio més en les persones, perquè les primeres poden arribar tard. Com sempre, s'ha de confiar, encara, en la reacció ciutadana, que per fortuna s'adverteix i que és essencial per a aquesta tasca de tranquil·litat social a què em refereixo.

L'INSTITUT DE REFORMA AGRARIA

Madrid, 24. — S'ha facilitat la següent nota:

— S'ha sotmès a la discussió i aprovació del ple del Consell Executiu de l'Institut de Reforma Agraria el balanç de 1933 i liquidació del pressupost d'ingressos i despeses corresponents al període de temps comprès entre primer de gener i 31 de desembre del mateix any.

Cal fer constar que constituït l'Institut en 10 de novembre de 1924, des d'aquesta data fins a 31 de desembre d'aquest any no percebé cap consignació, per la qual cosa les despeses en aquest biennium foren formalitzades amb imputació al pressupost de 1933, el qual, per tant, ha recollit les despeses corresponents a un període de prop de 14 mesos.

De les dades que figuren en la liquidació del pressupost, s'extreuen les següents:

Ingressos obtinguts fins a 31 de desembre de 1933: 58.530.457,46 pesetes.

Pagaments líquids realitzats fins a la mateixa data: 5.142.831,61 peses.

Excedents d'ingressos sobre els pagaments: 53.387.625,85 peses.

Despeses calculades: 56.757.794,09 pesetes.

Despeses realitzades: 8.200.324,23 peses.

Credits anul·lats que passen a formar part del capital de l'Institut: 48.557.467,37 pesetes.

Ingressos calculats: 58.603.333,33 peses.

Ingressos obtinguts: 58.530.457,46 peses.

Liquidacions pendents d'ingrés, pesetes 410.099,95.

Diferència que passa a capital: pesetes 237.223,65.

Superàvit en la liquidació del pressupost de 1933: 48.794.601,32 peses.

La diferència de 3.057.492,72 pesetes existent entre les despeses realitzades i els pagaments líquids es correspon amb els credits retinguts per al pagament d'obligacions reconegudes que en la seva part són imputables als assentaments que estaven en vigor en acabar l'any 1933.

EL PROGRAMA PARLAMENTARI

Acabada la sessió el president de la Cambra ha rebut els periodistes i els ha dit:

— El programa per a dijuns és el següent:

Havers de la clerecia, del qual pràcticament està acabada la totalitat puix que no queda cap més orador que el senyor Aizpín, del qual no se sap si farà ús de la paraula. Pressupostos i correu del cotó, si hi concorre el ministre d'Agricultura, senyor del Rio.

Per últim hi haurà una secció de precs i preguntes.

Se l'ha preguntat si havia conferenciat amb el ministre de Finances per posar-se d'acord amb ell sobre la discussió de la pròrroga dels pressupostos i ha contestat afirmativament. Ara, el projecte ha de passar a la Comissió, que farà les seves observacions i serà discutit, i següentment, dimicres, Jo crec — ha dit el senyor Alba — que no tindrà molta discussió, perquè tot just si hi ha modificació.

L'impost del timbre sobre els llibres de comptes corrents i les cartes no copiades

Una protesta de la Cambra de Comerç de Madrid

Madrid, 24. — La Cambra de Comerç de Madrid ha elevat un escrit a les Corts protestant contra el projecte de llei del ministre de Finances, pel qual es tracta de portar a tributar per l'impost del Timbre els llibres de comptes corrents i les cartes no copiades. En l'escrit es diu que si la Hisenda Pública necessita de major ingressos, hauria de buscar-los en altres fonts, ja que l'article 154 està perfectament clar, i el seu abast és el de subjectar a l'impost del Timbre els llibres d'inventaris i balanços, diaris, major i els copiadors de cartes i telegrams.

Un altre motiu d'oposició a la reforma tributària de que es tracta i que no descansa en la quantia de l'impost sinó en principis que en cap moment no poden deixar de tenir-se en compte, és el que estableix el precepte que uns llibres o comptes auxiliars siguin subjectes a tributació, no s'hauria de triar molt a veure una gran quantitat de quaderns, llibres, etc., de caixa, de magatzem, registre d'efectes, etc., etc., utilitzats pel comerç, per a punts d'assentaments que han d'esser incorporats als llibres legals i obligatoris portats al tribut, com si es tractés de tals llibres, a pesar de no tenir cap d'aquestes característiques o prerrogatives.

Maior gravetat assolit tot el que resta d'aquest és d'aplicació a les cartes i telegrams comercials, ja que el tribut a les cartes representa un augment del 33 per cent de les despeses de franquicia.

Els conflictes socials

Madrid, 24. — Avui, els patrons del ram de Construcció han pagat als treballadors dels jornals d'acord amb les disposicions del Govern.

EL CONFLICTE METALLURGIC

El conflicte metallúrgic segueix en igual estat. Per tan de trobar una solució el ministre de Treball s'ha entrevistat amb els directes del sindicat "El Balaarte". El senyor Estadella ha proposat als obrers que acceptin la intervenció de la Comissió arbitral que li ha estat proposada anteriorment, o sigui, que sotmetin el pleit a una Comissió integrada per elements del Consell de Treball, consell Ordenador de l'Economia Nacional i funcionaris tècnics de l'Estat. Els obrers, igual que l'altra vegada, han refusat la proposta.

DIVUIT MIL MINAIRES EN VAGA

Oviedo, 24. — El governador ha manifestat que a la conca del Nalón s'han declarat en vaga els minaires, segons sembla com a protesta pels escorcolls que s'han verificat a tota Astúries i per haver recollit uns cartutxos de dinamita a Sama i diverses pistoles al poble d'Entregu.

Ahí va ésser clausurada a Sama la secretaria del Sindicat Minaire, en un dels quals despatxos es van trobar vint cartutxos de dinamita.

El total de vagues puja a 18 mil. Sembla que l'atur serà tan oís de 24 hores.

Centres Oficials

MANIFESTACIONS DEL MINISTRE DE GOVERNACIO

Madrid, 24. — El ministre de la Governació ha rebut al migdia els periodistes.

Un reporter ha alludit al problema de la construcció i l'ha relacionat amb l'actitud que han adoptat els patrons.

Les notícies d'ahir a la nit — ha contestat el ministre — són que els patrons estan disposats a complir l'ordre ministerial. Pel que es refereix a la declaració del "locout" ja veurem com es planteja el problema. De moment, el que a mi m'interessa és que els patrons i els obrers s'hagin sotmès a la llei, i ja en aquest pla, jo admeto tots els diàlegs i gestions.

Finalment s'ha referit el ministre a les festes de setmana santa a Sevilla, i s'ha mostrat molt optimista per les notícies que té de l'enorme afluència de forasters que es nota ja a Sevilla.

LES FESTES DEL 14 D'ABRIL

Al Ministeri d'Instrucció Pública han facilitat una nota sobre les festes que projecta el Govern de la República en commemoració del 14 d'abril.

A Madrid se celebraran espectacles cada dia; els uns a l'aire lliure, d'ambient popular, com danses regionals, curses de braus, cavalcades, focs d'artifici, etc., i els altres en locals tancats, amb concerts, festes universitàries, etc.

Hi haurà una selecció d'espectacles. Hi haurà una cavalcada que representarà les regions espanyoles; les masses corals de Zamora i Sant Sebastià i Madrid donaran concerts.

Es representarà a la plaça de bras "El alcalde de Zalamea", col·laborant-hi les masses que representaran el poble i l'exèrcit.

El Govern creque necessari associar les escoles a les festes, i per a això s'organitzarà una cerimònia escolar a tot Espanya i es sentirà per ràdio la paraula del senyor Alcalá Zamora. Després es radiarà un eulogi a la llengua espanyola, de Castellar. També hi haurà cants populars i actes literaris.

Darrera hora

DE BARCELONA

MALGRAT LA DESCOBERTA, EXPLOTA UNA ALTRA BOMBA

A dos quarts de dues d'aquesta matinalada ha esclatat un artefacte que havia estat col·locat a l'interior d'una clauverera, prop de la cocteria de tramvies de Sant Andreu. La detonació ha estat considerable i ha causat una gran alarma a tota la barriada.

La força de l'explosió ha fet saltar la tapa de la clauverera, la qual ha resultat trencada, i ha aixecat un bon tros del paviment. No han ocorregut desgràcies personals.

ATRACAMENTS

Avui passada, al carrer de Viladomat, el xofer Juli Salvat fou atrapat, pistola en mà, per un individu que li havia llanat el cap amb la clauverera.

Davant les exigències del passatger, el xofer li lliurà vint pessetes que portava, produïent de la recuperació dels viatges.

L'atracaador, un cop tingut els diners, se sentí generós i tornà al xofer dues pessetes amb cinquanta cèntims, perquè anés a prendre cafè. Acabada l'escena, l'atracaador pogué retirar-se, satisfet de la faula.

A la Plaça del Nord, tres desconeguts joves sortiren al pas a Enric Serra, de 24 anys, i pistola en mà, li prengueren la cartera amb 100 pessetes, el rellotge i la cadena, alguns documents i tots els objectes de valor que duia al damunt. Un cop realitzat l'atracament, els desconeguts es feren escapolir.

GIRONA

Veredict absolutori en una causa per abusos, deshonores i: Sardanes Nou director de la premsa i: Esportiva i: Altres noves

Girona, 24 (Per telèfon). — Ahir va tenir lloc a l'Audència la vista de la causa seguida contra Arnau Comorinós, de Sant Antoni de Calonge, acusat del delicte d'abusos deshonores. El fiscal demanà la pena de deu anys de presó i la defensa l'absolució. El Jurat de La Bisbal dictà veredict d'absolució, i per tant l'absolució de l'acusat.

Organitzada per l'Oriol "Cants de Pàtria" i a càrrec de la cobla "La Principal de Banyoles", demà, diumenge, a les deu de la nit, tindrà lloc una audició de sardanes a l'Ateneu Social Democràtic.

Ha pres possessió del seu càrrec de director de la premsa el senyor Juli Pacheco, al qual desitgem molta sort en la seva comesa.

Al mercat d'avui han entrat 442 caps de bestiar boví, i s'ha repletat per arbitris municipals 227 pessetes.

Demà se celebrarà el II Campionat comarcal de cross, a la Devessa, organitzat per G. E. i E. G.

Per tal de complir els seus deures militars ha sortit cap a Ceuta l'excellent porter del Girona F. C., l'horra.

Demà el primer equip del Girona es traslladarà a Palafrugell, on jugarà un partit amistós amb l'equip empordanès.

Demà, a dos quarts de vuit, sortirà d'aquesta ciutat una caravana automobilística organitzada per la Joventut Republicana, que es traslladarà a Barcelona, amb l'objecte de fer una visita a la tomba de l'ex-president de la Generalitat, senyor Murià. Al dit acte de desgreuge s'han adherit algunes entitats d'aquesta capital.

El comissari de la Generalitat, senyor Puig Puigades, i el d'ordre públic, senyor Prunés, assistiran demà a la inauguració del pont sobre el riu Tordera, al qual acte ha estat convidat el president de la Generalitat, — C.

MANRESA

Conferència de Joan Peiró i: La festa de l'arbre i: Futbol i: L'estat del senyor Oms

Manresa, 24 (Per telèfon). — Demà tindrà lloc a la sala d'actes de l'Associació de Dependents la conferència de Joan Peiró, que haurà d'esser suspesa dies entera. Versarà sobre el tema: "Què és la Cooperativa de Producció".

En la passada reunió de la Comissió de Govern del nostre Ajuntament es prengué, entre altres, l'acord de subvencionar amb 200 pessetes el Foment del Turisme, s'ura constituint en aquesta ciutat.

Demà l'Ateneu Obrer celebrarà la tradicional Festa de l'Arbre. A la tarda tindrà lloc una excursió al Bosc de l'Oller, i a la nit, una vetllada literària-musical a l'estatge social.

Demà es jugarà, al camp del Puiguet, el partit final del campionat de futbol d'enguany. El Centre d'Esports de Manresa s'enfrontarà amb la Unió Esportiva de Santes. Hi ha expectació per conèixer el resultat d'aquest partit.

El senyor Marià Oms segueix millorant de la ferida que va rebre dies enrera en ésser víctima d'un atemptat perpetrat per un individu afiliat al feixisme. El ferit rep continuament molts telefonemes de diversos llocs de Catalunya protestant de l'atemptat i interessant-se pel seu estat de salut. — C.

L'HOSPITALET

L'alcalde a Madrid i: Una important millora pròxima a començar-se i: Anomàlies al Padró i: Palestra

L'Hospitalet, 24. — Per haver-se traslladat a Madrid per a gestionar assumptes d'interès local el nostre batlle, senyor Fontana, s'ha posseït de l'Alcaldia el conseller regidor delegat de Governació, senyor Miquel Romeu.

S'ha rebut a l'Alcaldia un comunicat del senyor Fontana anunciant que havia recapitat de la Direcció General de Ferrocarrils el permís per a bastir el pont que ha de comunicar les barriades de Coll Blanc i Santa Eulàlia, el qual constituirà una millora importantíssima que li ha de portar sense cap mena de dubte grans beneficis per a la nostra ciutat.

No volem deixar passar aquesta grata notícia sense esmentar el regidor de l'Ajuntament passat que fou qui portà totes les iniciatives i projectes; ens referim al senyor Jordà, home ànser i digno mereixedor del més alt homenatge popular, ja que a ell devem la construcció d'una tan esperada obra.

Aquest any el despatx de cèdules personals s'ha portat a terme d'una manera molt arbitrària, ja que la Recaptació ha assignat uns dies, molt pocs, i després s'ha despatxat a Sant Feliu, la qual cosa, com es de suposar, ha reportat moltes molesties i despeses als ciutadans que tenen per costum portar-se de l'esmentat document. Els altres anys el despatx de cèdules s'efectuava als baixos de l'Ajuntament cada dia, de quatre a sis de la tarda, i el públic, com és natural, acostumava amb aquesta llibertat s'ha sorprès amb la nova d'haver de traslladar-se a Sant Feliu.

Una altra anomalia que cal esmentar és que no es procedeix a l'empadronament per a les reals, ja que l'actual Padró és el mateix que es feu l'any 1930, resultant d'aquesta manera que molts ciutadans que porten tres anys de residència a la nostra ciutat encara no poden treure cèdula a l'Hospitalet.

Cal que l'Alcaldia es preocupi d'aquestes anomalies i procuri posar-hi remedi d'una manera urgent.

Palestra, Delegació de l'Hospitalet, ha començat una intensa campanya per tota la ciutat i particularment a tots els abonats al telèfon perquè figuren els noms, professions, càrrecs, etc., de la llista d'abonats escrits en la nostra llengua.

LLEIDA

Els Jocs Florals i: Sardanes i: Turisme i: Altres noves

Lleida, 24 (Per telèfon). — S'ha fet públic el cartell dels Jocs Florals d'enguany que seran presidits pel rector de la Universitat Catalana, senyor Pere Bosch i Gimpera. La festa se celebrarà el darrer diumenge de maig i el termini d'admissió de treballs, expirarà el dia 15 del dit mes.

El Grup Excursionista Pla i Montanya, reprèn el període de sortides amb una excursió que realitzarà demà, a Os de Balaguer i Camarasa.

Demà, al matí, tindrà lloc a la Banqueta una ballada de Sardanes amenitzada per la cobla La Principal de Lleida i organitzada pel Foment de la Sardana.

Dimarts vinent se celebrarà a la Cambra de Comerç una reunió convocada pel Sindicat de Turisme per tal de donar un impuls a la propaganda turística de les terres lleidatanes.

A Casimir Montoy, li han sotret una bicicleta que havia deixat un moment a la via pública. El iet ha estat denunciat al Jutjat.

El Comissari d'Ordre Públic ha convocat els senyors que integren la Junta de Beneficència Provincial per acordar la concessió d'una beca del Patronat J. Vila i Codina.

En una fabrica de gèneres de gèneres de punt propietat del senyor Antoni Guasch i Poy, s'ha començat a robar. Els lladretons s'emportaren gèneres per valor de més de cinc mil pessetes. La fabrica estava assegurada contra el robatori.

La policia ha detingut Pau Ciprià i Bobs, que es dedicava al curanderisme i es troba reclamat per un jutjat pel delicte d'estat. — C.

TORTOSA

La defensa de l'arros i: Incendi intencionat i: Acords de la Comissió de Govern i: Noticiari

Tortosa, 24 (Per telèfon). — Aquest matí ha tingut lloc, a l'Alcaldia, la constitució de la Comissió Consultiva de l'Arros, amb assistència del secretari del Consell d'Economia de la Generalitat.

Joan Magraner i Adell ha denunciat al Jutjat que en una finca que posseïa a l'Amella de Mar es declarà un incendi, que va cremar arbres per valor de 1.600 pessetes. Creu que l'incendi fou intencionat. El Jutjat practica les diligències.

Ha estat nomenat sots-secretari de l'Institut Nacional de Segon Ensenyament el catedràtic senyor Manuel Sales.

Fins a aquest matí no ha quedat lliure la via interceptada a l'estació de l'Amplolla, a conseqüència del desbarriament d'ahir.

La Lliga Comarcal Republicana ha repartit uns fulls explicant la seva actitud a l'Ajuntament.

La Comissió de Govern del Municipi, en la seva reunió d'ahir, prengué, entre altres, els següents acords: Resoldre l'expedient que afecta tres funcionaris de la Guàrdia municipal, acordant la seva separació del càrrec; adjudicar definitivament la subhasta de l'edifici de l'Associació de Dependents a Francesc Fuster, per 1.301 pessetes; autoritzar el projecte de festes del 14 d'abril; acceptar la dimissió del càrrec d'oficial tercer a Lluís Llanos de Orignou; obligar les companyies d'Aigua, Electricitat i Gas a presentar, per escrit, les peticions per a remoure el paviment durant el termini d'un any. — C.

SABADELL

Comissió pro-monument a J. A. Claver i: Excursió monum: Amics del Teatre i: Subhasta municipal per a la construcció de voravies i: Altres noves

Sabadell, 24. — Ha estat renovada amb elements de les diverses societats corals de l'Acadèmia de Belles Arts i Societat Cultural del Cercle Republicà Federal la Comissió Pro-Monument a l'excel·lent músic J. Anselm Claver, de la següent manera:

President, Josep Gerní; vice-president, Benet Boixareus; tressorer, Antoni Molins; secretari, Jaume Vilaplana; comptador, Jaume Llagostera; vice-secretari, Miquel Vilaplana; vocals: Josep Centelles, Pere Gerra, Josep Casades, J. Morral, Josep Roqueta, Manuel Marquina i Manuel Claver.

L'Acadèmia de Belles Arts ha ofert els seus locals per a les reunions d'aquesta Comissió.

El proper dimarts, dia 27, els Amics del Teatre presentaran al Teatre l'Entrete la comèdia dels germans Alvaró Quintan "Malvada", que és una de les comèdies que la senyora Lladó de Guàrdia representà el dia del seu benefici al Teatre Barcino.

Aquesta serà la darrera funció de la present temporada, per aquesta companyia i gaudirà segons la darrera vegada el públic sabadellenc podrà veure uns Mares Ferrnanda Lladó de Guàrdia i Rafael Rivelles, puix que l'any vinent es dissoldrà la companyia.

Es prega novament a totes les entitats que tinguin projectats festivals per al 14 d'abril que se serveixin trametre el projecte al senyor conseller regidor de Governació abans del dia 24 del mes en curs.

Fins a les deu del matí del dia 7 d'abril proper s'admeten a la Secretaria Municipal pels per a optar a la subhasta de construcció de 2.600 metres quadrats de voravies en diferents llocs de la ciutat, la qual se celebrarà a les dotze de l'esmentat dia.

El pressupost i plec de condicions es troben a disposició d'aquells als quals interressi examinar-los a la Secció de Foment. — C.

TARRAGONA

Turisme i: Les comunicacions marítimes amb Amèrica i: Reunió política i: El Tribunal d'Urgència i: Noves diverses

Tarragona, 24 (Per telèfon). — Deputat a gestions de l'Oficina Municipal de Turisme, tenen anunciada la seva visita a aquesta ciutat, la Penya Tramuntana, de Figueres; Amics del Llibre, de Barcelona, i l'Escola Nacional de Riudecols.

L'alcalde senyor Llobet ha rebut el telegrama següent dels diputats tarragonins a Madrid: Visitat sots-secretari Marina, confirmat disposició Govern mantenir línia bi mensual Cuba-Nova York, del nou projecte de comunicacions marítimes es convertí en mensual.

Dintre pocs dies serà inaugurat un pavelló situat al moll de Llevant per a allotjar els obrers portuaris.

Avui ha visitat aquesta ciutat el general inspector de la guàrdia civil senyor Marzo, el qual ha inspeccionat la caserna de la guàrdia civil, i ha complimentat després el comissari d'Ordre Públic.

Diversos diputats i elements de l'Esquerra, acompanyats del comissari d'Ordre Públic, han esmorzat avui a Cambrils, i han canviat impressions sobre l'orientació política que ha d'adoptar l'Esquerra a les comarques. Abundava el criteri de reforçar l'autoritat dintre de la llibertat.

Ha pres possessió el nou Ajuntament de la Nova.

La policia continua practicant detencions d'elements pertanyents a la F. A. L. companys del detingut Moragues.

A l'estació del Nord han estat detinguts els menors de tretze anys Guerau Martín i Josep Gordina, tots dos naturals de Madrid, que es van fer escapolir del domicili dels seus pares.

A la premsa s'ha reunit avui el Tribunal d'Urg

ESTRANGERS

El complicat afer Stavisky

Nous testimonis donen detalls de les relacions entre Stavisky i Galmot

S'han trobat les joies de la banda a Londres

(Ve de la primera pàgina)

Ignorava que el meu marit hagués conegut Stavisky, declara la vídua Galmot

Bordeus, 24. — Des d'una desena d'anys la vídua de Galmot havia prop de Pompidou. Preguntada per un periodista ha fet les següents declaracions:

No sabia res de les relacions del meu marit amb Stavisky. És pel jutge Creon que vaig conèixer la uns anys les relacions que havien existit entre el meu marit i l'estatador.

Quant a la mort del meu marit, conservo el report del doctor Parriet, que l'examinà després de la mort. Hi és dit especialment que Jean Galmot tenia els budells totalment cremats, i aquesta indicació m'ha confirmat la sensació que jo he tingut sempre que el meu marit fou emmetzinat.

Res de segur no se sobre una pretesa venjança de l'estatador. Només puc dir que el doctor Pere Vachet, que curava el meu fill atès de demència precoç, volgué prendre, de la cambra del meu marit un paquet amagat. Què contenia aquest paquet? El doctor Vachet insistí i malgrat la meua protesta va pujar a la cambra però no trobà el paquet buscant. Mentre buscava el paquet vaig rebre un despatx de Galmot prohibint-me de lliurar qualsevol cosa al doctor Vachet.

Encara nous manegs de Stavisky

Comby i Porcel, que han comparegut davant del tribunal acusats d'haver robat a un agent de canvi 324.164 francs en títols, han declarat que aquests títols foren dividits en dos lots. El primer lot restà per Pouchelle a Stavisky, i el segon a un tal senyor Sigand, que sembla que és realment el mateix Stavisky. La mort de Stavisky no permetrà de saber que se n'ha fet dels títols confiat a l'estatador. Hom sap per atzar que Arlette Simon intentà diverses vegades de negociar-los.

Després del robatori, Comby i Pouchelle van trencar les relacions. Israel, que ha explicat davant del tribunal el mecanisme de l'estatador, ha declarat a declarar Syon Zwielf. Aquest ha aportat curioses precisions. No ha conegut Comby, però sí Stavisky i Galmot. És Stavisky que li presentà Galmot dient-li: «És el diputat de la Guisana; un banquer que em deu 500.000 francs».

Zwielf està molt ben documentat, i ha declarat que entre els invitats a Marly hi havia el Dr. Vachet. L'any 1932 el Dr. Vachet certifica que Stavisky es trobava malament de salut. Aquest certificat fou pagat amb el famós xec de 500.000 francs, el qual no era datat.

Stavisky i Galmot s'embarcaren tan bé que l'estatador tenia la clau del departament de l'adonats.

Dues cartes

En l'obertura de la sessió d'abans-d'ahir, Guernat, president de la Comissió d'Enquesta sobre els afers Stavisky, ha donat a conèixer les dues lletres següents:

«Paris, 21 de març de 1934.

Senyor President:

Per deferència a la Comissió d'Enquesta m'he abstenut de respondre, per mitjà de la premsa, els atacs calumniosos de que sóc objecte cada dia. He volgut reservar per a la Comissió les meves explicacions i les meves justificacions.

La complexitat de la tasca no ha permès encara a la Comissió de sentenciar, i l'opinió pot interpretar contra mi el meu silenci.

Desitjaria, doncs, que em convoqués tot seguit, a fi de posar una fi a la dolorosa prova que sofriré ja tant de temps.

Rebeu l'expressió de la meua alta consideració.

Pressard

Antic procurador de la República.

Una carta d'Herriot

«Estimat President:

Hom em sotmet certes informacions segons les quals hauria intervingut en els consells del govern per intentar una pressió en ocasió de les tramitacions en curs.

Aquestes informacions són falses, crec que heu pogut veure. Crec, però, haver-ho de confirmar. Cordialment vostre

Herriot.

La demanda de Pressard és motivada per la campanya de Léon Daudet a "l'Action Française", on l'assura que Pressard ha estat l'instigador de la mort de Prince. El desmentiment d'Herriot es refereix també a una informació del mateix diari en la qual s'afirmava que el jutge Ordonneau havia instigat Cheron a detenir Pressard, cosa que havent estat acceptada per Doumergue no es realitzà a conseqüència de l'oposició d'Herriot i Sarraut.

Sembla que hi haurà nous processos

Paris, 24. — En relació al sumari per l'assumpte Stavisky, hom creu que el jutge senyor Ordonneau, que centra la seva missió, després de la finalització del jutjat de Baiona, tota la qüestió, demanarà que es faci una instrucció suplementària per un altre jutge al qual seran trasllats tots els documents i declaracions amb respecte a les sessions de l'estatador durant els anys 1926, 27 i 28, d'acord amb l'aportació del senyor Herriot davant la Comissió parlamentària d'investigació.

El senyor Ordonneau, al qual ajuden els jutges senyors Fiude i Demay, ha de realitzar un treball extraordinari,

El III Reich

L'enorme reducció de les exportacions alemanyes preocupa en gran manera els dirigents del Reich

Basilea, 24. — Tots els despatxos de Berlín assenyalen el malestar que actuen al mateix Berlín en els medis polítics i econòmics i financers pel fet de la disminució constant de les exportacions alemanyes a l'estranger. Fins al darrer any Alemanya era, si no el sol, almenys un dels rars països d'Europa la balança comercial dels quals fos netament creditora. D'un any ençà, és a dir, des de l'arribada de Hitler al Poder, aquest estat de coses s'ha modificat completament, i avui els dirigents de Berlín es troben amb una balança considerablement deficitària.

Les xifres següents, que es tenen de bona font, donaran una idea exacta d'aquest canvi, i faran comprendre les alarmes del doctor Schacht, director del Reichsbank, així com les dels membres del Govern.

Per l'any 1933, la disminució de les exportacions alemanyes en el món ateny la xifra de 3.312.000 milions de francs. Sols per França aquesta disminució de les exportacions alemanyes és, pel mateix període, de 569.497.000 francs. Aquesta situació, lluny de millorar, sembla, al contrari, que es mantindrà aquest any. La balança comercial alemanya, pel sol mes de febrer, acusa un deficit de 180 milions de francs.

En els medis israelites, on hom ha respost a la política violentament anti semita del canceller Hitler i dels seus col·laboradors, organitzant principalment als Estats Units, Anglaterra, Polònia, Txecoslovàquia i França una campanya molt viva contra els productes alemanys, hom atribueix, no sense alguna raó, a aquesta activitat una part del resultat. En realitat és la resultant de la campanya de desarmament que fan que Alemanya representi un indiscutible perill de guerra.

Que aquest estat de coses — que ell no havia previst — inquieti el Govern de Berlín, res és més natural. Però sembla que el doctor Schacht, després de l'avenç dels crèdits gelats, no trobarà gaire bon acolliment en el préstec de 500 milions de marcs que vol anar a negociar a Nord-Amèrica amb el fidejussor de la compra de matèries primes, necessàries a la indústria alemanya i que sens dubte faran reflexionar el president Roosevelt i les Banques americanes.

El viatge del Dr. Schacht

Berlín, 24. — Referent als rumors d'un viatge del Dr. Schacht als Estats Units, hom creu que actualment el projecte no existeix; no obstant, és un fet que en certs medis econòmics alemanys es creu necessari negociar un crèdit destinat a finançar la importació de matèries primes, car l'entrada de divises estrangeres provinents de l'exportació esdevinden insuficients.

La indústria i els medis bancaris alemanys, el doctor Schacht al cap, estan molt alarmats per la pèrdua de divises soferta pel Reichsbank i també per l'evolució del comerç exterior alemany. Cal notar, doncs, que les entrades actuals de divises al Reichsbank provenen en gran part dels canvis de bitllets russos, és a dir, que són la liquidació de mercats i lliuraments coneguts anteriorment al règim Hitler. Haver els russos reduït considerablement llurs ordres, les entrades de divises russes anirà disminuint forçosament.

Una explicació de l'actitud d'Alemanya en matèria de desarmament

La recelada constant de la xifra de les exportacions té certes relacions amb la qüestió del desarmament, en el sentit que l'embarbament del Reichsbank en divises estrangeres posaria en molt mala situació Alemanya en cas d'una cursa als armaments.

Des del punt de vista financer, com des del punt de vista dels proveïdors de matèries necessàries, Alemanya podria beneficiar-se, quedant rera la resta del món, d'aquesta és una de les raons per les quals el Reich prefereix per ara, i segurament per una sèrie d'anys, una convenció que estabilitz els armaments a una cursa que difícilment podria seguir.

L'aliança dels radicals i els socialistes pot provocar una crisi política a Suïssa

Ginebra, 24. — Suïssa està amenaçada de greus complicacions polítiques. A conseqüència d'haver refusat el poble la llei per a la protecció de l'ordre públic, el cap del departament federal de Justícia i Policia, Haderlin, havia dimisit. L'elecció del seu successor, que fou elegit abans d'ahir, ha modificat profundament la situació parlamentària. Haver votat els socialistes amb els radicals es va a la formació d'una veritable unió de les esquerres, i si aquesta combinació es manté, l'antiga col·laboració entre els partits conservador i radical seria, naturalment, molt compromesa.

En presència d'aquesta situació, el cap del departament federal de Finances, senyor Mussy, que ja havia manifestat la intenció de retirar-se, va creure que no hi havia les condicions que calien per a la realització del programa de redreçament del pressupost, i que, per tant, dimetia.

Aquesta dimissió ha provocat una viva emoció. En els cantons romans ha estat acollida amb veritable tristesa, car Mussy era considerat com el millor defensor de l'equilibri presupostari i del patró or. La seva presència al Govern era considerada també com una sèria garantia pels elements liberals i federalistes, que temen una política d'estatisme socialitzant, inaugurada pels radicals i en particular pel cap del Departament de l'Economia, Schultze.

Hom tem, doncs, en certs medis de Berna que la marxa de Mussy no agreugi el conflicte latent que divideix el Parlament i el país, i que a conseqüència de la combinació entre radicals i socialistes el partit conservador no es vegi obligat a acostar-se als elements frontistes, els quals — el vot sobre la llei per a la protecció ho demostra — han fet molts progressos en el curs dels darrers mesos.

Un important discurs

Cal restablir l'ordre i l'autoritat — diu Doumergue

Paris, 24. — El senyor Doumergue ha pronunciat a les vuit un discurs que ha estat radiat, en el qual, adreçant-se a la població francesa, ha declarat que després d'haver servit durant quaranta anys França i la República, només aspirava al repòs, però que renunciava al descans després al fet que els caps dels partits i el President el cridaren, i li digueren que la guerra civil anava a esclatar.

Ha afegit que amb tota rapidesa va traslladar-se a París i va acceptar la presidència del Consell, fent una crida a la lleialtat de tots els partits i que no depenia d'ell si tots els partits no estaven representats en el Govern.

La tasca del Govern, ha continuat dient, és àmplia i feixuga: apacivar les passions sobreexcitades, perseguir i castigar severament els culpables, la impunitat i l'impudència dels quals exasperen justament la nació honrada i sana.

L'obra de justícia i sanjament moral està en marxa i es perseguirà sense intermissions ni consideracions per a ningú.

Cal que l'atmosfera sigui ben purificada perquè el Govern pugui actuar bé i amb llibertat.

Es indispensible i urgent, si hom vol salvar el règim parlamentari, restablir l'ordre i l'autoritat, introduint reformes a les lleis vigents i canviant els mètodes seguits fins ara. És indispensable que la situació financera de França sigui forta, i com que no s'possa d'augmentar els ingressos del pressupost caldrà restringir el tren de vida de l'Estat, car del contrari es produirà una catàstrofe de la qual les primeres víctimes serien aquells que no haurien volgut solmetre's als sacrificis indispensables. Tot això que dic — ha afegit — m'ho dicta únicament el meu amor al nostre país i al seu règim de llibertat.

Els resultats obtinguts en les negociacions franco-britàniques

Paris, 24. — El director del servei dels acords internacionals Bonneton-Crapone ha fet unes declaracions als periodistes sobre els resultats aconseguits en les negociacions franco-britàniques que s'han suspès suau.

Les negociacions — ha dit Bonneton — tenien per objecte la reducció a la Gran Bretanya de 100 per 100 dels contingents amb la contrapartida de la supressió de 20 per 100 de sobretaxa i la concessió de certs avantatges destinats a restablir, almenys parcialment, l'equilibri de la balança.

Les nostres exportacions a Anglaterra són d'ordre agrícola i industrial. Com que a Anglaterra ha fet l'aparició el dorifor, els negociadors anglesos semblen, en la qüestió de l'agricultura, posar-se a la raó.

Del punt de vista industrial, és diferent. Anglaterra resta oposada a la nostra política de contingents que ella considera com a incompatible amb el respecte a les convencions comercials precedentment conclues.

Anglaterra refusa, també, d'acceptar reduccions de tarifes, en raó de la situació del seu pressupost.

Referent a la seda, contràriament al que ha escrit una part de la premsa francesa, la delegació nostra s'havia limitat a demanar el manteniment de les tarifes actuals per un any. Anglaterra ha refusat.

Un cert nombre d'altres suggestions franceses tampoc tingueren un acolliment satisfactori; per tant, fou impossible la conclusió d'un acord, i pràcticament la situació resta tal com era a la vetlla del viatge del nostre delegat a Londres.

Convé tanmateix d'indicar que Anglaterra ha acceptat implícitament, en canvi de la garantia del manteniment del seu percentatge normal dels contingents, d'acordar-nos avantatges destinats a millorar la xifra de les nostres exportacions. Igualment ha admès que en cas d'un contingent normal, havent-se arribat la seva part, quedarien lliures de negociar el saldo al nostre gust.

Els nostres negociadors han aprofitat la seva presència a Londres per començar converses referent a les convencions de comerç i de navegació de 1826 i de 1882 que expiren el 12 de maig de 1934. Anglaterra ha admès que el Tractat de 1826 i els tres articles de novembre de 1882 relatius a la navegació siguin reemplaçats per les clàusules generals de la convenció signada a Ginebra el 9 de desembre de 1923.

Els negociadors han abordat el problema de la clausula de nació més afavorida, el de les restriccions i les prohibicions. S'han produït divergències sobre punts de detall, però és probable que un torren d'entesa podrà ésser trobat en l'esdevenidor.

EL SENYOR MUSSOLINI REP DE CHAMBRUN

Roma, 24. — El primer ministre, senyor Mussolini, ha rebut avui el senyor De Chambrun, amb el qual ha celebrat una llarga conferència.

La tasca del Govern, ha continuat dient, és àmplia i feixuga: apacivar les passions sobreexcitades, perseguir i castigar severament els culpables, la impunitat i l'impudència dels quals exasperen justament la nació honrada i sana.

L'obra de justícia i sanjament moral està en marxa i es perseguirà sense intermissions ni consideracions per a ningú.

Cal que l'atmosfera sigui ben purificada perquè el Govern pugui actuar bé i amb llibertat.

Es indispensible i urgent, si hom vol salvar el règim parlamentari, restablir l'ordre i l'autoritat, introduint reformes a les lleis vigents i canviant els mètodes seguits fins ara. És indispensable que la situació financera de França sigui forta, i com que no s'possa d'augmentar els ingressos del pressupost caldrà restringir el tren de vida de l'Estat, car del contrari es produirà una catàstrofe de la qual les primeres víctimes serien aquells que no haurien volgut solmetre's als sacrificis indispensables. Tot això que dic — ha afegit — m'ho dicta únicament el meu amor al nostre país i al seu règim de llibertat.

La resposta francesa al memorandum anglès

Després de remarcar la reducció dels seus efectius, França sol·licita la tornada a Ginebra

(Ve de la primera pàgina)

Demà el subcomitè ministerial anglès per al desarmament examinarà la nota francesa i s'apropiarà sobre les sancions, i després d'aquest examen el Govern adoptarà les seves decisions. Es diu que sobre aquestes negociacions hi haurà dijous un debat molt important als Comuns.

Cal dir en honor a la veritat que, malgrat les polítiques a l'Anglaterra, desitja la pau, i per això es desitja que aquest comitè de punts de vista entre París i Londres puguin aclarir la situació i obtenir un acord comú, que no sols seria ben acollit als Estats Units, sinó que hi compliria amb el suport del mateix Roosevelt.

Com fa observar una notícia de París arribada a darrera hora, no es tracta de veritables negociacions, i la solució del problema no pot ésser obtinguda en aquestes converses diplomàtiques. És a Ginebra i a la Conferència del Desarmament — com sosté el govern francès — on cal examinar i decidir aquestes qüestions. Entre els amics de la S. de les N. ha fet excel·lent impressió aquest punt del memorandum de Harthou. La conseqüència serà la convocatòria de la Mesa de la Conferència per al 10 d'abril i poc després la reunió de la Comissió general. En resum, el memorandum francès haurà tingut un important efecte: el retorn a Ginebra.

Paris, 24. — En el memorandum del 17 del corrent, de contestació al memorandum britànic de 29 de gener, el Govern francès comprova en primer lloc que els dos Governes estan d'acord sobre els objectius proposats: és a dir, garantir la pau contra les empreses de força.

Ateguix que França donà espontàniament a la seva organització militar un caràcter defensiu, puix que les reserves no poden exercir un paper immediat. A més, ha reduït unilateralment, de 1920 a 1932, en una 60 per cent la durada del servei militar, en un cinquanta per cent el nombre de les seves divisions, i en un vintidici per cent el dels seus efectius.

A més, de juny de 1932 a juny de 1933, ha disminuït en dos mil cinc-cents milions els crèdits destinats a la defensa nacional.

El memorandum francès declara que en una reconciliació dels punts de vista de França i Alemanya és condició essencial per arribar a un acord general.

El Govern francès no pensa d'altra manera i fa ressaltar a aquest respecte que no ha canviat d'opinió.

Francia es resignaria difícilment a admetre que la retirada d'Alemanya de la Societat de Nacions pugui crear per al Reich drets nous i imposar a França nous sacrificis.

En el seu memorandum de 29 de gener, el Govern anglès, desitjós d'establir una conciliació entre els principis respectats per França i l'actitud adoptada per Alemanya, ha associat a les reduccions immediates d'armaments imposades a certes potències augmentos immediates d'armament concedits a altres, i aquesta concepció d'un pla de desarmament no pot menys que provocar serioses objeccions.

Francia no pot ni comprendre ni admetre que l'exageració de les pretensions de rearmament formulades per una part constitueixi un argument per a demanar a altres potències reduccions d'armaments que lesionen els interessos de la seva seguretat.

I tant és així que el Govern anglès, adonant-se de la injustícia d'aquest mètode, en tractar dels armaments aeri en el memorandum de 29 de gener, manté, a títol provisional, la prohibició imposada als Estats desarmats pels tractats de pau de posar aeronaútica militar.

El Govern francès s'adhereix sense reserves a aquest criteri, però la reserves sobre la petició d'Alemanya que reivindica una xifra de 300.000 homes per al seu exercit regular amb el material corresponent, sense examen de la situació actual d'aquest exercit.

L'acceptació d'aquest rearmament tindria com a conseqüència el renegar i arruïnar el principi del desarmament que és la essència en el Pacte de la Societat de Nacions i que ha servit de base a la Conferència del desarmament.

Una decisió d'aquesta mena estendria inevitablement els seus efectes fins al terreny naval.

Únicament la Comissió general de la Conferència del desarmament podria dir, amb la participació de tots els Estats interessats, si aquests principis han d'ésser abandonats. Si aquests principis fossin abandonats, si s'arribés al cas que les potències es desentenguessin de les obligacions jurídica que han subscrit, és clar que a partir d'aquest moment els Governos no tindrien en consideració més que els seus interessos directes.

Ata bé: les condicions en què certs països desenvolupen en l'hora actual llurs armaments planteja problemes particularment delicats: les formacions paramilitars i premitars, les modalitats de control, les mesures transitòries per a la limitació de les despeses, la fabricació del material de guerra, les garanties d'execució, etc.

El que es refereix a les garanties d'execució és un problema essencial. Les potències que accepten les limitacions de llurs armaments tenen el dret de conèixer i el deure d'amidar les conseqüències de llurs concessions. Cal que la violació d'un compromís adquirit en relació amb la comunitat internacional sigui considerada com a una amenaça per a aquesta mateixa comunitat.

Adaptant la importància de les sancions a la gravetat de la infracció posada de manifest pel control, els firmants han de reconèixer el deure que els pertoca de corregir sense pèrdua de temps aquesta infracció per tots els mitjans que siguin reconeguts indispensables.

Aquesta solidaritat hauria d'ésser l'autoritat de la S. de les N.

encara més energica si la violació del generés en agressió. En aquesta darrera anàlisi és la Societat de Nacions la que hauria d'intervenir, puix que és l'única organització susceptible de proporcionar una garantia col·lectiva de pau.

En aquest esperit, el Govern francès es felicita de veure que el Govern britànic fa de la tornada d'Alemanya a la Societat de Nacions una condició essencial per a la firma d'una Convenció sobre els armaments.

Alemanya no pot donar millor garantia per a l'equilibri del món que tornar a la Comunitat dels Estats.

Comentari de "Le Temps"

Pregunta el periòdic si seria massa esperar de la bona voluntat general que les altres potències interessades assumessin les seves responsabilitats amb la mateixa franquesa que ho fa França, i acaba dient que la resposta francesa s'inclina a la Societat de Nacions, que continua essent l'única organització susceptible de proporcionar garanties efectives de pau.

Faran bé a Londres i en altres llocs de meditar aquest passatge de la nota en la qual cada paraula ha estat certament pesada amb cura.

"El Govern pot podria acceptar cap projecte que agreugés el desarmament de França i concedís, pel contrari, a Alemanya la legalització immediata i il·limitada d'un rearmament que implicaria des del primer moment una violació dels tractats."

La premsa alemanya, enfadada

Berlín, 24. — Comentant la resposta que ha donat el Govern francès al memorandum anglès de 29 de gener, la "Voelkischer Beobachter" considera que aquest memorandum es distingeix per tres punts principals: advocat novament sobre un munt informe de reserves i reivindicacions polítiques obscures i nebuloses.

La "Deutsche Zeitung" manifesta que el llenguatge emprat en la nota francesa no és un llenguatge de pau.

El "Tag" diu que França s'até completament a les estipulacions del tractat de Versalles com ella les comprén, però sense tenir en compte per a res les obligacions de desarmament previstes en el dit tractat.

En les seves reivindicacions sobre les garanties, França repeteix quasi completament les seves velles demandes en el que es refereix al Locarno oriental, sense tenir en compte per a res el pacte de no agressió germano-polonès i l'evolució experimentada per la política europea.

El "Lokal Anzeiger" declara que el contingent de la nota francesa és negatiu en relació amb el desig dels pobles sobre una pau veritable i la supressió d'injustícies.

Els comentaris a Ginebra

Paris, 24. — Comunicant de Ginebra que als cercles suïssos i en els de la Societat de Nacions ha estat acollida amb simpatia la nota francesa sobre el desarmament, que contesta al memorandum britànic.

Des dels seus principals subcomitès: l'un d'ells en què s'afirma que la tornada del Reich a la Societat de les Nacions és una condició essencial per a la Convenció del desarmament, qualifica la nota, i l'altre d'ells en el qual s'afirma amb energia que és a la Comissió general a la que correspon pronunciar-se sobre la situació creada des de fa alguns mesos en matèria de desarmament.

L'opinió que preval en els cercles de Ginebra és la que la Mesa de la Conferència es reunirà, com s'havia previst el 10 d'abril proper, i que, seguint els suggeriments francesos, es decidirà a posar la Comissió general d'una manera clara i decidida davant la situació actual, cosa que prediria, evidentment, l'adopció de decisions importants.

Les negociacions amb Anglaterra

Paris, 24. — Als cercles generalment ben informats es declara que no s'ha rebut a París cap nota britànica sol·licitant precisions sobre el criteri de França en matèria de seguretat.

No obstant, es recorda que sir John Simon exposà suau a l'ambaixador de França el desig d'obtenir alguns informes sobre el particular.

Per la seva part, se sap que el senyor Barthou ha enviat a l'ambaixador de França a Londres certes indicacions que li permetran de continuar les seves converses amb els ministres anglesos.

Pel que pot jutjar-se, a falta d'informació autoritzada, sembla que s'està molt lliure de les negociacions pròpiament dites, ja que el problema és massa ampli perquè les converses puguin sortir de la fase d'exploració.

Les converses semblen que han de referir-se més especialment a les garanties d'execució del Conveni eventual de Desarmament.

No obstant, sembla difícil preveure la conclusió de compromisos internacionals fora de l'esmentat Conveni, que està, a més, dintre el quadre de la Societat de Nacions.

A favor de la S. de N.

Bradford, 24. — Continuant la campanya de propaganda a favor de la S. de N., el senyor Eden ha pronunciat un discurs en el qual ha invitat els oients a un major optimisme sobre la repressa d'els deliberacions de la Conferència del desarmament.

El Govern britànic estudiarà les notes postals d'Itàlia, França i Alemanya al memorandum anglès, mentre expressa una esperança per dèbil que sigui a una solució. El Govern anglès prossegueix tots els seus esforços en aquest sentit perquè el conveni que es fa així complex el desig de la nació.

Ha afirmat que actualment cal treballar pels dos objectius següents: "sonen el desarmament i l'establiment d'una autoritat de la S. de les N."

BARCELONA AL DIA

Pels Centres Oficials

GENERALITAT

Conselleria de Governació. — Ahir el senyor Selva va dir als periodistes que s'havien acabat els exàmens dels alumnes de l'Escola de Policia de la Generalitat i que s'estava procedint a la puntuació. Quan aquesta sigui acabada serà donada a conèixer, per tal de saber si n'hi ha algun que té càrrecs oficials, i a més es publicarà una altra llista d'aspirants, els quals passaran a la categoria d'alumnes.

Felicitacions amb motiu de la solució d'un conflicte. — Durant tot el dia d'ahir continuaren rebent-se a la Generalitat felicitacions amb motiu de la solució del conflicte de llum i força.

Pagament del cupó. — En virtut del dispost pel conseller de Finances, els tenidors de les Obligacions dels emprèstitos emesos per les desaparegudes Diputacions catalanes, així com els tenidors de les Obligacions dels emprèstitos interprovincials, de la Caixa de Crèdit Comunal i de la dissolta Mancomunitat de Catalunya, que no foren convertits, podran presentar els cupons dels títols de la seva propietat per al cobrament dels interessos del trimestre que vencerà el dia 31 del corrent mes, a partir del dia 3 d'abril vinent, a les Oficines d'Intervenció i Tresoreria de la Generalitat, acompanyant els esmentats cupons de les factures corresponents, els impresos de les quals els seran facilitats gratuïtament en les dites oficines.

Així mateix es disposa que el dia 10 del mes d'abril vinent s'obrirà el pagament, en les mateixes oficines, del cupó número 4 de l'emprèstit de 15 milions de pessetes del Deute de la Generalitat de Catalunya en igual forma que la dels altres emprèstits abans esmentats.

El Butlletí Oficial de la Generalitat. — En el seu número d'ahir publica el següent sumari:

Presidència: Lleí creant cinc Jurats comarcals i un Jurat Superior d'excoacions locals, que substitueixin en llurs funcions els Tribunals Económico-Administratius de les antigues províncies catalanes.

Lleí modificant la redacció de l'article 7 de la Llei creant el Tribunal de Cassació de Catalunya.

Decret en virtut del qual l'honorable president de la Generalitat de Catalunya s'encarrega del despatx del Departament de Finances durant l'absència del conseller titular.

Governació: Ordre donant publicitat a la llista dels opositors aprovats en les oposicions a l'ingrés a la segona categoria del Cos de secretaris d'Ajuntament.

Economia i Agricultura: Ordre nomenant professors de diverses assignatures del tercer trimestre escolar de l'Escola Superior d'Agricultura els senyors Ramon Sala i Roqueta, Joan Bergós i Massó, Antoni Oriol i Anguera, Ferran Paladella i Folquer, Lluís Botines i Font i Isidre Polt i Boixareu.

Ordre desestimant el recurs formulat per la representació de la Compañia Telefónica Nacional d'Espanya contra la penya que li fou imposada per haver realitzat una tallada d'arbres en una finca del terme municipal de Garcia.

Ordre nomenant una Comissió encarregada de redactar una Memòria en la qual sigui estudiat el problema de l'arròs i es proposin els acords adients a la seva resolució.

Ordre recordant a la Compañia Arrendataria del Monopoli de Petrolis, Societat Anònima, que té l'obligació de donar compliment a les disposicions vigents relatives a la comprovació i contracció dels assortidors de gasolina.

Departament de Governació. — Direcció General d'Administració Local: Convocatòria d'un concurs per tal de proveir en propietat diverses secretaries d'Ajuntaments de Catalunya.

Departament de Treball i Obres Públiques. — Jurat Mixt del Comerç en general de Lleida: Bases de treball per al ram del Comerç.

Edictes de Jurats Mixtos de Catalunya.

Comissaria Delegada a Girona. — Circular.

Comissaria Delegada a Tarragona. — Anunci de pagament dels havers corresponents al primer trimestre de 1934 a les dites extemes d'alletament i pensió de la Casa d'Assistència Social de Tarragona i de les pensions de gràcia i orfenesa.

Administració de Rendes públiques de Lleida. — Impost de la Renda: Circular.

Delegació dels Serveis Hidràulics del Pirineu Oriental. — Anunci.

Administració Municipal. — Edictes, Subhastes i concursos d'Ajuntaments de Catalunya.

Administració de Justícia. — Sentències i edictes.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Ahir al matí es va rebre un avís a la Comissaria general d'Ordre Públic dient que darrere d'un convent situat al carrer d'Urgell, número 132, hi havia reunits una dotzena de homes, i que prenia acords. Hi fou tramès una camioneta amb guàrdies d'assalt, els quals dissolgueren la reunió.

* Ahir al matí, amb l'express de Madrid, arribaren a Barcelona el ministre de Marina i el senyor Cambó.

* Ha aparegut l'auto que fou robat al carrer de Lajosa. Porta el número 52381.

* Ahir a la tarda fou delinquit un individu anomenat Ruffi Glegui Dardrius. Li foren ocupats un passaport fals, lliura i Osea per a anar a França i a nom de Ferran Bescós Lasierria, un carnet de conductor de segona a nom de Diego Castillo, un talonari de xecs del Banc Espanyol de Crèdit, 1.350 pessetes en bitllets, una llibreta de la Caixa

d'Estalvi de Sabadell a nom d'Alexandre Guillén, una de Lleida a nom de Diego Castillo, un paquet de cocaïna, un certificat de penes en nom seu, declarant-lo natural de Tolosa, i un segell del jutjat municipal de Tolosa.

Al pis on fou delinquit també ho foren Antoni Castillo i Matilde Nel.

AJUNTAMENT

Els serveis d'Assistència Municipal. — Assistència Municipal: Serveis prestats durant el mes de febrer: captaires recollits per la ronda, 466; ingressats voluntàriament, 43; majors de 16 anys, 496; menors de 16 anys, 13; homes, 353; dones, 156; de Barcelona, 139; de Catalunya, 67; de la Península, 287; estrangers, 16; assistits per primera vegada, 169; reincidents, 340; sortits de Comissaria, 96; ingressats a l'Asil del Parc, 197; a l'Asil de Port, 192; al Tribunal Tutelar de Menors, 4; repatriats per la Comissaria de Policia, 3; reus, 509.

Vagabunds recollits per la ronda durant el mes de febrer, 29.

Socors d'urgència, 2.024; persones repatriades, 387; homes, 204; dones, 183; a Catalunya, 13; a Aragó, 50; a València, 28; a Múrcia, 89; a Galícia, 38; a Andalusia, 21; a Castella la Nova, 76; a Castella la Vella, 26; a Lleó, 13; a Basconia, 14; a Astúries, 10; a Navarra, 6; a Extremadura, 3; a les Illes Balears, 1; fills de ruta i bagatge, 341.

Reformatòria: ingressats a l'Asil del Bon Pastor, 3; Refugi de Rocafort: nombre de recollits, 594; estades de nit, 2.807; Refugi de nit: Refugi de Santa Caterina, nombre d'acollits, 910; estades de nit, 1.036.

Menjadors de l'Asil del Parc: àpats servits, 2.461; homes, 528; dones, 37; infants, 28. Àpats servits a Comissaria pel Restaurant de Sant Jeroni, 1.033. Tiquets del Restaurant de Sant Jeroni, 152. Certificats de no mendicació, extraviats, 2. Informacions fetes per Assistència Municipal, 126.

Plecs de proposició. — Al Negociat de Cementiris de l'Ajuntament de Barcelona, baixos de la Casa de la Ciutat, s'admetran fins al dia 4 d'abril vinent, de les deu a les dotze del matí dels dies feiners, proposicions per a optar al concurs per a les obres de continuació de la construcció d'un grup de nínxols en el Departament primer del Cementiri de Les Corts, i un altre per a pintar les habitacions del vigilat de nit del Cementiri de Sana; les reixes de ferro col·locades novament al roixat de l'entrada principal; els dos laterals i els dos fanals del referit Cementiri de Sana; tot amb subjecció a les bases, preus, pressupost i detalls que fins a aquella data estaran exposats a l'esmentat Negociat, als efectes indicats.

Els cupons del Deute. — Es fa avinent als que tinguin sol·licitada l'agregació de fulls de cupons als títols del Deute Municipal, emissió del dia 1 de gener de 1921, que estan llestes les factures fins al número 1.300, i que, per tant, poden passar per

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 24 DE MARÇ DE 1934

Torna a emportar el temps a la meitat meridional d'Europa per haver format una depressió baromètrica a la Mediterrània entre Bèrnia i Còrsega.

Un altre centre depressori situat al nord d'Europa, i que es desplaça cap a Escandinàvia, produirà també pluges, amb vents relativament forts de ponent, a les Illes Britàniques.

Des de les Açores i Galícia fins a la mar Bàltica dominen pressions altes, amb vents encalmats, per lo qual cosa hi ha molta boira a Anglaterra, al nord de França i a Alemanya.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

El general el temps és variable i domina el del nord i el del sud-est de la zona, i a l'interior.

Aquesta nebulositat correspon al mínim baromètric situat a les Balears, que produeix mal temps a la Mediterrània.

A la regió pirenaica, a l'Empordà, a la costa de Girona i al curs inferior de l'Ebre hi ha vents forts del nord; en canvi, a Barcelona i a Lleida, els vents són encalmats.

Les temperatures mínimes d'avui han estat de 5 i 6 graus sota zero a la Bonalguera i a Núria, respectivament.

El quiv de neu a la Bonalguera de 2 metres 40 centímetres, i a Núria de 60 centímetres.

(Les observacions del temps a Barcelona faran part de la capçalera de la primera pàgina.)

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIR

A les Seccions Primera i Segona no es veieren causes.

* A la Secció Tercera va compareixer Lluís Roch, el qual es barrejava amb un altre individu, i li tirava una ampolla, que tocà, en comptes d'aquella, una noia que passava pel carrer, i li produí lesions. El fiscal sol·licita que li fos aplicada la pena de 250 pessetes de multa, amb la qual el processat es conformà.

* A la Secció Quarta es veí una causa contra Manuel Chevalier Benedito i Ignasi Barquet, acusats que guiant el primer un autòmbul i el segon una camioneta, a Sabadell, toparen i causaren la mort d'un vianant. El fiscal sol·licita per a cadascun dels processats la pena de deu mesos de presó i una indemnització de dotze mil pessetes.

VARIA

El metge verificador del districte del Sud ha reconegut el cadàver del nen de cinc mesos, anomenat Joan Aroques i Estadella, que va morir al carrer de Font de la Vaca, i ha dictaminat que havia mort ofegat pels seus mateixos pares, mentre dormia al mateix liti d'aquells. El cadàver, per ordre del jutge, fou traslladat al dipòsit judicial de l'Hospital Clínic.

* Ahir al matí van prometre el càrrec de procuradors els senyors Enric Mesa i Joan Marca i Soldevila.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala Primera. — Menor quantia: A. Vidal contra Maria Kibera. Inhibició: Maria Lluïsa Tarruell i Govern contra Josep Vilanova i Botllant; ministeri fiscal. Menor quantia: Compañia Adriática d'Assegurances contra Joan Roig i Carbonell.

Sala Segona. — Divorci: D. Méndez contra M. Fine i fiscal. Divorci:

Maturana contra Velart. Divorci: Vidal contra Ridau. Major quantia: Caritat Oriol contra Dolores Tejedo i Galtret. Divorci: Francesc Belmonte contra Angela Aguado i fiscal.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció Primera. — Quatre orals per injúries, tinença útils robatori i dos més per furt, contra Severi Campos, Joan Papasseit, Josep Bastang i Carles Samitier, respectivament.

Secció Segona. — No té assenyalaments.

Secció Tercera. — Dos orals per culpa i llei de Vagabunds, contra Josep Cochina i Antoni Tonia, Divorci: Esteve Ruiz contra Roser Llopis i fiscal.

Secció Quarta. — Dos orals per culpa i arrest de bens, contra Francesc Jorba i d'altres i Emili Petit.

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Antejudicial, a les deu. — Reclamacions de salaris: Joan Elcoro contra "Espanola de Construcciones de Babcock & Wilcox". Reclamació de salaris: Maria Huter contra Joan Wutz. Reclamació de salaris: Montserrat Negrell contra Josefa Segur. Reclamació de salaris: Manuel Galan contra Josep Pal.

Judicial, a dos quarts d'onze. — Reclamació de salaris: Joan Gasser contra Rocca i Piers, S. en C.

A tres quarts d'onze. — Reclamació de salaris: Pere Alcázar contra Pere Ferrer.

A les onze. — Reclamació de salaris: Josep Angera contra Ferran Moragues.

A un quart de dotze. — Accident del treball: Josep Rodriguez contra Josep Cases.

Boy Scouts de Catalunya

Els diferents grups de Boy Scouts de Catalunya sortiran al camp avui, diumenge, sota l'ordre següent:

AGRUPAMENT DE BARCELONA

Llobetons. — Reunió, a les 7 i 15 del matí, a Rivadeneyra. Pressupost de costums. Visita a les aigües del Besòs (instal·lacions). Lliçons de història i higiene pel primer estel. Concurs de foc. Menjar fred. Tornada a les 20 del matí.

Tercera categoria. — Reunió, a les 7 i 15 del matí, a Rivadeneyra. Pressupost, 1.40. Sortida a la Riera (Can Busquets). Menjar individual. Pràctiques i proves de tercera classe.

Segona categoria. — Reunió, a les 6 i 15 del matí, a Rivadeneyra. Pressupost, 1.50. Sortida a Sant Just Desver. Concurs de nusos. Les patulles "Búfal" i "Cervol", minestra freda, i la de l'"Isard", col·lectiva. Es fa avinent a tots els scouts d'aquesta categoria que per als dies 29, 30, 31, i 2 propers s'ha organitzat Campament de l'Aspa a Montanyana.

Primera categoria. — Reunió, a les 6 i 15 del matí, davant de l'Hotel Colom. Pressupost, 1 pesseta. Sortida a Can Busquets. Pràctiques de segona classe.

Senior-Scouts. — Reunió, a les set del matí, a la plaça de F. Lesseps, per a sortir per parelles seguint el rastreig que marcaran els caps de grup. Acampada a les 12,30, per tal de confeccionar la minestra. Pressupost, una pesseta.

Rover-Scouts. — Clan Sant Jordi. Reunió, a les set del matí. Sortida a les Serres de Sant Mateu, per Granollers. Minestra freda. Clan Roselló. Reunió, a les 6 i 15 del matí. Sortida al Matagalls. Pressupost, 6 pessetes.

Girl-Scouts. — Reunió, a les set del matí, a Sant Francesc. Sortida a la Vall d'Hebron. Minestra per colles. Pràctiques de senyora, orientació, primeres cures i folk-lore. Tornada a les 18,00.

Per a detalls i instruccions els Boy Scouts, a Via Laietana, 61, baixos, i les Girl-Scouts, a la plaça de la Sagrada Família, 3, quart, quarta.

AGRUPAMENT DE TORTOSA

Diada lliure per als Llobetons.

Primera, segona i tercera categories, excursió matinal al Moli d'En Conte. Pràctiques de segona classe i jocs escolars.

Cursos i Conferències

ESCOLA D'ENGINYERS INDUSTRIALS

Crítica dels principis relativistes
Organitzada per la Comissió de Cultura de l'Associació d'Alumnes, el dijous passat donà una conferència sobre aquest interessant tema el senyor Josep Comes i Solà.

El director de l'Escola, senyor Gaietà Cornet, feu la presentació del conferenciant, del qual feu ressaltar la seva personalitat internacional i la seva especialització en els estudis, a què s'anava a referir. El senyor Comes i Solà, després d'agrair al senyor Cornet les sentides frases que li havia dedicat, entrà de ple en el tema de la conferència, que tractem de resumir a continuació.

Comença recordant que la Ciència del segle XIX pot estar agraïda a la hipòtesi de l'èter. En mans de Young i de Fresnel va fer prodigis en el domini de l'Optica, malgrat les exigències contradictòries a què s'havia de sotmetre. Vingué un moment, no obstant, en què l'èter fou insostenible: fou amb motiu del fenomen fotoelèctric i, sobretot, quan s'efectuà la cèlebre experiència de Michelson, en la qual es manifestà l'absència de l'anomenat "vent d'èter". Ara bé: partint del principi que la llum no segueix el moviment del focus emissor, no quedava altre recurs que buscar una solució que pogués qualificar de desesperada per a explicar l'esmentada experiència de Michelson. Fou llavors quan nasqué la teoria de la relativitat, i adquirí tanta importància el famós factor de contracció, a base de la constància de la velocitat de la llum, sense preocupar-se, l'autor de la teoria, a què es referia aquesta velocitat, ja que una velocitat sense punt de referència no té sentit. Ara bé: el moviment rectilini i uniforme no existeix en la realitat: en l'Univers no hi ha més que sistemes dinàmics, els moviments dels quals, mai uniformes en el sentit de trasllac, han de referir-se a cossos coordinats amb l'origen situat en el centre de gravetat del sistema, constituint així un sistema privilegiat. Per altra banda, en l'espai indefinit el moviment d'un sol cos no té sentit, podent-li sempre arbitràriament suposar un moviment rectilini i uniforme. Es superflú, per consegüent, delimitar sistemes de Galileu, perquè en aquest cas, sense l'existència de l'èter, forçosa ment tots els fenòmens físics d'una sistema seran independents d'una velocitat indefinible, completament ambigua.

No existeix l'espai absolut i ells poden admetre's els moviments relatius. Amb aquesta condició, mai desmentida per l'observació i l'experiència, no és difícil demostrar que la radiació, i, en general, tot fenomen físic i de qualsevol ordre ha de seguir el moviment del sistema dinàmic en què s'efectuà, manifestant-se en el cas general d'acceleració les modificacions que ensenya la Mecànica clàssica. Admetent, com no es pot menys, d'admetre, aquests principis, l'experiència de Michelson referent a la velocitat de la Terra respecte a l'èter, queda perfectament explicada. Les objeccions que s'han posat a la hipòtesi que la radiació segueix el focus emissor, es refereixen, per exemple, al que ocorreria si les estrelles dobles espectroscòpiques, que en el cas d'ésser molt llunyanes, com realment són, resultarien uns aparells lluminosos, diametralment oposats a altre que ens ensenya l'observació. Això passaria, en efecte, suposant que les partícules lluminoses o fotons fossin independents les unes de l'altres; però en la teoria corpuscular ondulatòria del conferenciant, aquestes partícules, com és natural, estan enllaçades elàsticament, de manera que quan el focus està dotat d'una acceleració les ondes transversals a què estan sotmesos els fotons de fotons sol·liciten una certa deformació que es va propagant al llarg del fillet lluminós en ondes longitudinals, produint l'efecte Doppler, d'acord completament amb l'observació.

En aquesta teoria corpuscular ondulatòria, que va ésser publicada nou anys abans de l'aparició de la Mecànica ondulatòria, s'admet que la propagació de les ondes es fa amb una velocitat sensiblement igual a la de projectió o balística. En aquesta forma s'obté immediatament, sense intervenció de la teoria de la relativitat, la mateixa fórmula fonamental de L. de Broglie. A mes, es demostra que el raig lluminós està subjecte no sols a la llei de la mínima acció, en la forma de Fermat, sinó també en la forma de Maupertuis; el mateix que l'anomenat "arrossec de l'èter", que resulta ésser una conseqüència del fenomen de la refracció, deguda a la resistència que troba el raig lluminós en penetrar dins del cos refringent. Per altra part, l'efecte Doppler és perfectament simètric, co-

sa que no succeeix en les teories de l'èter i de la relativitat. En la relativitat generalitzada, la innecessària supressió dels sistemes d'èters, privilegiats i la suposada constància de la velocitat de la llum, han obligat a deformar l'espai i a altres concepcions no euclídes, resultant l'explicació dels fenòmens més misteriosos que els fenòmens que es tracta d'explicar. És un exemple típic el cas del desplaçament de l'espectre del Sol cap al roig. En la teoria de la relativitat cal fer contraure l'espai o variar el ritme del temps per a obtenir aquest desplaçament, mentre que en la teoria corpuscular del conferenciant és suficient considerar els fotons com a cossos materials, perquè actuant l'acció gravitatòria del Sol es trobin els 630 m. de velocitat radial que resulten en la teoria de la relativitat.

La desviació dels raigs de les estrelles en les proximitats de la vorera del Sol s'ha trobat modernament que és superior a la indicada per la teoria relativista, cosa que revela almenys l'existència d'una altra causa de perturbació, que podria ésser la refracció de l'atmosfera solar. En aquest cas, el fenomen no és prouatiu ni de la teoria de la relativitat, ni de la teoria corpuscular ondulatòria de la radiació. Quant a la variació del període de Mercuri, es poden admetre solucions d'origen astronòmic molt més senzilles que la de la relativitat. Per altra banda, la força repulsiva de la radiació, que s'ha posat de manifest en les cues dels cometes i en experiències de laboratori, està absolutament d'acord amb la teoria del conferenciant. En la impossibilitat de detallar en un resum la gran quantitat de consideracions a fer, sols direm, per acabar, que l'anomenada "expansió de l'Univers", que en la teoria de la relativitat té una explicació fantàstica, a base d'una dilatació completament absurda de l'espai, en la teoria corpuscular s'explica sense esforç i recolzant-se senzillament en l'equació de Planck. Els xocs o semioxos dels fillets de fotons procedents de les més llunyanes nebuloses espirals amb radiacions procedents de tots els punts de l'Univers dona per efecte l'expulsió o difusió d'uns i altres fotons i, per tant, una disminució de la freqüència que donarà per resultat un desplaçament de l'espectre cap al roig, desplaçament interpretat erròniament com a representació de formidables velocitats radials. Els fotons dispersos donarien lloc a la formació, tal vegada, de raigs còsmics.

Heus ací com amb raonaments lògics pot adonar-se, esquemàticament, de fenòmens, que en la teoria de la relativitat obliguen a admetre absurditats i símbols sense cap representació física.

La conferència va causar una profunda impressió al nombre públic, que per estar format en la seva majoria per professors i alumnes de l'Escola, era competent en la matèria tractada, el qual va premiar amb llargs aplaudiments el senyor Comes i Solà.

CURS DE TEORIA TAQUIGRAFICA

A primers d'abril s'inaugurarà a l'Acadèmia de Taquigrafia de Barcelona, entitat professional, un nou curs de teoria en castellà i amb classe de dictats, d'uns i altres, de vint a nou del vespre. Per a inscripcions i tota mena de detalls cal adreçar-se a la secretaria de l'esmentada entitat, carrer de la Portaferrissa, 6, segon, qualsevol dia feiner de set a nou del vespre.

PER A AVUI

Associació d'Estudis Universitaris L. I. J. (Durán i Bas, 5). — A les 18 conferència pel senyor M. Gutiérrez Marín. Tema: "La crisi fonamental dels pobles".

PER A DEMA

Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. — A les 10, a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Catalunya (Notariat, 4), l'acadèmic senyor Ramon M. Roca i Sureda, donarà una conferència sobre el tema: "L'heretament fiduciari al Pallars sobirà".

Círcol Artístic de Sant Lluç. — A les 20, conferència amb projeccions, a càrrec de Joaquim Renart, sobre el tema "Les pintures de Fra Angeli al convent de Sant Marc, de Florència".

Ateneu Politecnicum. — A les 20, primera lliçó del curs d'Iniciació Literària a càrrec de Carles Soldevila. S'admeten inscripcions fins al moment de començar; immediatament quedarà closa la inscripció.

Les Velles Malalties de l'Orina

es guareixen definitivament amb el

Jugo de Plantas Boston

Les diverses malalties que deriven de les vies urinàries són molt freqüents, molt molestoses, de vegades de llarga durada i en la majoria dels casos persegueixen l'individu durant tota la seva vida, sent necessàries intervencions quirúrgiques més d'una vegada. El JUGO DE PLANTAS BOSTON evita en la majoria d'elles arribar a tal extrem.

En els casarros aguts i crònics a la veïxiga; arenes, mal de pedra i orins tèrbols; inflamacions agudes i cròniques, i estrabors de la uretra; blenorragia aguda o crònica; gota militar; inflamació de la pròstata; retenció de l'orina i necessitat freqüent anormal d'orinar; dolor de ronyons i baix ventre, etc., els resultats són sorprenents i inoperants.

Recomanem amb molt d'interès que sigui llegit el molt interessant opuscle "Un remedi que cura", de Boston, que trametrà gratis a qui el sol·liciti el Laboratori Farmacològic del Dr. Viladot, Consell de Cent, 306, — Barcelona.

DIPOSITARI PER A ESPANYA: SEGALA, RAMBLA DE LES FLORS, 14. — BARCELONA

De venda a totes les bones farmàcies i a Especifics Pelajo, Pelajo, 56; Vilar, Lluïtana, 50; Pelai Rubió, Plaça de Mació, 13. — A Madrid: Gayoso, Arenal, 2. — València: Farmàcia Gamir, Rubí, Plaça Mercat; Goroategui, Plaça Mercat. — Saragossa: Rived i Cholia, Drogueria. — Bilbao: Barandiarán i Cia., Drogueria. — Sevilla: Francisco Gil, Farmàcia del Globo.

HERNIUS

COMPLEX EL QUE PROMET

Examinat el vostre cas amb cura, us direm francament si la vostra hèrnia té remei, i us aconsellarem el model "HERNIUS" que exactament necessiteu per a veure-us alliberat de tot perill; car volcia tenir èxit amb cada cas, el qual per tal que transmeti el seu entusiasme a altres persones. Aquesta és la base del nostre prestigi professional.

Per poques pessetes més que les que heu despesat en un bragues qualsevol us construïrem expressament per a vos un invisible i lleuger "HERNIUS", que com a dament us retindrà i impedirà el creixement de la vostra hèrnia fins a la total desaparició.

IMPORTANT. — De l'1 al 10 de cada mes, el nostre "Servei Heràldic" visitarà gratuïtament els nostres apreciats clients, a fi de vigilar llur hèrnia, i la, també gratuïtament, els retocaments que calguin a l'aparell, a mesura que l'hèrnia es va modificant.

Visita gratis tots els dies, de 10 a 1 i de 4 a 8. Festius de 10 a 1.

BARCELONA AL DIA

Butlletí Pedagògic

ASPECTES L'ESCOLA I LA FAMILIA

Durant molt de temps a la nostra terra l'escola i la família han viscut divergents com si entre elles no hi hagués res de comú; és més, la família ha estat gairebé sempre una veritable entrebancadora de l'obra escolar. Recordem els homes d'avui com moltes vegades en arribar a casa nostra procedents de l'escola i contar als nostres pares alguna de les lliçons que el mestre ens havia explicat havíem de sentir que aquelles "històries" eren faltes que de res servien; si contàvem que havíem fet alguns exercicis de gimnàstica, els nostres familiars ens deien que anàvem a l'escola a perdre temps. I encara en algunes famílies les conseqüències morals eren pitjors, perquè els bons consells i els exemples de dignitat i de civilitat que a l'escola rebien els fills, eren anorats per la visió d'actes del tot contraris a allò que hi havien après. El poc respecte amb què el pare o la mare tractaven de la conducta del mestre i fins i tot de la sensibilitat dels deixebles i desfeien l'amor que poguessin sentir pel mestre i per l'escola. I les excepcions que aleshores solia haver-hi eren dels pares que prestaven llur suport a l'escola visitant el mestre i dient-li: "Senyor mestre, si el meu fill no creu, ja pot pagar-li fort, que és un dolent i a casa no el podem fer creure".

Avui encara es troben famílies d'aquest tipus; però d'un temps ençà sembla que ha canviat aquesta visió de l'obra escolar, i la família s'interessa més que abans per ella i tracta amb més equanimitat tot allò que es refereix a l'educació de l'infant; aquest interès, però, no ha pas arribat a assolir tota la compensació que caldria. Convié que l'escola i la família es coneguin i vagin de comú acord en l'obra d'educar la nostra mainada. Per això és que, per tal de divulgar aquesta necessitat, volem fer remarcar el que els pares i els mestres puguin fer a favor d'aquest mutu coneixement.

Ha d'immiscir-se la família en l'obra que és la de l'escola? Ha de substituir l'escola a la família? Han de sotmetre's l'una a l'altra? Creiem que la família no ha de restar al marge de l'obra que és feta a l'escola; però tampoc no ha de voler imposar criteris ben particulars. El nostre lema ha d'ésser: ni submissió ni subordinació; sinó cooperació. Cooperació vol dir que l'una ha d'afavorir el que l'altra fa en bé de l'educació, vol dir que l'escola ha de continuar l'obra d'amor que fa la família, vol dir que la família no es pot pas desentendre de l'obra escolar, vol dir que l'escola i la família han de marxar sempre unides en aquesta magna empresa.

El quina és la participació que ha d'aportar-li la família? Vegem-la: a) No malparlar mai de l'escola ni del mestre, encara que ens semblin incorrectes llurs actes. Abans de blasmar-los cal que demanem al mestre una explicació que probablement ens satisfarà. No convé de cap manera denigrar davant del noi el que l'ha d'educar per tal que no minvi l'autoritat que l'educador ha de tenir sempre.

b) Visitar sovint el mestre per tal de preguntar per la conducta i per l'aplicació dels fills. Convié que els fills vagin que els pares tracten el mestre amb confiança i amb respecte.

c) Recomandar amb insistència als fills que tinguin bon comportament a l'escola.

d) Enviar els fills a l'escola amb puntualitat i ben nets i endrogats.

e) No permetre que els fills deixin d'assistir a l'escola si no és per una causa molt justificada.

f) Obligar els fills a fer els treballs encomanats a l'escola.

g) Donar als fills facilitats de poder complir tots els actes i practiques, ja corporals, ja espirituals, que l'escola els ha recomanat.

També l'escola ha d'aportar la seva contribució a l'apropament i col·laboració de la família. Com?

a) L'amor del mestre serà l'arma essencial d'aquesta relació. Quin pare pot mostrar-se indiferent davant de les ensenyances d'un home que estima el seu propi fill i del qual aquest fill parla amb afecte, respecte i entusiasme?

b) Respecte a les creences i costums familiars. Mai el mestre no parlarà de religió ni de política, si no

("Gaceta" el dia 21 de l'actual) ha dictat el següent decret: "Primer. — Queden restablerts els curssets a les localitats per a la provisió de les escoles nacionals d'ensenyament primari. Segon. — Per la Direcció General d'ensenyament primari es donaran les instruccions conduents a l'indicat fi".

ELS MESTRES

Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears. — La Secció d'Excursionisme convina tots els associats i familiars a l'excursió organitzada per a anar a Montalegre el dia 30 del mes actual. Al mateix temps l'esmentada Secció adverteix que n'organitza una altra per anar a Tortosa els dies 14 i 15 del mes vinent i en el seu defecte per als dies 22 i 23 del mateix mes d'abril. Per a detalls i inscripcions al número 12, principal, de la Rambla dels Estudis, de les sis a les vuit de la tarda, a partir d'avui.

Mestres interins. — Pel Consell provincial d'Ensenyança de Barcelona han estat nomenats els mestres següents, amb caràcter interí: Mestres: Ricard Puig, per a Sabadell; Modest Claver, per a Mataró; Bernat Soriano, per a Sant Pere de Ri-

bes; Javier Traiter, per a Sant Martí de Torroella; i Josep Boronat, per a Balsareny. Mestres: Teresa Visiedo, per a Molins de Rei; Pilar Castell i Amèlia Benet i Vaquer, per a Sant Quintí de Mediona; i Aurèlia Marcos i Matia, per a Sant Jaume Sasoliveres-Piera. Els interessats podran recollir els respectius títols previ l'abonament de 750 pessetes en una pòlissa i un segell d'una pesseta del Col·legi d'Orles del Magisteri.

Provisió de Direccions d'Escoles anexas a les Normals. — Pel Ministeri d'Instrucció pública es disposa: Primer. — Per a la provisió de les Direccions d'escoles anexas a les Escoles Normals els clausures respectius, un cop feta la selecció per concurs entre directores d'escoles graduades de sis o més seccions, formularan la corresponent proposta en la forma que determini la Direcció General de Primera Ensenyança, la qual elevaran, amb el que hagin actual, a la superioritat per a la seva resolució definitiva. Queda reformat en aquest sentit l'article 118 del reglament del 17 d'abril de 1933. Segon. — Al concurs per a la provisió de les dites places sols podran concorrer-hi els directores d'escoles graduades que actualment estiguin al davant d'escoles de sis o més graus.

La Mar i l'Aire

SEMAFOR DE MONTJUIC

Observacions meteorològiques: A sol i vent, vent al S. fluix, cercle semitapat; al migdia, S. S. O. fresquet, cel tapat i horitzons boirosos, i a sol ponent, S. E. fresc, mar marejada del S. E. i el cercle queda amb cúmulus nimbus.

Baròmetre, 753'5. — Termòmetre, 11'5.

Moviment de vaixells a posta de sol. — Demoren a l'E. dos bergantins goleta de tres pals, italians, i una polacra goleta, que vénen en popa; una corbeta i un pailebot de tres pals, que rebolinen. Pel S. una balandra i un pailebot que van cap a la mateixa direcció, i una goleta que passa a ponent, i al S. O. un bergantí goleta, una goleta i un pailebot que van en popa; tres pailebots a motor que van cap a la mateixa direcció, i dos que vénen al port; de vela llatina, tres falutxos cap a diverses direccions i dos cap a aquest port.

MOVIMENT DEL PORT

Vaixells entrats. — De Catània i Marsella, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell noruec "San Miguel", dels senyors Talavera i Fills; de Bilbao i escales, amb 2 passatgers i càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol "Cabo Huertas", del senyor Fill de Rómulo Bosch; de Palma, amb correu, mercaderies i 111 passatgers, el motor correu "Ciudad de Barcelona", de la Cia. Transmediterrània; de València, Gandia i Vinars, amb 4 passatgers i càrrega general, el vaixell "Betis", de la Mta. Successora de P. Garcías i Seguí; de Tampa i escales, amb càrrega general, el vaixell nord-americà "Sahale", de l'Agència Mta. Hispano-Americana; de Livorno i Gènova, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell espanyol "Navemar", del senyor Fill de Rómulo Bosch; de Casablanca, amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

MOVIMENT D'AVIONS

AIR

Aeròdrom de l'Air-France. — Procedent de Tolosa, a les 8'10 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 3 passatgers.

Procedent de Marsella, a les 7'44 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 1 passatger.

Procedent de Casablanca, a les 15'43 arribà l'avió amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 15'58 sortí l'avió cap a Tolosa, amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 15'56 sortí l'avió cap a Marsella, amb correu, mercaderies i 1 passatger.

A les 8'14 sortí l'avió cap a Casablanca, amb correu, mercaderies i 2 passatgers.

Procedent d'Amèrica del Sud va arribar, a les 15'43, l'avió correu aeropostal.

Aeròdrom de l'Aeronàutica Naval. — Procedent d'Estugard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 16'45 arribà l'avió "ROHRBACH D-1314" amb correu, mercaderies i sense passatgers.

Procedent de Madrid, a les 13'10 arribà l'avió "FOKKER 8 EC-ARK" amb correu, mercaderies i 8 passatgers, entrant ells els diputats senyors D. Paret, F. Penya i Cast Simon.

A les 8 sortí l'avió "ROHRBACH D-1727" cap a Estugard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

A les 9'30 sortí l'avió "FOKKER 10 EC-AMA" cap a Madrid, amb correu, mercaderies i 4 passatgers.

Base Aeronaval. — A les 7 sortí l'hidroavió italià "I-DOAK" cap a Marsella. Gènova i Roma, amb correu, mercaderies i 5 passatgers, entre ells dos cap a Marsella.

Confitura blanca

No hi ha berenar més bo, econòmic, sanitatós i nutritiu que una llesca de pa amb una bona capa de llet condensada "LA LECHERA", sense diluir, tal com surt del pot.

Ara també s'expenen en el comerç "botes degustació" "LA LECHERA" molt a propòsit per a una esplèndida dosi.

Demani avui mateix a Sociedad Leche, (Secció L.A.T.H.) Via Llaetana, 41, Barcelona, un exemplar gratuït del magnífic folletí il·lustrat "Recetas La Lechera".

L'activitat política

Juventut de l'Ateneu Republicà de Gràcia

Aquesta Joventut s'ha fet ressò de la crida feta arreu de Catalunya per a recaptar cabals per tal de fer possible el trasllat a la nostra pàtria de les despulles, que avui reposen en terra de l'hospitalària Bèlgica, del que en vida fou un ferm i lleial patriota: Francesc Català.

La Joventut de l'Ateneu Republicà de Gràcia fa, doncs, una crida als socis de l'Ateneu perquè contribueixin a la subscripció oberta, i facin possible així la tornada del patriota que per l'ideal es veié exiliat forçadament de la pàtria.

Setmanari denunciat

Per la publicació d'un escrit considerat pel fiscal com a injuriós per a les autoritats ha estat denunciat el setmanari satíric "Dic". La policia procedí a recollir l'edició.

Casal Català de Perpinyà

Durant la darrera quinzena d'abril el Casal Català de Perpinyà, amb motiu de la inauguració del nou local, dedicà un solemne homenatge a l'honorat president de Catalunya, senyor Lluís Companys, el qual, en la visita que li feu fa pocs dies una comissió de l'esmentat Casal, es dignà acceptar i prometé la seva assistència a l'acte, que estrenyà indubitablement encara més els lligams de cordialitat de les dues terres germanes.

VIDA CORPORATIVA

El Col·legi de Mèrge de Barcelona, secundant la iniciativa de Palestra en pro de la catalanització de la llista de telefons, trametrà a la Companyia Telefònica la nota dels col·legiats abonats al telèfon perquè siguin inscrits llurs noms en català. El Col·legi, que enten així respondre al sentir dels col·legiats, tantes vegades evidenciat, prega als companys que vulguin seguir figurant amb grafia castellana que li ho comuniquin abans del dia 29 del corrent mes de març, per tal com el termini fixat per la Companyia acaba el dia 30.

El Gremi de Carboners de Barcelona prega a tots els associats que sense trigança i a partir de demà, diilluns, de vuit a nou del vespre, acudeixin al respectiu Gremi, amb l'objecte de rebre instruccions.

L'Associació d'Industrials Fletgers de la Província de Barcelona ha tramès un escrit al conseller d'Economia i Agricultura de la Generalitat de Catalunya, en el qual es manifesta el descontentament de l'entitat amb la taxa del preu de les farines i del pa, fixada el dia 18 del corrent, i preguen que els informi on podran els associats d'aquesta entitat dirigir-se per a adquirir farines panificables a 70 pessetes els 100 quilos.

FETS DIVERSOS

Trobant-se ahir al matí el xofer Jaume Fuguer a la plaça de Palau, tres desconeixuts li llogaren el cotxe. Li digueren, primerament, que els portés fins al Passeig de Sant Joan i, després, fins a la Sagrada Família. Poc abans d'arribar-hi, l'obligaren, pistola en mà, a baixar del taxi, en el qual s'escaparen.

En una vaqueria del carrer de Provença on treballa Joan Tomàs i Tomàs es presentaren uns desconeguts, els quals l'amenaçaren de mort si de cas hi continuava treballant.

A la Rambla de Catalunya, al domicili de Carles Pruner, entraren lladres, els quals se n'emportaren gèneres valorats en més de mil pessetes.

A la fàbrica de quatrà del senyor Badrines, situada al carrer d'Eduard Maristany, ocorregué un incendi en una caldera de destil·lació i es cremaren alguns objectes.

El foc fou sufocat pels operaris de la fàbrica i d'altres de veïnes.

Un auto atropellà Fulgenci Fernández Solana, de 29 anys, i li causà una ferida incisa al braç esquerre, de la qual fou auxiliat al dispensari de Gràcia.

En una obra en construcció del carrer de Maria Cubí va caure una rajola que tocà l'obra A. Granatge, i li causà la mort gairebé instantània.

El cadàver, per ordre del jutge, fou conduït al dipòsit judicial.

Montserrat Torres i Blanc, de 38 anys, casada, amb domicili al carrer de Pere IV, número 76, segon, tercera, a les set d'ahir al matí, intentà posar fi a la seva vida, ingerint una regular quantitat d'àcid clorhídric que li produï

NOTICIES SOLTES

El conseller delegat del Districte IX, senyor Cordero, a prece de la Cambra de Propietaris i Industrials dels districtes IX i X, amb la cooperació de diversos dels seus elements i altres representacions de la barriada, va fer una visita al districte per a fer-se càrrec de l'abandonament en què es troba i per propi convenciment poder determinar les millores més apressats que cal portar a cap.

VERBAQUER

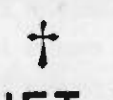
Banyeres lavabos, etcètera — Rda. Universitat, 9

Per a un assumpte relacionat amb la seva Carta d'Identitat Professional, s'interessa la presentació a la delegació de Treball de la Generalitat (carrer Jonqueres, 2, pral, primera), qualsevol dia, de dotze a dues de la tarda, dels subdits estrangers senyors: Ludovico Barberies, Josep Balcells i Planas, Jaume Baruch, Jacobina Barseti, Jules Albadef, Miquel Cardona i Ballestra, Josep Alegret Janor, Antoni Joan Balde Massana, Panayotis Bakardjis, Molina Barrere Dalfos, Henry Bargirde, Ludwig Bartholomna, Pere Joan Balde Massana, Albert Alga, Baltasar Capote i Costa, Gertraud Carl Laubfried, Jordi Andre i Cely, Josep Birnau, Luis Amignon Lafont, Naim David Andú, Maurici Alvo, Baruch Farine, Félix Falco i Ambrosi, Carles Bruner, Nissia Cohen, Joan Antoni Céspedes Quilones, Bernard R. Cinamond, Ramon Belanguer Garcia, Edmund Paillet, Enric Clausen, Antoni Cirius, Giuseppe Polis i Virgili Bolognesi Lodi.

BEVEU AIGUA IMPERIAL

Relació dels objectes trobats a la via pública i dipositats a la Majoria Municipal a disposició de les persones que justifiquin que són seus.

Un decim de la rifa nacional del sortej de 12 de març. Una maleta que conté un vestit i condecoracions. Un moneder de pell que conté claus, una pita, un mirallet, un mocador i una cèdula a nom de Cèlia Temprano. Una cadena amb una medalla amb inicials i data. Un clauer amb quatre claus. Un clauer amb sis claus. Un clauer amb dues claus. Una culletera de cafè. Uns rebuts de contribució territorial a favor de Mateu Trenchs i germanes Trenchs. Dues americanes. Una cartera per a escola.

AMALIA BONET I ESCARRER

VIDUA DE BARTOMEU BARTOMEU

ha traspassat a la matinada d'ahir, després de rebuts els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

Els qui la ploreu: fills Maria, Beatriu i Lluís, gendre Joan Masip, germà Ciriac Bonet, germans polítics, nebots, cosins, família tota i la casa comercial G. BONET ESCARRER, en assabentar llurs amics i coneguts de tan dolorosa pèrdua els preguen que assisteixin a la casa mortuòria, carrer de València, 361, avui, diumenge, a dos quarts de dotze, per acompanyar el cadàver a l'església parroquial de la Concepció i d'allí al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

EL S P O R T S

ASPECTES

Les coses del tenis

Panorama català: El Barcelona Lawn Tennis Club-1899 anuncia el seu XVI concurs social reservat als seus socis.

Aquest concurs es jugarà a les seves pistes a partir del 31 de març i durarà fins al dia 15 d'abril.

El Comitè del Concurs estarà constituït per la Junta directiva del club.

Hom descompta l'èxit d'aquest gran torneig, que originarà lluites interessants entre els valuosos elements del cercle que avui es troben perfectament interessats per tal de donar el màxim rendiment sobre el terreny de joc.

El concurs constarà de les proves següents:

1. Campionat individual senyores.
2. Idem per parelles de senyores.
3. Idem individual de dames.
4. Parelles de dames i senyores, amb avantatges.
5. Individual de dames amb avantatges.
6. Parelles de senyores amb avantatges.
7. Individual senyores amb avantatges.

Les inscripcions han d'ésser fetes mitjançant el full d'inscripció corresponent i hauran d'ésser lliurats al tresorer del club abans de les vuit del vespre del dia 26 de març.

En les proves 1, 2 i 3 guanyarà el millor dels tres "sets" amb poca d'avantatge, a excepció de les semifinals i finals de les proves núms. 1 i 2, que seran a cinc "sets".

En les proves 4, 5, 6 i 7 només el tercer "set": en cas d'ésser jugat, serà amb poca d'avantatge, a excepció de les finals, que ho seran tots.

MATX WIENER PARK-BARCELONA L. T. C.

Vet ací un esdeveniment tenístic l'anunci del qual serà ben rebut per tots els aficionats en general.

El Barcelona L. T. C. sempre alerta i disposat a tota possibilitat d'organització d'aquest matx a base dels seus "pobles" més significats (Maier, Sindreu, A. Durall i Suqué), que seran oposats als defensors del club austríac "Wiener Park Club". Aquests defensors—raquetes notabilíssimes, per cert—constituïren el millor equip que hom pugui formar entre l'estil del tenis vienes.

Formen el conjunt F. W. Matejka, situat a primer lloc dins la classificació oficial austríaca, i H. W. AR-TENS, raqueta que jugarà en segon lloc.

El matx es jugarà els dies 6, 7 i 8 d'abril.

Cal que tots els esportius responguin a la bella iniciativa dels dirigents del club degà.

No cal dir que des de les columnes del nostre diari parlarem d'aquesta important manifestació esportiva amb l'interès que es mereix.

Hom preveu combats molt igualats que palesaran l'estat d'entrenament dels nostres aïos—una incògnita en els moments presents—.

ELS DEFENSORS DEL "WIENER PARK": ARTENS, HERMANN RITTER VON

Va néixer a Graz, el dia 25 de juny de 1904.

Les seves performances principals són:

Guanyà vuit vegades el campionat individual d'Àustria.

Representa el seu país des de 1925 a la Copa Davis (singles i dobles); pren part 35 vegades en encontres internacionals; guanyà els campionats del sud de França individuals i dobles (de parella amb el comte de Salm) 1928; en la seva brillant carrera ha batut Menzel, Brugnon, de Stefani, Rogers, Hughes, von Kehring, Matejka, Maier i von Cramon; en els matx Copa Davis 1932 venç: L. Hecht i D. Prenu en "singles".

El seu cop favorit i de més gran rendiment és el revés (molt fort). Possedeix també un "smash" formidable. Joga amb raquetes que pesen 13 1/2 unces.

Club: Park Club, Viena i L. C. Austrí.

Altres esports: Artens és un bon futbolista, practica també la boxa i és un bon esquiador.

MATEJKA, FRANZ WILHELM

Néix a Viena el dia 26 de desembre de 1896.

Fou educat a l'escola secundària, i més tard al Col·legi militar.

Representa Àustria a la Copa Davis durant els anys 1928-32 (aquest darrer inclòs).

Es campió d'Àustria tant en els individuals com en els dobles (els individuals sense conèixer una sola desista des de l'any 1925).

Matejka ha batut en el terme dels darrers anys les raquetes de primera fila següents:

Bonussus (tres vegades), Harada, H. i J. Satoh, Prenu, Menzel, von Kehring, de Stefani, Ollivi, Hughes i Merling.

Guanyà de nou Menzel i L. Hecht l'any 1932.

Grans cops d'aquest jugador: Un gran "drive" i un servei ràpid americà.

Juga amb raquetes de 13 1/2 unces. Pertany al S. C. d'Àustria.

Patina, juga molt bé al ping-pong, i esquia.

DE FRANÇA ELS JOVES

El Criterium! Vet ací una bona ocasió per a veure actuar les esperances en una prova particularment ingrata.

Des del començament hom ha seguit amb vivíssim interès les "performances" de Bacquet, de Bolelli i de Jamin.

Jamin va fer un debut molt brillant en les primeres voltes del "single". La manera amb què es va treure del davant Barrillet en la segona ronda no va deixar d'ésser impressionant, i així i tot hom convé en què el cap de sèrie del L. T. de Saint Mandé, sota els efectes de la llum desfavorable que constituï un gran handicap per a ell, no pogué exterioritzar les seves qualitats habituals.

Maxim Guillemot s'oferí després en holocaust. Tan sols Bacquet vingué a interrompre la tanda de victòries de Jamin.

Maisuradament, davant l'ex-jugador d'Amiens Jamin no pogué imposar el seu ritme, i malgrat un segon "set", en el curs del qual es defensà bastant bé, va veure's obligat a inclinar-se netament per: 0-6, 2-6.

Es indiscutible que en aquests moments Bacquet, en franc progrés, és més fort que Jamin.

El joc de Jamin està mancat de mordent i de velocitat. Naturalment, hom veu amplificats aquests defectes en jugar-se les partides sobre fusta.

Per contra, una gran aplicació i una reflexió perfecta són les qualitats bàsiques d'aquest jove jugador.

Caldrà seguir atentament i de prop la carrera tenística d'aquesta raqueta que pot donar dies de glòria al tenis francès.

Seguirem aquest tema en pròximes edicions.

Carles SINDREU

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIUMENGE

Tarda, a les 4

AMORDELLA II - JAUREGUI

contra

SOLOZAR - LEJONA

Nit, a les 10:15

ZARRAGA - CHIVIKO GALLARTA

contra

QUINTANA II - AZURMENDI

UNAMUNO

DILLONS. Prou popular: butaca una peseta; entrada general, una peseta. Tarda: Fernández-Campos contra Chislu i Quintana III. Nit: Narro II-Lejona contra Chiviko i Bilbao - Mogoró. El Detalle per cartells.

Llegiu cada dijous MIRADOR

Darrera de l'esforç el benestar

Frictions de Colònia «AÑEJA» després de l'esport. El cansament és seguit d'un benestar intens. L'energia reneix. Queden ben trempats als nívols i la pell roman fresca i perfumada.

Perquè té una gran concentració i ha estat feta amb essències naturals, és un element higiènic anexo a l'esportisme, als viatges, al bany i a la neteja personal.

Aigua de Colònia "AÑEJA"

PERFUMERIA GAL. MADRID. - BUENOS AIRES

L'actualitat futbolística

ELS MALDECAPS DELS SELECCIONADORS

Els dos partits Espanya-Portugal portaran cua, com n'acostumen a portar sempre els matx internacionals. De moment, a casa dels venguts s'han passat hores francament dolentes, i els jugadors portuguesos, després d'haver encaixat 9 gols a Madrid, van haver d'ésser passats de contraban per la frontera, on els esperaven els seus "admiradors".

Als país de les revolucions "al minut" s'ha pensat seriosament a fer una "revolució" més, ja que el resultat, relativament satisfactori, del segon partit no ha dissipat completament el mal humor.

I si a casa dels venguts hi ha prou coses a retocar, la feina del nostre seleccionador no és gens més petita. Perquè després d'un resultat copiosament a favor, vuit dies després, quasi s'empata amb els mateixos elements. I com que és cosa de reflexionar i creure que es futur adversari no seran tan fàcil com Portugal, cal que es doni a la selecció espanyola una injecció de categoria i procurar que obtingui un rendiment més constant i superior al que fins ara ha donat.

VENTOLRA... MARIN?

El madrileny han fet una forta campanya de premsa a favor de Marín, l'exterior de l'Atlètic Club de Madrid. El volen veure al lloc de Ventolrà en els partits vinent.

El senyor Garcia de Salazar, amb molta discreció, ha refusat parlar de les probabilitats de Marín, i ha dit que les exclusions a fer d'una manera immediata són les de Zamora, Herre-rira i Fede, les quals aniran seguides d'alguns més que no ha precisat. Però si bé ha donat a entendre que la culpabilitat de Ciriaco no hi era desagradable i que l'aragorri estaria millor que no pas Luis Regueiro, ha parlat per a res de Ventolrà, i tot fa creure que aquest serà el seleccionat.

EL "SORTEIG" DELS VUITENS DE FINAL DEL CAMPIONAT DE COPA

El caprici de la sort ha volgut que s'encaressin en els vuitens de final l'Espanyol i el Celta, després que aquest darrer ha eliminat el Sabadell, i el Madrid i l'Osasuna, de Pamplona, eliminador de l'Atlètic de Madrid.

No sembla sinó que s'oferixi al Madrid i a l'Espanyol l'oportunitat de venjar els dos eliminats en un afany de punir els dos clubs del nord pel seu atreviment de guanyar els campionats de Catalunya i els seus campionats de centre.

LES DESVENTURES D'ARROCHA

Suara arribat de Canàries, l'Arrocha va fer una entrada de cavall a la ciutat en un partit jugat sota la pluja a Les Corts entre la selecció nacional argentina i un "combinat" del país. Arrocha va revelar-se i va fer decantar el partit amb uns gols viatoros i amb una actuació magnífica que va ruïnair en partits successius.

Darrerament jugava sense entusiasme i per aquest motiu el públic, que sabia que era un gran jugador, protestava la seva mala gana. Va acabar anant-se'n a Madrid i ingressà a l'Atlètic, on va fer uns partits—els primers—excel·lents. Després es va anar refredant i les seves darreres actuacions no han estat gaire encoratjades. Algú, igual que abans havia succeït a Barcelona, s'atreveix a aconsellar-li una temporada de "veritable" repòs.

D'ARGENTINA A BARCELONA I DE LA CORUNYA A MADRID

Victorino Manuel Gontada, de 21 anys, fill d'argentí i espanyol, ho arribat a Barcelona disposat a quedar-s'hi i a jugar de mig-centre al club de Les Corts si, com és de creure, tot té un arranjament satisfactori.

La Madrid adquireix definitivament l'ala esquerra del "Deportivo de la Coruña", formada per Chacho (internacional) i Diz.

Aquest afany de renovació i els nombrosos traspassos a que donarà lloc han coincidit en un embarrament del preu de traspassos, puix que els clubs principals estan esgotats i comprenen—finalment—que és un esforç excessiu pagar grans quantitats per adquirir un jugador.

EL CAMPIONAT DEL MÓN

Espanya, Suècia i Alemanya són per ara els tres primers classificats per a jugar els vuitens de final del Campionat del Món de Futbol.

Avui es juguen dues noves eliminatòries entre Bulgària i Hongria i entre Itàlia i Grècia. Hi ha una diferència tan evident entre els contrincants, que pot donar-se com a guanyadors Hongria i Itàlia. Especialment aquesta nació, principal organitzadora del torneig, ha fet el que vulgament es diu "tres munts i triar el més gros", ja que Grècia ha començat tot just a jugar a futbol i Itàlia, en canvi, és una de les veritables potències europees.

Per als vuitens de final no hi ha sortida, de manera que s'escolliran unes nacions "caps de sèrie" per tal de jugar contra els adversaris més fluïdos. Donada la marxa del campionat i els mèrits dels classificats sembla probable que els caps de sèrie siguin: Espanya, Itàlia, Txecoslovàquia, Hongria, Austràlia, Suïssa, Argentina i França.

Quant a les "segones sèries", caldrà regularment comptar: Bèlgica, Bèlgica, Iugoslàvia, Alemanya, Argentina, Grècia, Brasil i Suïça.

Ultimament—salvant algun resultat sorpresa—jugaran a Itàlia els vuitens

La jornada d'avui del Campionat d'Espanya

Eliminat el Sabadell, són dos els nostres clubs que avui, en la primera tanda dels vuitens de final, han de continuar la competició.

L'Espanyol, a Vigo, ha de jugar contra el Celta, equip que si bé ha eliminat el nostre Sabadell, no creiem que pugui molestar l'Espanyol, oi més en el partit d'avui, el qual, amb tot i que es juga al seu camp, té en contra seu l'haver jugat a mitjans de setmana a Madrid el partit contra el nostre equip eliminat, la qual cosa suposa un cansament que ha d'influir poc o molt en el rendiment global de l'equip.

El Barcelona, per bé que juga al seu camp, cal tenir en compte que juga contra un enemic com el Sevilla, que ve distingint-se pel seu bon desplegament, i no seria res d'estrany que el resultat ens fes veure la seva probable eliminació. És clar que en l'equip blau-grana entren novament les figures rellevants de Zabalo i Ventolrà, que faran millorar, ben segur, les actuacions davant el Constància, però no volem pas fer-nos il·lusions, puix que tots sabem, avui, com es troba l'equip degà.

Celebrariem, no obstant, una victòria que ens portés la confiança de la classificació.

Heus ací l'ordre de partits i arbitres per a avui:

A Barcelona: Barcelona-Sevilla, Vallana.

A Vigo: Celta-Espanyol, Canga Argüelles.

A Múrcia: Múrcia-València, Balaguer.

A Sevilla: Sevilla

Betis-Sporting de Gijón, Sancheis.

A La Corunya: Coruña-Hércules, Campos.

A Pamplona: Osasuna-Madrid, Castarinas.

A Bilbao: Athletic de Bilbao-Saragossa, Escartín.

A Oviedo: Oviedo-Donostia, Iturralde.

Torneig de Classificació

PARTITS PER A AVUI

Terrassa - Iluro.

Sant Andreu - Martinenc.

Manresa - Sans.

Torneig Català

PARTITS PER A AVUI

Espanyol - Júpiter (matinal).

Granollers - Mollet.

Badalona - Sant Cugat.

Santboià - Ripollit.

NOTES

Els equips probables que presentaran avui els nostres clubs són:

Espanyol: Florença, Herete, Oro, Martí, Soler, Cristó, Prat, Edelmoro, Iriondo, Edelmoro II i Bosch.

Barcelona: Nogués, Zabalo, Alcoriza, Santos, Sales, Pedrol, Ventolrà, Trujillo, Morera, Ramon i Cabanes.

Avui correspon jugar-se els següents partits, corresponents a les semifinals del campionat de Catalunya Amateur:

Manlleu-Banyoles, camp de l'Olot.

Europa-U. E. Arenys, camp de l'Argemona.

Aquests partits començaran a les tres en punt de la tarda, per haver-se de prorrogar en el cas que, un cop transcorreguts els 90 minuts reglamentaris, quedessin empatats de gols.

BOXA

Panorama de la setmana

Una treva.—Com que els organitzadors d'Olympia Ring tenen bon nas, aquesta setmana no ens han donat vetllada en cap dels dos locals que regenten. Després de Gironès-Brooks s'imposava una treva que servís per a calmar la indignació del públic.

Perquè, ja se sap, quan el públic surt defraudat, és la vetllada de la setmana següent que se'n ressent. Seria de totes maneres molt convenient que els organitzadors no reincidissin i que els boxadors d'una certa categoria no s'avenguessin amb tanta facilitat a boxar amb adversaris sense cap valor provat.

Que n'ha tret Gironès de boxar amb l'anglès? Embutxacar amb gran facilitat més quantes pessetes, ja ho sabem. Però, és que no sap ell mateix per ventura que lluitar-se a aquestes darreres "especulacions".

A la llarga, el perjudici més que el benefici! Cada dia són més nombrosos els aficionats que diuen que s'abstindran d'anar a les reunions en les quals participi Gironès, perquè ja saben per endavant que el gran mèrit de derrotar combats "arruïnats". És evidentment exagerat i injust, però no és menys cert que la justificada indignació dels aficionats després de Gironès-Brooks no perdona ni al Campió d'Europa del pes ploma.

Antoni Horas.—El pes mig fort (lligat) Anton Horas, va produir una excel·lent impressió en batre l'aragorri per K. O. solament en tres reprèses. Horas és un pugilista seri, que sap de que va, que culpeix sec i que al matx tenia encalça. "Qual-sevol" d'aquests dos homes—ens deia un company mentre es disputava el matx entre Horas i l'aragorri—em sembla millor que Martínez d'Alfara en la seva forma actual. I nosaltres vam estar a punt de donar-li la raó.

Laforza, no és mal boxador, car ha batut Kid Lope, Alcalá i Solà entre altres, abans del limit; però la seva boxa ens sembla mancada de recursos perquè sigui possible enfrontar-lo al Campió d'Europa del pes mig fort amb les suficients garanties; és que no vol dir que aquest combat no pugui ésser portat a la pràctica.

Quant a Horas ens sembla a bastament superior al valencià. Un combat Alfara-Horas, doncs, s'imposaria. El veurem aviat? Ho dubitem, car el combat que tothom vol veure és per naturalesa i per esportiu i indicatiu que sigui aquell que costa més d'organitzar. Ara que l'oportunitat d'aquest combat passava molt aviat: el dia no llueva, pensem, que Martínez d'Alfara sigui batut per Marcel Thil.

Aleshores tots voldrem que es faci el combat Thil-Horas, encara més difícil d'organitzar del que ara hom proposa.

L'espectador jutge.—La qüestió de les decisions equivocades ha aixecat una gran polseguera a França. A la secció esportiva dels diaris es publiquen articles donant consells per a remeiar una malura que, com la dels cops baixos, caldrà matar la boxa. Mentrestant la Federació Francesa fa el mort. Veritablement contra les decisions equivocades no hi ha remei: solament hi ha el paliatiu que el públic aprengui de fer-se càrrec que tots els parers, mentre siguin professats honestament, són respectables. Si respecte de la bona fe dels jutges que a Nice, a Lió i a Lille, donaren falls equivocats (dos dels quals foren causa que dos boxadors n'edessin injustament l'ur títol de Campió) no hi ha dubtes, aleshores no cal més que esperar la revenja del combat de referència perquè la justícia torni a imperar.

Aprofitant l'estat d'ànim del públic els organitzadors del Central S. C. donaren dimarts passat una vetllada

en tres combats de la qual els esportistes, que havien estat proveïts del corresponent butlletí de puntuació, actuaren de jutges. La reunió fou un èxit, ço que vol dir que no hi ha situació crítica per a un organitzador esportiu. Fou possible constatar en aquella vetllada una gran atenció per part del públic: els esportistes no perdien detall per tal de poder atorgar amb tota justícia al final de cada round i a cadascun dels dos boxadors els punts que mereixien. Sembla que hi va haver un acord gairebé unànime en els falls emesos. Solament una senyoreta es va atrevir a protestar en veu alta un dels falls. Preguntada sobre el per què del seu fall va afirmar amb convicció que havia donat vencedor el boxador més petit que era el mateix que portava el pantaló que més li agradava. Hom va riure de bon cor, però no va manca que va saber copiar la moralitat d'aquesta història: les preferències del públic no tenen la major part de vegades millor suport que l'allegat per l'esmentada...

Martínez d'Alfara boxarà demà contra Marcel Thil.—Es demà que se celebrará al Palau dels Esports de París l'encontre entre Martínez d'Alfara i Marcel Thil. El valencià s'ha jugat tot en aquest matx, mentre que el seu adversari no es juga res. Volem dir que mentre Martínez posa en joc en aquest combat el títol de Campió d'Europa del pes mig fort, que fa poques setmanes va guanyar a Barcelona el belga Stoyart, el francès resta cobert de tot perill de perdre el campionat del món del pes mitjà.

Vai a dir que les coses no poden anar d'altra manera. El que ens estranya és que Martínez hagi acceptat el combat, car la forma que palesa en el darrer que va disputar a Barcelona no fou pas digna d'ésser celebrada.

O Martínez no té confiança en recordar-se dintre un termini breu o és que s'ha deixat enlluïnar per la boja que li oferi Jeff Dickson. No cal dir que nosaltres, nosaltres preferim que hagi succeït per això darrer. Ara bé, nosaltres creiem, com gairebé tothom, que Martínez d'Alfara perdrà demà el seu títol.

A quinze dies del gran esdeveniment.—A mesura que s'acosta la data del 8 d'abril va creixent l'activitat dels organitzadors i dels boxadors cridats a exercir els primers papers en la magna reunió de l'Estadi. El senyor Gasa, cada dia més engrescat amb el seu projecte es llura en cos i ànima a ligar caps i a penjar els innombrables detalls que comporta l'organització d'aquesta mena de "París" de la Boxa. Mentrestant Schmeling, a Síges, i Paulino, a Mont de Bastia, treballen amb mètrodes per a la perfecta elaboració de llur forma. Els que han vist l'alemany diuen que ara com ara es pren la seva preparació amb calma. Paulino, per contra segons diuen de Sant Sebastià, està treballant amb intensitat: nou o deu rounds de boxa i 10 quilòmetres de "Footing" cada dia. Hi deu haver una mica d'exageració en això darrer, perquè si fos veritat tan se valdria que Paulino vingués a peu a Barcelona.

Seaman Watson conserva el seu títol.—El dimarts passat, a Glasgow, el campió de la Gran Bretanya, dels pesos ploma posava en joc el seu títol davant del campió d'Escòcia de la categoria, Johnny Mac Millan. El matx, a quinze rounds, acabà amb la victòria de Seaman Watson per punts.

CRITIAS

TEMES

Els esports i el cinema

Leonardo de Vinci va dir: "La teva llengua quedarà paralitzada per la set, i el teu cos per la son i per la fam, abans que arribis a demostrar amb paraules el que els ulls — la pintura — demostra en un instant".

Molt abans d'ell, quantitat de segles abans de J. C. en un bell i sentimental conte, un autor xinès fa dir a un dels seus personatges: "Una persona que veu val per mil que parli".

Heus ací un parell de, diguem-ne, definicions del valor importantíssim que en la nostra vida té el veure. Un parell de reconeixements de la superioritat del sentit de la vista damunt els altres, el de l'oïda, el de l'olfacte, el del tacte i el del gust.

La superació cultural de les nostres generacions és, sense cap mena de dubte, deguda al major desenvolupament de la lletra i figura impresa, primer, i de la figura fixa i mobilitzada, després. En una paraula: llibres, periòdics, fotografies, pel·lícules, etc.

Un amic nostre, professor intel·ligentíssim, mestre d'escola en una important vila catalana, ens explicava un dia — en un pedrís del Santuari de Bellmunt — unes proves pedagògiques que va fer entre els seus alumnes. Josep Pinyol, aquest era el seu nom, va fer llegir un text sobre la vida d'un personatge tan conegut com Napoleó, lectura que feu seguir d'una projecció d'una pel·lícula que li fou facilitada graciosament per una casa barcelonina, en la qual la vida d'aquell generalíssim era seguida amb tots els recursos fotogràfics possibles.

Va passar un any, i el mestre d'escola la preguntà un dia a uns quants dels seus deixebles sobre aquella biografia. Els xicots conservaven més en la seva memòria les diverses incidències de la vida napoleònica cinematogràfica que no pas la descrita en una detallada monografia històrica-literària.

ELS ESPORTS

Basketbol

El Campionat Femení de Catalunya, organitzat per "L'Opinió". — La tercera jornada. — Un emocionant Sants - Atlas

Per aquesta tarda està anunciada la celebració de la tercera jornada d'aquesta interessant competició, jornada força igualada i que deurà transcórrer en mig de gran expectació.

Pel damunt de tot, cal remarcar la importància de la partida Sants-Atlas, que es presenta anivelladíssima. Els resultats a bastament falagüers que ha aconseguit fins a la data el primer dels esmentats clubs. La provada classe que han patentat les nenes del Femení de l'Atlas Club, són factors que ens induïen a amb raó a creure que aquesta partida serà interessant a no poder més.

L'altre encontre, el Femení B-Femení Barcelona, servirà per a donar-nos ocasió de comprovar les possibilitats que els estan reservades en tot el que resta del present Campionat de Catalunya.

La primera partida començarà a les quatre en punt de la tarda, i serà arbitrada per col·legiats de la Federació Catalana de Basketbol.

No cal dir que el terreny del Llatí, envoltat al carrer Viladomat, entre Provença i Rosselló, e veurà emplenat de nombrosos i selecta concurrència que acudirà daïserosa de presenciar dos encontres emocionants i comprovar al mateix temps els avanços que les nostres dames esportives han fet durant el temps que no les havíem vistes.

Un gran torneig nocturn en perspectiva?

Segurament que els nostres lectors no faran cap gest de sorpresa en llegir aquestes ratlles, ja que fa molt de temps que es rumorejava que els nostres dirigents, en col·laboració amb un popular diari de la nit, es preocupaven d'encarregar l'organització d'una important manifestació de basketbol de nit que tindria lloc en un espai local tancat. I sembla que tot això, gràcies als esforços dels senyors Guàrdia, Mas i altres, esdevindrà ben aviat una realitat.

Sembla que la "canxa" escollida, és el popular Dancing Palace, que està situat al carrer de les Corts xampanyoles.

De moment només podem avançar això. Creiem, en edicions successives, poder ésser més extensius i en conseqüència donar als nostres aficiats lectors detalls que els faran copsir la importància d'aquesta bella manifestació del nostre esport.

ROLAND

Natació

AHIR A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA

ELS BATXILLERS GUANYEN ELS CAMPIONATS UNIVERSITARIS DE NATACIÓ

Ahí a la tarda tingué lloc a la piscina del C. N. Barcelona la darrera jornada dels campionats universitaris de natació.

Igualment que en la jornada anterior, els esports, xiquets i cançons ressonaren constantment en l'ambient de la piscina, emantant així aquell segell tan prou en totes les manifestacions d'estudiants d'arreu del món.

La cursa de rellevaments a per 200 m. guanyada per l'equip de Batxillerat, malgrat l'esforç de Carulla, de Comerç, el qual en el darrer rellevament empenyí el magnífic temps de 2 minuts 30 segons, que es pot considerar com el millor temps assolit en aquest campionat. No cal presentar ara Carulla, puix que els nostres lectors ja el coneixen com a campió, i dient solament que és un dels nostres millors nedadors ja queda fet el feiet.

La cursa de rellevaments a per 200 m. guanyada per l'equip de Batxillerat, malgrat l'esforç de Carulla, de Comerç, el qual en el darrer rellevament empenyí el magnífic temps de 2 minuts 30 segons, que es pot considerar com el millor temps assolit en aquest campionat. No cal presentar ara Carulla, puix que els nostres lectors ja el coneixen com a campió, i dient solament que és un dels nostres millors nedadors ja queda fet el feiet.

Hockey

El Campionat de Catalunya

PARTITS I ARBITRES ANUNCIATS PER A AVUI

Primers equips, a les onze: Intrèpids-Barcelona; L. Ferrer.

Tercers equips, a les nou: Junior C-Junior B; J. A. Ferrer.

Intrèpids B-Barcelona; Ohiguer II. Terrassa-Polo A; Trias.

Per la catalanització de la Guia Telefònica de Catalunya

Vós, ciutadà de Catalunya que teniu telèfon, ¿ja heu fet la demanda perquè el vostre nom i la vostra adreça constin en català?

Utilitzeu les targes-formulari que us ofereixen Palestra i la Protectora.

¿Consentireu, per negligència, a renunciar als vostres drets?, el menyspreu del vostre idioma?

Feu la demanda avui mateix. Feu que d'altres la facin.

Aviació

DE L'AERO CLUB DE CATALUNYA

CONFERENCIA DEL DOCTOR DOMENECH SOBRE AVIACIÓ SANITARIA

Com estava anunciat, el dijous a la tarda va tenir lloc als Salons de l'Associació d'Enginyers Industrials la conferència que, sobre el tema "Aviació Sanitària", va anar a càrrec del doctor Domènec Martí, de la Creu Roja de Barcelona.

Profund coneixedor de la matèria, el disertant exposà en fàcils i mesurats paràgrafs, tot el cabal dels seus coneixements sobre l'assumpte, i delectà i convencé per complet la distingida concurrència que omplí l'ample local.

El senyor Josep Capelo i Portabella, de l'Aero Club, va fer la presentació del conferenciant amb breus i eloqüents paraules, i remarcà la seva personalitat, reconeguda per distints països que l'han honorat amb altes recompenses, entre ells el Japó, Portugal, Cuba, etc.

La dissertació, d'alta volada, com la matèria requereix, fou un seguit de suggerències a seguir en tan vital afer, i fou escoltada amb veritable fervor; el conferenciant fou ovacionat afectuosament en finalitzar la seva dissertació.

El senyor Capelo va resumir immediatament el discurs, donant les gràcies als assistents i a l'Associació d'Enginyers, que tan galantment havien cedit el seu estatge, i tanca l'acte, que va resultar una magnífica demostració dels alts dots que per a aquestes coses enclou l'orador.

Entre els distingits assistents a la conferència van anotar, entre molts altres, el coronel senyor Castellví, que hi assistí en representació del general Batet; delegacions dels consells de França, Japó, Itàlia i Argentina, la plana major de la Creu Roja de la Generalitat i distingides dames i formoses infermeres d'aquesta benèfica institució.

DE LA FEDERACIÓ CATALANA DE VOL A VELA. — En la darrera assemblea celebrada recentment per aquesta Federació es nomenà el següent Comitè Executiu:

President, Joan Torroella, per l'Aero Club de Sabadell; secretari, Emili Simó, per Falguers de Palestra; tesorier, Joan Martorell, per la F. A. E. Escola de Treball; vocals: Francesc Puig, per l'Aero Club de Sant Andreu; i Teodor Mòric, per S. V. Ateneu Politecnímic; delegat tècnic, Marià Foyé.

Es nomenaren cronometradors de la Federació els senyors Albert, Claramunt, Roca, Vives i Vilanova, i comissaris, els senyors Balcells, Cabrer, Domingo, Foyé, Maluquer, Torroella i Viadé.

S'acordà fixar el domicili social a Sabadell, carrer de les Escoles Pies, 2, i la Secretaria a Falguers, Corts Catalanes, 592, pral.

SECCIÓ DE CINEMA GRATUÏT PELS SOCIS DE L'AERO POPULAR DE BARCELONA. — Es posa a coneixement de tots els socis de l'Aero Popular que l'empresa del cinema Metropol (Lliria, 115) ha accedit a projectar en sessió especial per als socis del club, avui, a les onze del matí, el film documental rodat pel cèlebre aviador anglès Alan Cobham durant el seu vol famós d'exploració al cor d'Àfrica. "Amb Alan Cobham al llac Kivu. Tots els socis són advertits que per tal de poder entrar gratuïtament al cinema caldrà presentar el carnet i el rebut del mes.

Base-ball

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE LA LLIGA OFICIAL

Resultats dels partits del diumenge passat:

F. C. Barcelona, 36; Almendares B. C., 18. — En començar, amb els reforços que portava l'Almendares, el negre Larroc, Miranda i Rivera, semblava que havia d'esser un partit molt disputat, com ha fou en els quatre primers innings, portant avantatge els de l'Almendares per 14 cures a 11; després del quart es va imposar el Barcelona. L'arbitratge del senyor Blanes no va ploure a ningú.

F. C. Barcelona: Arcos (5), Gràcia II (5), Gràcia I (4), Llòvio (6), Hernández (5), Pérez (3), Rius (2), Ramos (3) i Dominguez (3).

Almendares: Abizanda R. (4), Miranda (1), Rivera (1), Alfonso (3), Sánchez (2), Gost (1), Larroc (2) i Dages A. (2).

Canadenc B. C., 20; U. E. de Sans, 4. — En el primer inning el Canadenc va aconseguir dos cures, descomentant per complet els seus adversaris, que no van poder fer-ne més que quatre, en les set entrades al bat, que va tenir aquest partit.

L'arbitratge del senyor Ponce de León va estar molt bé, i més ho hauria estat si hagués tret del camp els jugadors Zavalegui, del Sans, i Roure, del Canadenc, que es van repartir l'eny.

Canadenc: Roure (2), Soler (4), Gómez (4), Llopard (4), Cardó (1), Jimeno (1), Calleja (2), Nieto i Panero (5).

Méxic B. C., 21; Casal Barcelonista, 8. — Aquest va ésser el partit més disputat, avui sempre davant en el punt dels Méxic; després va canviar dos jugadors, aconseguint dos cures en les dues darreres entrades al joc. Està vist que els del Méxic no es volien esforçar en els partits que creuen fàcils; van presentar una novena molt mitjana. L'arbitratge del senyor Tàixes va ploure a tots.

Méxic: Muñoz (4), Jimeno (3), Vilà (3), Mas II (3), Yarra II (1), Vela II, Richard (2), Yarra I, després Bru (2) i Tàixes (2), després Roselló (1).

Casal Barcelonista: Settem (2), Guinard (1), Domingo, Sales (1), Sans (1), Olivella (2), Campillo, Muñoz (1) i Dages.

Catalònia B. C., 26; F. A. E. E. T., 10. — En aquest partit va aconseguir vèncer la novena del Ca-

talònia, però amb dificultats, puix que en el cinquè inning estaven nou a deu a favor d'ells. Després, al final, obtingueren l'avantatge.

La F. A. E. E. T. va jugar tot el partit amb vuit jugadors, per evitar malalta Alió i Giró. La Lliga hauria de jugar que els partits es juguin a l'hora marcada, car aquest va començar a les onze quaranta cinc, i estava anunciat per a les onze. Va acabar prop de les tres de la tarda.

Catalònia: Santasusana (2), Encuentra (1), Pablo (1), després Oscar (4), Antonio II (3), Alvarez (3), Llopis (4), Geners (2), Bullich (3) i Andresa (3).

F. A. E. E. T.: Mulet (1), Planes (1), Rossich, Gispert (2), Dolc, Alda (2), Otto (2) i Guillel (2). Els números indiquen les cures fetes per cada jugador.

Classificació després d'aquests partits:

	J.	G.	P.	F.	C.	P.
Catalònia	3	3	0	74	16	6
Méxic	3	3	0	57	22	6
F. C. Barcelona	3	3	0	59	29	6
Canadenc	2	1	2	26	14	2
Almendares	2	1	1	34	39	2
F. A. E. E. T.	3	0	3	24	57	0
C. Barcelonista	3	0	3	11	46	0
U. E. de Sans	3	0	3	15	77	0

CAMPIONATS DE CATALUNYA DE LA LLIGA OFICIAL

Partits per a avui:

F. C. Barcelona-Catalònia B. C., camp de l'ex-Polo (carrer de Sarrià), a les deu del matí. Umpires, senyors Tàixes i Ronda.

Méxic B. C.-Canadenc B. C., camp de l'ex-Polo (carrer de Sarrià), a les deu del matí. Umpire, senyor Torrens.

F. A. E. E. T.-Almendares B. C., camp de la Granja (carrer d'Urgell), a les onze del matí. Umpire, senyor Ponce de León.

Casal-Barcelonista-U. E. de Sans, camp de l'ex-Polo (carrer de Sarrià), a les deu del matí. Umpire, Sr. Corbella.

Els partits es presenten ben interessants, car llurs forces estan sumament igualades. Sobresurt en primer terme el Barcelona-Catalònia, que estan igualats en la puntuació, de manera que el que guanyi quedarà líder en la classificació; ambdós clubs es troben en el partit de la primera volta sense haver-ne perdut cap, i per tant amb una moral indiscutible després dels forts triomfs que han obtingut després dels partits que porten jugats. En segon terme hi ha el Méxic-Canadenc; amb aquest partit comencen per als del Méxic els partits difícils, car la novena del Canadenc és capaç de donar una sorpresa a qualsevol dels clubs que estan a la capçalera de la classificació. Després ve l'Almendares-F. A. E. E. T.; ací sí que hauran de bregar els primers si volen guanyar el partit. I per últim juguen el Casal-Sans; ambdós clubs estan a la cua de la classificació i sortiran al camp disposats a aconseguir esborrar el zero de la puntuació.

Com es formaran les novenes:

F. C. Barcelona: Arcos, Gràcia I, Carlos, Elvino, Pérez, Gràcia II, Rius, Ramos i Ventura; Catalònia B. C.: Santasusana, Encuentra, Pablo, Antonio, Alvarez, Llopis, Geners, Bullich i Andresa.

Méxic B. C.: Muñoz, Vilar, Roselló, Tàixes, Vela II, Mas, Jimeno, Bru i Ramirez; Canadenc B. C.: Roure, Soler, Gómez, Llopard, Cardó, Jimeno, Calleja, Nieto i Panero.

F. A. E. E. T.: Mulet, Planes, Rossich, Gispert, Dolc, Alda, Tarragó, Otto i Giró; Almendares B. C.: Dages A., Miranda, Larroc, Martí, Abizanda I, Sánchez, Rivera, Sanclis i Comella.

Casal Barcelonista: Settem, Guinard, Domingo, Sales, Sang, Olivella, Campillo, Muñoz i Dages; U. E. de Sans: Gil, Amat, Zavalegui, Surera, Ramirez, Cortés, Fernández, Calleja i Margarola.

La T. S. F.

Programes europeus selectes

Diumenge, 25 de març

15'30. — Lille, 247 m. Festival de música francesa.

16'45. — Sülusa Italiana, 257 metres. "Manon Lescaut", òpera de Puccini.

17'35. — Munia, 405 metres. "La Passió, segona Sant Mateu", poema simfoni de Bach.

18'35. — Koenigsberg, 291 m. "Rigoletto", òpera de Verdi.

19'00. — Berlin, 356 metres. "El camp de Granada", òpera de Kreutzer.

19'00. — Langenberg, 455 m. "Les Estacions", poema simfoni de Haydn.

19'45. — Roma, 420 m. "La masura blava", òpera de Lehár.

21'05. — Londres regional, 342 metres. Concert simfoni.

Dilluns, 26 de març

17'00. — Brussel·les flamenca, 484 m. Oberlura per Polyente, de Dukas.

18'10. — Frankfurt, 251 metres. "Tosca", òpera de Puccini.

20'00. — Radio-Paris, 1.648 m. "Sonata a Kreutzer", de Beethoven.

Méxic B. C., 21; Casal Barcelonista, 8. — Aquest va ésser el partit més disputat, avui sempre davant en el punt dels Méxic; després va canviar dos jugadors, aconseguint dos cures en les dues darreres entrades al joc. Està vist que els del Méxic no es volien esforçar en els partits que creuen fàcils; van presentar una novena molt mitjana. L'arbitratge del senyor Tàixes va ploure a tots.

Méxic: Muñoz (4), Jimeno (3), Vilà (3), Mas II (3), Yarra II (1), Vela II, Richard (2), Yarra I, després Bru (2) i Tàixes (2), després Roselló (1).

Casal Barcelonista: Settem (2), Guinard (1), Domingo, Sales (1), Sans (1), Olivella (2), Campillo, Muñoz (1) i Dages.

Catalònia B. C., 26; F. A. E. E. T., 10. — En aquest partit va aconseguir vèncer la novena del Ca-

Auto Elèctrica S. A. Diputació, 234. BARCELONA. Madrid, València, La Coruña, Palma de Mallorca.

Lo seva ràdio és innocent, lo culpa és de les volútes. Si vol sentir ben clar i bé instal·la val·voles ARCTURUS.

ARCTURUS

FINANCES

Una qüestió econòmica d'actualitat

Com s'explica pràcticament el procés del canvi monetari

EL BITLLET DE BANC. MONEDA IDEAL

El bitllet de banc és un rebut al portador que lliura el Banc de l'Estat. La seva garantia està en haver ingressat en les seves caixes un dipòsit d'or. O bé és representatiu d'una quantitat determinada de mercaderies, o sigui riquesa futura. Pel sol fet que hi hagi en circulació el bitllet de banc no vol dir que existeixi la garantia corresponent.

Espanya, per exemple, té en circulació més de mil milions de pessetes en bitllets de banc, que no responen a les necessitats comercials. Podríem dir que l'Estat s'ha empenyorat d'aquesta suma pel procediment còmode de la inflació dels mitjans de pagament.

Mentre que el bitllet que el banc ha posat en circulació és representatiu d'una riquesa real i positiva, la inflació que de moment pugui produir el bitllet, no ha de preocupar el país. Però si el Banc emissor transpassa el límit raonable, emetent el cas de desesperació. L'única remeï és la suspensió de pagament; la inconvertibilitat del bitllet de banc, o sigui la inconvertibilitat del compromís de pagament per part del Banc de l'Estat.

Casos pràctics de suspensió de pagament, els hem vist a Alemanya, França, Anglaterra, Itàlia, Bèlgica, potències econòmiques del món, les quals han hagut de seguir el procediment de la desvalorització del signe monetari.

Els Estats Units imposen la seva dictadura econòmica per assolir una desvalorització del dòlar i una compensació amb l'alça de preus de les coses de consum.

Espanya, si no fa un canvi radical en els seus procediments, agreujarà més i més la inconvertibilitat del seu signe de crèdit, el bitllet de Banc.

Avui s'ha abusat del crèdit, de la fe. Tots els països han mancat al deure sagrat. Tots, en general, uns en més escala, altres amb menys abusos, s'han empenyorat. Han convertit les monedes reals en monedes ideals. I la llei bona ens diu que res no ha d'ésser tan lluny de variacions com el factor moneda.

La gran màquina financera està ressentida d'aquest desavall.

Abans de seguir endavant, ho serà de dir també que en la circulació fiduciària, el xec té una funció importantíssima.

Un comerciant, per exemple, demana un crèdit a la banca. Si el banquer el creu solvent fixarà la quantitat de moneda que pot concedir-li per atendre el crèdit ne sollicitat. Concedit aquest crèdit, el banquer li lliura un talonari de xecs perquè pugui retirar les sumes necessàries i, per contra, li exigeix la creació d'una llietra de canvi pagadora en un temps més o menys lluny.

Observi's que la banca en donar un crèdit crea un signe fiduciari susceptible de convertir-se en moneda a la seva presentació.

La convertibilitat del xec depèn del disponible que disposin els comptecorrentistes a les caixes del Banc.

Si en arribar el venciment de la llietra és pagada religiosament, direm que la banca va crear un signe fiduciari representatiu de riquesa futura.

Però si en el cas, molt probable, que la llietra és innada, la banca haurà creat un signe fiduciari que haurà servit per treure una quantitat de moneda de les caixes del Banc, amb perjudici dels diposants.

La política del crèdit bancari és un altre dels factors que pesa damunt de

la major o menor estima del signe monetari.

L'objecte que ara ens proposem és l'estudi de la moneda relacionat amb el de les mercaderies. Millor dir: analitzar el comerç internacional i el canvi que ell resulta. No existeix cap país que no tingui relacions comercials amb els altres pobles. No existeix cap país que no importi de l'estranger nombroses matèries. Quan comprem venim obligats a donar la nostra moneda per la seva valor intrínseca. Quan venem, si els preus no han augmentat, els països estrangers poden realitzar un guany considerable traficant amb nosaltres.

D'ací neix la necessitat d'haver d'estudiar el gros efecte que pot tenir sobre el comerç exterior la prdua d'adquisició de la moneda.

En el canvi monetari tenen una influència decisiva la balança comercial i la balança de pagaments.

L'estudi que ens proposem fer afecta solament una part del canvi, és a dir, del canvi que resultaria de la balança comercial.

Si volem demostrar amb coneixement de causa aquest fonamental problema, hem de partir del principi que existeix un problema de monedes i un problema de mercaderies.

En efecte, el curs del canvi dependrà de la bondat que en llur país tinguin la moneda després d'establir una relació entre el que dues nacions es deuen mútuament.

En un pròxim article tractarem dels resultats de la combinació de la balança comercial amb la balança de la moneda.

Francisc COLINDRES

Març 1934.

Anuncis oficials

BANYS I ESPORTS MARITIMS S. A.

Banyes Sant Sebastià (Barceloneta)

De conformitat amb allò que s'estableix als Estatuts socials, són convocats els senyors posseïdors d'accions d'aquesta Societat a la Junta general ordinària del dissabte dia 7 del vinent mes d'abril, a les onze del matí, al domicili social, Banys de Sant Sebastià (Barceloneta).

Barcelona, 24 de març de 1934. El president del Consell d'Administració, Joaquim Bagnier.

MATERIALS HIDRAULICS GRIFFI, S. A.

Es fa avinent als posseïdors de Bons al 7 per 100 d'aquesta Societat, que a partir del primer del proper mes d'abril, data de venciment, podrà fer-se efectiu el cupó número 27 dels esmentats valors, a raó de 757 pessetes, impostos deduits.

A Barcelona: Banc de Biscaia, Banc de Bilbao, Banc Comercial de Barcelona, Banc Espanyol de Crèdit, Fills de F. Mas Sardà, Soler i Torra Germans i Banca Nonell.

A Vilanova i la Geltrú: Banc

de Biscaia i Banc Urquijo Català. Vilanova i la Geltrú, 24 de març de 1934. — El president del C. d'A., Pere Montané i Pals.

BANO URQUIJO CATALA

La Junta general ordinària de senyors accionistes reunida avui, ha acordat repartir un dividend actiu de 22'50 ptes. per acció, que representa el 4'50 per 100 del seu capital, o sia l'equivalent al 60 per 100 del dividend abonat en 1930; acatant així allò disposat pel Consell Superior Bancari.

L'esmentat pagament es farà, a partir del dia 26 del corrent, al local social (Pelayo, 42), a Barcelona; a Madrid, al Banc Urquijo; a Bilbao, al Banc Urquijo Bascongat; a Sant Sebastià, al Banc Urquijo de Guipúscoa; i a Gijón, al Banc Miner Industrial d'Astúries.

Barcelona, 24 de març de 1934. Per a. del C. d'A.: Polix Escalas, Director i Secretari general.

AJUNTAMENT DE BARCELONA

ANUNCI

L'Excmo. Comissió de Govern, en sessió de data 7 de març en curs, tingué a bé acordar que es publiqui en el "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya" el començament d'expedient per a declarar sobrant de via pública i vacant de pas d'aigua una parcel·la procedent de la Riera de Magoria, emplaçada a l'illa que formen els carrers de París, Bernat Metge, Entença, Riera de Magoria i antiga Travessera de Les Corts, amb el fi que els qui tinguin dret a fer-ho puguin formular dins el terme de deu dies, a comptar des del següent al de la publicació del corresponent anunci en aquell diari oficial, les reclamacions pertinents al cas.

Barcelona, 23 de març de 1934. L'Alcalde, Carles Pi i Sunyer

Mercat de Llotja

Acabà la setmana aquest mercat amb sessió poc concorreguda i sense registrar-se cap particularitat remarcable. En la major part de sectors hom notà gran passivitat per part dels compradors i el poc que es portà a terme ho fou només que per a les necessitats més apremiants.

Blats: No es modifica per ara la tònica registrada en dies anteriors, i per si això és poc, en aquesta jornada no s'aconsegüí realitzar cap operació.

Ordi i olivada: Segueixen els mateixos preus i sense gaire demanda. Tan sols per fora plaça registràvem alguna venda d'ordi de Castella, a 32 pessetes, i olivada vella d'Extremadura, a 31; posat tot damunt vagó origen.

Londres, L. 7743. — Nova York, L. 31009. P. 15172. — Holanda, L. 7272. P. 102575. — França, L. 7740. — Bèlgica, L. 2187. P. 33400. — Itàlia, L. 3224. P. 13003. — Alemanya, L. 1203. — Suïssa, L. 12775. P. 49092. — Espanya, L. 53735. P. 20700. — Dinamarca, L. 2330. P. 44700. — Suècia, L. 1939. — Portugal, L. 19602. — Llibre, L. 19078. — Praga, L. 1297. P. 6310. — Àustria, L. 2335. — Argentina, L. 2623. — Rio Janeiro, L. 409. — Montevideo, L. 4100. Buenos Aires, L. 2812.

MERCAT DE COTONS Dia 23 de març de 1934

LIVERPOOL	DÍAS	ONDAR
-----------	------	-------

ESPECTACLES

SALÓ VICTORIA
Valencia, 230-201 - Tel. 72020
Avui, diumenge, tarda, a les 4'15, sessió única numerada, 1 nít, a dos quarts de 10:
ECLIPSE JOURNAL
BAJO EL CIELO DE CUBA
magna creació de l'ambient cantant americana Lawrence Tibbett i Lupe Vélez, i

Programes d'avui
TEATRES
Apolo. — Tarda i nít: Goldin.
Barcelona. — Tarda: "Alguien"; nít: "Acl-
dalia".
Cine Barcelona. — Tarda, 3'30 i 6'15; a
les 10: "Honorario de Triana".
Cine. — Tarda: "Viva la cotorta"; i "La
camisa de la Pompadour"; nít: "La ca-
misa de la Pompadour".
Novel·la. — Tarda: "Homenajes"; i "Tana
Federova"; nít: "Tana Federova".
Nou. — "El amor de la ley".
Olympia. — 4 tardes i 10 nít: 4 grans
funcions a honor del comiat de "Roland
Dorsay i els seus cadets", programa mon-
stre.
Palladium. — Tarda, 3'30: "El refugio";
a les 6 i a les 10 nít: "Las flores".
Pompeya. — Tarda, a les 5, i nít, a les
10: "Ha llegado en avión".
Roma. — 3'30 i 6 tardes i 10 nít: "La
Pasión y Muerte de N. S. Jesucristo".
Sala Helena. — 4'30: "La vida".
Stadium. — Tarda: "Impresión de los días
santos a Jerusalén".
Victoria. — 4 tardes i 10 nít: "La em-
bajada en peligro".

MUSIC-HALLS
Apolo. — Varietats i Mercedos Fifi.
Ba-Ta-Clan. — Varietats, Rosita Valles i
Lita Ragul.
Pompeya. — Elsie Bayron, Victoria del
mar i Demón's Jazz.
Eden Concert. — "Salsuela".
Moulin Rouge. — 50 artistes, 50. Ronde-
ña i Angelita Martín.
Stamboul. — Carmen Welter, Vony Pohl i
germanes Iberia.

DIVERSOS
Maison Doré. — Orquestra excentrica
The Happy Jazz.
Pala Doré (Granja Royal). — 10 Crazy
Boys.
Triana. — Típic cafe flamenc, dirigit per
Pepo Hurtado.
Cine Llibre. — Avui i cada dia, The dan-
sant.
Hotel Ritz. — Avui i cada dia, The dan-
sant.

Teatres
GRAN TEATRE DEL LICEU
Festa de primavera. Grans festes per la
celebre massa coral de Romania. Estrena
de l'òpera basca del mestre Gurea Arria,
i un gran festival basco-català, amb la
cooperació de l'Orfèd Rusko Abesbatza.
Queda oberta l'abonament

TEATRE ROMEO
Tel. 19001
Comiat de la Companyia
A les 3'30, a les 6 i a les 10'15: LA
PASIÓN Y MUERTE DE N. S. JESUCRISTO,
TO, maravillosa realització d'art, gràndes
actes d'interpretació. Dissabte de glòria:
debut de la companyia de EL DIVINO IM-
PACIENTE, en la qual figuren Ricardo
Calvo, Alfonso Muñoz, Rosarito Iglesias,
Josefina Santanilla i Francisco López
Silva. S'abonament entrades per a les deu
primeres representacions

TEATRE NOVELTATS
Companyia lírica LLUIS CALVO
Tarda, a dos quarts de 4, colossal
programa:
Bohemios
per la gentil parella Cecilia Gubert
i Antoni Miras, amb altres artistes.
El gràndes èxit del mestre Penella

Tana Federova
pel colossal
Marcos Redondo
Maria Teresa Pianos, Trini Avellà,
Antonio Pánelos, V. Ruiz Parla, etc.
Superba presentació.

TANA FEDEROVA
per MARCOS REDONDO i els altres
artistes de la tarda. Demà, dilluns,
tarda i nít, l'èxit
TANA FEDEROVA
Després a comptador

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdia
Rivers - De Rosa
Avui, diumenge, tarda, a un quart
de sis:
ALGUIEN
Nít, a un quart d'onze: colossal èxit
de la suggestiva comèdia de Nicodem
ACIDALIA
(no apta per a senyores)
Demà, dilluns, tarda: ALGUIEN; nít:
ACIDALIA

TEATRE POLIORAMA
Companyia d'alta comèdia Herrero-Soto
Avui, a 2/4 de 4: EL REFUGIO; a les 6,
especial, i nít, 1/4 d'11: LAS FLORES.
El ranc de la nit: LAS CANTAS BOCA
ARRIBA, pas de comèdia dels germans
Quintero. Comiat de la Companyia

TEATRE NOU
Tarda, 3'30. Butaques a 4 ptes.: VAYA
HAZAR, LA DOGARENA i EL AMO DEL
LAGAR. Nít, a les 10. Butaques a 4 ptes.:
LA DOGARENA i EL AMO DEL LAGAR.
Dissabte de glòria arribarà EL DE NEGRE

TEATRE OLYMPIA
Avui, diumenge, dia 25, tarda, a les 4,
nít, a les 6 i a les 10:
2 GRANS FUNCIONS, 2
a honor i comiat dels famosos artistes
ROLAND D'ORSAY
ET SES CADETS
PROGRAMA MONSTRE
3 espectacles en un, 2
54 artistes internacionals, 64
HOLLYWOOD
FANTASTIQUE
REVUE ESPECTACLE
amb les seves bellíssimes i celebrades
10 BEAUTIES OF GIRLS, 16
Aurore-Boni, artistes coreogràfics
Les Likindys i jazz

CARME SALAZAR
la célebre dansarina
Charles Mind, el fenomen de la pineta
Les 9 Belmóntines i títol en tres parts
comico-teatre
EVA ACOSTA
supervetada de color, primer premi i me-
dalla d'or en el darrer concurs de belleses
exòtiques celebrat a Los Angeles
BABY-RUDY
amb la seva Internacional Fantástico-Dance
THE BLUES STARS
Modern Musical - Act.
Luz de Sevilla
Ballerina espanyola
TERESA MANZANO
la vedette de la cançó
GUERRA-MIND
Couple de merveilleux danseurs
PUIS - VERTY and Partner
La màxima atracció i la famosa orquestra
ROLAND D'ORSAY
amb els seus incomparables Cadets com-
pletaran aquest magnífic
FANTASTIQUE.
REVUE ESPECTACLE
L'èxit més capaç de l'Olympia permet
presentar al públic de Barcelona aquest
gràndes i sense parlo especial, al preu
inversament de
TRES ESPECTES BUTACA
i UNA PESSERA L'ENTRADA GENERAL

TEATRE COMIC
REVISTES
Avui, diumenge, tarda, a les 4'15: VIVA
LA COTORTA!
La camisa de la Pompadour
Nít, a les 10'15: LA CAMISA DE LA POM-
PADOUR i selecció de festa

TEATRE STUDIUM
Companyia Galligó
Avui, tarda, a les 5: el drama religiós
en 3 actes i 4 quadres, de Lluís Maslera,
Dia Sant
IMPRESIO DELS DIES SANTS
A JERUSALEM
Butaques a 2'30 i a 3 pessetes

Cinemes
COLISEUM
Avui, tarda, dues sessions, a les 3'30
i a les 6'05: nít, a les 10'05:
EL DENTISTA, comèdia, REVISTA
PARAMOUNT, dibuixos i
CIVISMO
per Mary Brian i Richard Arlen.
Són films Paramount

Fantasia
Avui, matinal, a les 11; tarda, de 3'30
a 5'45; a les 6, numerada; nít, a les 10:
Albert Brückner
SU ALTEZA LA VENEDORA
amb Marie Bell
Es despatxa per a la sessió numerada
d'avui, 6 tarda

URQUINAONA
Avui, sessió matinal, a les 11, al
preu únic de dues pessetes; tarda,
primera sessió, a les 3'30; a les 6,
especial numerada; nít, a les deu:
formidable èxit de
Esclavos de la tierra
per Richard Barthelmess, Belle Davis.
Film Warner Bros - First National
Es despatxen localitats amb tres dies
d'anticipació

PUBLI CINEMA
Matinal, a les 11, i pla: tarda, 3'30 i 6
numerada, 2'30 amb butaca; CURIOSITATS
MUNDIALS. LES GAVINES, documental.
NOTICIES FOX SONOR, notícies d'Espa-
nyol i internacionals. LES SOLEMNITATS
DE LA VIDA EN EL MON CATALÀ i
EL ROBINSON MODERNO, per Douglas
Fairbanks. Nít, de 8'30 a 1 matinal,
sessió continua i pla.

Femina
Passell de Gràcia, 28 - Tel. 13052
Avui, tarda, sessió continua, de 4 a 6,
i nít, a les deu: Noticiari, Cultural i
LA VIDA EMPIEZA
per Loreta Young
(Es projecta a les 4'46, a les 5'51
i a les 10'56.)

METROPOL CINEMA
Lliria, 115 - Tel. 81222
Avui, diumenge, matinal, a les 11. Tarda,
dues sessions, numerada a les 6. Nít, a
les deu:
Compañeros de fatigas
CON ALAN COBBAM
AL LAGO KIVU
Es despatxa localitats per a la sessió
numerada. Dissabte de glòria: EL DIA-
MANTE ORLOW, per Liane Haid i Ivan
Petrovich

CINEMA ESPLAI
CORREGA, entre Muntaner i Arribas
BAMBOLLOS DE BETTY, dibuixos.
REVISTA PARAMOUNT.
No dejes la puerta
abierto
en espanyol.
per Raoul Roulien i Rosita Moreno.
La bella opereta de Goya von Bolvary
Un hombre de corazón
per Gustav Frohlich, música de
Robert Stolz

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Tel. 30015
Avui, tarda, sessió continua, des de les
3'30 a les 8:
Darrer dia dels gràndes èxits
en espanyol
LA VIDA PRIVADA
DE ENRIQUE VIII
pel gran actor Charles Laughton
ASI ES BROADWAY
per Joan Blondell i Ricardo Cortez
DIBUJOS SONORS
Nít, a 2 ptes:
HAY QUE CASARLOS
per Anny Ondra
Dilluns: l'estupenda superproducció
DON QUIJOTE
pel gran actor i cantant Chappaline

CINE RAMBLAS
Rambla del Centre, 90 - Tel. 10972
Avui: REVISTA i NOTICIANI FOX.
EL NOBRE DE LA MUERTE, per Jack
Perrin. VANDERBILT, deliciosa co-
mèdia
A TODA VELOCIDAD
per William Haines, Madge Evans i
Conrad Nagel
(Sessió continua)

CINEMA PARIS
Matinal, 10'30; tarda, 1' sessió, 3'15
i 5'45; numerada, a les 6, nít, a les
10'15: EL PRIMER DENCINO DE UN
MUNDO UNIDOS EN LA VENGANZA
(verbal anglès). Demà: Georges Mil-
ton en EL REY DE LA SUERTE. Dou-
Fairbanks, Jr. en ENTRE DOS CO-
RAZONES. Dissabte de glòria, pro-
grames mai vist: VUELAN MIS OJA-
SIONES. PADDY (de major a data
de un oñico). EL REY COL (dibu-
xos color) i LA CASA DE BERIA, per
Imperio Argentina

SALONS CINAES
TIVOLI
11 mat, dues sessions 3'30 i 6 tarda, i
10 nít: "Escándalo en Budapest", Francis-
ca Gaal i Paul Hörbiger. Atracció i Comèdia

CAPITOL
11 mat, dues sessions 3'15 i 6 tarda, i
9'30 nít: "La felicidad no es el dinero",
Fritz Kampers. "En nombre de la ley",
Marcelle Chantal i Gabriel Gabrio

CATALUNYA
11 mat, dues sessions 3'30 i 6 tarda, i 10
nít: "La Hermana Blanca", en espanyol,
Heleen Hayes. Comèdia

KURSAAL
Sessió única 4 tarda, i 9'30 nít: "Barrio
chino" (única sessió). "La señora no
quiere hijos", Mary Glory. "Paris-Mon-
tecarlo", Henry Garat. Demà: "Una aven-
tura nupcial", "Romanza húngara"

PATHE PALACE
11 mat i continua 3'30 tarda: "La gran
atracció", "El túnel", i Dibujos. Nít:
"Con Tarzan me basto". Demà: "Chofer
con falda"

EXCELSIOR
10'45 mat, i continua 3'30 tarda: "Anny
se divierte", "El túnel", i Dibujos. Nít:
"Compensación", Demà:
"Chofer con falda"

MIRIA
Continua 3'30 tarda: "Con Tarzan me
basto", "Mancebo de botica", i Dibujos.
Nít: "Los buenos camaradas", i Noticiari. Dilluns:
"Liebeler"

GRAN TEATRE CORTAL
10'45 mat i continua 3'30 tarda: "Radio
patruella", "Mancebo de botica", i Dibujos.
Nít: "Dos buenos camaradas". Demà:
"La mundana"

MONUMENTAL
11 mat i continua 3'30 tarda: "Hipno-
tizados", "Crepusculo rojo", Rudolf Fos-
ter. Dibujos. Nít: "Simba". Demà: "Mi
debilidad"

ROYAL
11 mat i continua 3'30 tarda: "Anny se
divierte", "Crepusculo rojo", Rudolf Fos-
ter. Nít: "Simba". Demà: "Mi debilidad"

BONEMIA
10'45 mat i continua 3'30 tarda: "Hu-
manidad", "Melodia prohibida", en espa-
nyol, José Mojica. Noticiari. Nít: "Pri-
sionero de mi corazón". Demà: "El beso
ante el espejo"

PEDRO
Continua 3'30 tarda: "Humanidad", "Me-
lodia prohibida", en espanyol, José Mo-
jica. Dibujos. Nít: "Abismos de pasión".
Demà: "El beso ante el espejo"

Esports
Campionat d'Espanya
Futbol
Demà, diumenge, 25, a les quatre:
SENSACIONAL PARTIT
SEVILLA
BARCELONA
Les Cortes. Entrada 3 ptes., més el
10 per cent

Concerts
PALAU MUSICA CATALANA
Aquesta nit, a les deu
Exclusivament per als socis de
Associació de Cultura
Musical
JEANNE BACHELU
(violonista)
MERCE PLANTADA
(cantant)
JOAQUIM NIN
(pianista)
Programa amb obres de NINI

Orquestra Pau Casals
PALAU MUSICA CATALANA
Dimecres, 4 d'abril:
RECITAL DE VIOLONCEL
per
PAU CASALS
acompanyat de l'Orquestra, dirigida pel
mestre EDUARD TOLDRA
Audició exclusiva per als inscrits al Patro-
nat de l'Orquestra. Següent oberta la in-
scripció a Secretaria Institut Casals. Dia-
gnosi, 410, d'11 a 1 i de 8 a 8. Bases i pro-
grames detallats de la Sèrie de Primavera
als establiments de música

Diversos
BA-TA-CLAN
25, F. Latet, 85 - Tel. 31374
Tarda, 3'30; nít, 9'30
60 ARTISTES, 60 - Estrelles: GAR-
CIA, ANGELINA, VALENCIA, TERRY,
BARTOLMEU, ESTRELLITA LOPEZ
Dancin d'11 a 4 de la matinal
i un ALEGRE VODEVIL

Venus Sport Palace Ball
Rda. Sant Antoni, 62 i 64 - Tigre, 27
Avui, diumenge, ball de societat, tarda
i nít.
ESTRENES
"Gram i oro" ... Pas doble
"Al amanecer" ... Tango

RESTAURANT DEL PARC
Avui, tarda, de 5 a 8:
TE SELECTE
SALO DE FESTES
DE L'HOTEL ORIENT
Avui, tarda, de 5 a 8:
Extraordinari Te dansant
Orchestra i els seus boys

CINEMES
Actualitat. — Reportatges d'actualitat.
Allança. — 3'30 tarda: "Su última pe-
lea"; i "La mujer desnuda".
Amor. — "Pez de tierra", "Caballero de
raza", "El Congreso se divierte" i "Co-
mo me desee de Enrique VIII".
Arna. — "La isla de las almas perdidas".
Arenas. — "Palacio flotante", en espa-
nyol. "El hombre de Arizona" i altres.
Ateneo. — 4 tardes i 10 nít: 4 grans
funcions a honor del comiat de "Roland
Dorsay i els seus cadets", programa mon-
stre.
Barcelona. — "Vivamos hoy", en espa-
nyol. "Palacio flotante" i "Un hombre
prohibido".
Belenia. — "Humanidad", "Melodia prohi-
bida", "Prisionero de mi corazón" i
"El beso ante el espejo".
Bos. — Comèdia, Dibujos. "Ha entrado
un fotógrafo", "Crepusculo rojo".
Broadway. — "El adversario invisible",
"Secretos" i "Tres vidas de mujer".
Capitol. — "La felicidad no es el dinero"
i "En nombre de la ley".
Catalunya. — "La hermana blanca".
Cinecine. — "El relicario" i "Re-
cien casados".
Coliseum. — "Cívismo".
Comal. — 3'30 tarda: "Su última pelea";
"Teodoro y Cia".
Colum. — "El gran destello", "Mercado de
escándalos", "Támesis" i "Monomanía".
Comèdia. — "Caballero por un día", "El
págaro" i "Funcias bailables".
Comtal. — "Radio patrulla", "Mancebo de
botica", "Dos buenos camaradas" i "La
mundana".
Delicia. — "La isla de las almas perdi-
das" i "Agulias rivales".
Diorama. — Tarda i nít: "Azte rico pron-
to" i "Mata-ladre".
Eduardo. — "Esclava del pasado", "No-
vitas ruborosas" i "Canción de Oriente".
Español. — "La suerte de Betty", "Him-
no guerrero", "Crepusculo rojo" i "La
vida privada de Enrique VIII".
Excelsior. — "Anny se divierte", "El tú-
nel", "Compensación" i "Chofer con
falda".
Fantasia. — "Su alteza la vengadora".
Fama. — "La vida empieza".
Fregoli. — "Melodia prohibida" i "Secre-
tos".
Goya. — "Fra Diavolo", "Prosperidad",
"Rueda libre", "Legionario", "Estrafala-
rio", "Charlot maleante" i "Acortazo
limpio".
Ideal. — 3'30 tarda: "El adivino", "Su
propia culpa" i "El diablo".
Intim Cinema. — "Vida nocturna" i "Tar-
zan de los monos".
Ir. Park. — "Vivamos hoy" i "Lady
Lou".
Kursaal. — "Barrio chino", "La señora
no quiere hijos" i "Paris-Montecarlo".
Lalana. — "La vida privada de Enri-
que VIII", "El salto decisivo", "Viaje
de ida", "El neolito" i "Gran gala
Mickey".
Majestic. — Tarda i nít: "El palacio flo-
tante", "La isla de las almas",
Marina. — "La dama de Chez Maxim's",
"Odio" i "La última emboscada".
Metropol. — "Compañeros de fatigas" i
"Con Alan Cobham al lago Kivu".
Mira. — "Con Tarzan me basto" (no-
més tarda), "Dos buenos camaradas"
i "Mancebo de botica".
Monumental. — "Hipnotizados", "Cre-
pusculo rojo", "Simba" i "Mi debili-
dad".
Mundial. — "Una cliente ideal" i "Me-
lodia prohibida".
Nou. — Tarda i nít: "Violetas imperia-
les" i "Querida un millonario".
Noria. — "Paprika" i "La muerte negra".
Paris. — "El primer derecho de un hijo"
i "Unidos en la venganza".
Pala Palace. — "Con Tarzan me basto",
"La gran atracción" i "El túnel".
Pedro. — "Humanidad", "Melodia prohi-
bida", "Abismos de pasión" i "El be-
so ante el espejo".
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Recreo. — 3'30 tarda: "Timbuctoo",
"Agulias rivales" i "Honras a tu pa-
dre".
Rambles. — "El rodeo de la muerte", "Va-
nidades" i "A toda velocidad".
Reyes. — "Simba", "Anny se divierte" i
"Crepusculo rojo".
Smart Cinema. — "Una cliente ideal" i
"El cantar de los cantares".
Sensid Cinema. — "La vida privada de
Enrique VIII".
Saló Victoria. — "Bajo el cielo de Cuba"
i "Mi debilidad".
Telia. — "Rasputin y la Zarina", "La isla
de las almas perdidas" i "El robo de la
mona Lisa".
Tivoli. — "Escándalo en Budapest".
Triana. — "Melodia prohibida" i "Se-
cretos".
Triomf. — "La dama de Chez Maxim's"

CAPSES DE LUXE
per a casaments i batelgs
Capses a mida
BARGUES
Sant Pau, 38. - Tel. 20274

GUMBAU ensenya ràpid
i pràctic vestits i capells
Mallorca, 216, 2n, Juní Passell de Gràcia

Evita i cura
APOPLEXIA
(feridura)
(PARALISI)
ARTERIOESCLEROSI, etc.
Antipapetie
BERDAGUER
A LES FARMACIES - PROSPERES: Tel. 31372

El millor
Matafoes
Només per 10 cèntims
al dia us ofereix
NACIONAL SIOSCA
Tota mena de material
per a reg i incendi
XIFRE, 75 - TELEFON 50273

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES
Frou de sofrir intimitat d'aquestes mal-
lies, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries Hemoràgia (purga-
saves manifestacions: uretritis, prostatitis,
orquitis, clatilis, gota millit, etc. de l'home,
i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, si-
stitis, asporitis, fluxos, etc. de la dona, per
xeta del doctor Soivre. Els malalts es guarixen per
els seus, sense infeccions, al renista, al aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que
necessiten la presència del Dr. Soivre i d'alguna no s'assabena de la vostra malaltia.
Venda: 6'00 pessetes cadascuna.

Impureses la sang (avariciós), eczemes, herpes, dicteres vari-
lloses, eritemes, sord, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors,
viciats o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guarixen
avui amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivre, que són la medicació de-
purativa, ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven,
augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en
poc temps totes les afeccions, fluxos, grans, furúnculs, supuració de les
mucoses, caiguda del cabell, irritacions en general, etc., quedant la pell
neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme se-
nyals del passat. Venda: 6'00 pessetes flac.

Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), poltucions,
nocturna, espermatorrea (perdues seminalis).
Consumament mental, pèrdua de memòria, maldecada, vertigenes, debilitat muscu-
lar, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona
i totes les manifestacions de la neurastènia o esgotament nerviós, per crò-
nics i rebels que siguin, es guarixen avui i radicalment amb els Pa-
pònals potencials del Dr. Soivre. Més que un medicament, és un aliment
essencial de cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment
als esports de la joventut per tota mena d'excessos (veus sense any)
per recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extremes
velles sense violències l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda:
6'00 pessetes flac.

VENDA A LES PRINCIPALS FARMACIES D'ESPANYA, PORTUGAL
I AMERICA
A v. a. — Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adre-
sant-se i tramitant 0'50 pessetes en segells per al franquet, a
"Vielles Laboratori Soivres", carrer Tar, 16, tel. 50273, rebren
gratia un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tracta-
ment i guariment d'aquestes malalties.

15 **Solament**
NOVETAT
Magnífic cronòmetre suís
de butxaca sense cristall
ni aiguilles. Excepcionalment
SOLID. Com a propaga-
da l'enviem a tot arreu
contra reembors de
Ptes 15 - De POLSERA
precios model Ptes 25
Trameti la seva comanda
tot seguit indicant aquest
diari, ens ho agraïra lo-
to la vida.

CASA GINEBRA-SAN SEBASTIAN

FITXES-FITXERS
AGUSTI BO
CORTE CATALANA, 600 - TEL. 5020 - BARCELONA

Els que aneu a París
NO OBLIDEU
que trobareu
LA PUBLICITA
a tots els quioscos dels
Grans Boulevards, de la
Place de la République a
la Madeleine
A la Place de la Bastille
A la Place de Saint-Michel
(costat Metropolità)
Al Boulevard Saint-Michel
Al Boulevard Sebastopol
I a tots els grans quioscos
de París

DEBILITAT NERVIOSA
VIES URINARIES
Frou de sofrir intimitat d'aquestes mal-
lies, gràcies al meravellós descobriment dels
Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries Hemoràgia (purga-
saves manifestacions: uretritis, prostatitis,
orquitis, clatilis, gota millit, etc. de l'home,
i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, si-
stitis, asporitis, fluxos, etc. de la dona, per
xeta del doctor Soivre. Els malalts es guarixen per
els seus, sense infeccions, al renista, al aplicacions de sondes i bugies, etc., tan perillós sempre i que
necessiten la presència del Dr. Soivre i d'alguna no s'assabena de la vostra malaltia.
Venda: 6'00 pessetes cadascuna.

Impureses la sang (avariciós), eczemes, herpes, dicteres vari-
lloses, eritemes, sord, urticària, etc., malalties que tenen per causa humors,
viciats o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guarixen
avui amb les Píndoles depuratives del Dr. Soivre, que són la medicació de-
purativa, ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven,
augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent en
poc temps totes les afeccions, fluxos, grans, furúnculs, supuració de les
mucoses, caiguda del cabell, irritacions en general, etc., quedant la pell
neta i regenerada, el cabell brillant i espès, i no deixa en l'organisme se-
nyals del passat. Venda: 6'00 pessetes flac.

Debilitat nerviosa Impotència (manca de vigor sexual), poltucions,
nocturna, espermatorrea (perdues seminalis).
Consumament mental, pèrdua de memòria, maldecada, vertigenes, debilitat muscu-
lar, fatiga corporal, tremolors, palpitations, trastorns nerviosos de la dona
i totes les manifestacions de la neurastènia o esgotament nerviós, per crò-
nics i rebels que siguin, es guarixen avui i radicalment amb els Pa-
pònals potencials del Dr. Soivre. Més que un medicament, és un aliment
essencial de cervell, medulla i tot el sistema nerviós, indicats especialment
als esports de la joventut per tota mena d'excessos (veus sense any)
per recuperar íntegrament totes les funcions i conservar fins a l'extremes
velles sense violències l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda:
6'00 pessetes flac.

XOCOLATES

Atlatler

SON LES MILLORS